له چاپراوه کانی کوری زانیاری عیزاق دهستدی کورد»

لأسيستى ئاوە نوانا

له په خشه سازې یونانی و پوسانی و عه ره ی و نه وروپی په ده بو په خشه سازې کوردی

> مانسانی وکنور کا مل حسس عزیز البصیر نمندامی کادای کودی ذانیادی عنوال

چاپخاندی کوری زانیاری عیراق ۱۹۸۱ نه ۱۶۰۱ ه

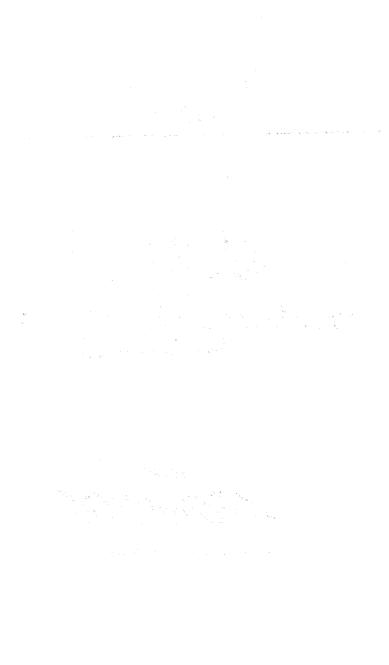
له چاپراوه کانی کوری زانیاری عیراق «دهسته ی کورد»

ر النسيستى ناوه لوانا

له ره خنه سازی یونانی و روِمانی و عهره ی و نه وروپی په وه بو ره خنه سازی کوردی

> دانسانی کرور کا مل حسس عزیر البصیر ئەندامی کادای کۆدی ذانیادی عیراق

چانچاندی کۆری زانیاری عیراق ۱۹۸۱ نه ۱۶۰۱ که

ووشه له رووی ژمارهوه له ههموو زمانیکدا سنووری ههیه و له بسن دیّت ، به پیچهوانهی واتاوه که ههرگیزاوههرگیز کوّتایی نایهت و ههمیشه له پهرهسهندندایه و ځهم راستی به وای له میلله تان کردووه ههندی ووشه له زمانه کانیان دا بوّ دوو واتا یان زیاتر به کاربهینن و

له زانستی زمان و هو نهری رموان بیژیش دا (۱) مه و ووشانه به چه شنیکی تایبه تی باس ده کرین و لی بان ده کو لریته وه و بر نموونه: له زمانی لاتینی و زمانه زیندووه کانی مه وروپایی له ژیر ناونیشانی میته فوردا Metaphore زاناکانی «ریتورك» (۲) شی بان ده که نه وه و له زمانی عهر مبی دا شاره زاکانی زانستی ره وان بیژی به ناوی مه جاز لیکیان ده ده نه وه سه رئه نجام که و و وشه یه ی که بر واتایه کی نوی له زمانی لاتینی و زمانه زیندو وه کانی موروپادا به کاردیت پیسی ده و تسری میته فور و به زمانی عهر هبی دا به مه جاز ناو ده بری و هن که و ناوبر دنه و شم ناودانانه له وه وه هه نقو لاوه که گوایه و وشه که له واتایه که وه بر واتایه کی تر گواستر او مته وه بر واتایه کی تر گواستر او مته وه و

⁽۱) رەوانبىزى: البلاغة .

⁽۲) ریتورن: رەوانبیژى .

ئه وا نهی له زمانی کوردی خویان له قهرهی ئهم بابه ته داوه له سه هه مان ریخ که رویستوون و شوین پنی شاره زا عهره به کانیان هه لگر تووه و ئه و چهشنه و و شافه یان خواسته : واته و و شه یه لئه و و شانه بو و اتایه کی نوی خواز راوه یان خواستراوه .

پرسیاری گرنگ لیزهدا ئەوەيە: ئایا راستە كە ووشە لە واتاكەيــەوە بۆ واتايەكى تر گواستراوەتەو، و لە شويننيـــكەو، بۆ شويننيـــكى دىـــكە ھەلگىراو، ؟! •

بَوْ رِوونکردنهوهی مهبهستمان لهم پرسیاره با نموونهیه اثبو ووشهیه کی (میتهفور ، مهجاز ، خوازه و خواسته) بهینینهوه :

له زوربهی زمانه کان دا بو پیاوی ئازا ووشهی (شیر) به کاردیت و له جیاتی ئهوهی بووتری : «پیاوی گازام دی» ده لین «شیریکم له بازار دی» ، بویه ووشهی «شیر» دوو واتای ههیه : واتای یه کهم ، ناویکه بق در نده یه کی گازا و واتای دووه م گاوه لناویکه بو گاده میزادیکی به جهرگ و در نده یه کی گازا و واتای دووه م گاوه لناویکه بو گاده میزادیکی به جهرگ و کهوابو و ووشهی «شیر» له واتایه کهوه بو واتایه کی تر نه گواستراوه ته و به کهوابو و دو های دوو و واتای پیکهوه کاوی ههیه :

بی گومان واتای یه که می سهره کی به ، واتای دووه میشی لهم واتسا سهره کی به وه هه لقو لاوه و بر گاده میزاد یک که له رووی گازایه تیه وه کشیر بچیت گونجیندراوه ، بریه ئیمه له و باوه ره داین که زاراوه ی خوازه و خواستنی لاسایی که ره وه ی کوردی ناتوانن سروشتی گهم رووداوه زمانی و هو نهری به ده ربیرن و روونی بکه نه وه ، جا بر مان هه یه که پشت له و زاراوانه بکه ین له جیاتی یان زاراوه ی «گاوه لواتا» به کار به ینین ، چونکه واتای گازایه تی بر ووشه ی (شیر) هه میشه له گه ل واتا سهره کیه که یه یه و به واتای گازایه تی بر ووشه ی (شیر) هه میشه له گه ل واتا سهره کیه که یه تی و به

هیچ کلوجیّك لیّی جیانابیّتهوه و گوی گر که ئهم ووشهیه دهبیستی یه گسهر واتای ئازایه تی و ناوی ئهو دروندهیه پیّکهوه به میّشکیدادیّن •

ههرچوتیک بی «زاراومی ئاوملواتا» ـ له نیوانی زانستی زمان و رمخنه سازی دا ـ بابه تیکی هاوبه شه و باستیکی ئیجگار گرنگه و له زمان و رمخنه سازیی کوردی دا پیویستی به لیکولینه و یه کی گه کادیمی له به رتیاز یکی زانستی و هو نه ریدا هه یه ۰

ئهم پینویستیه پانی پینوه نام لهم کوره بی سنوورهدا تهقه للایه لئ بدهم و علی مینوده بیش که ش به خوینه ری کورد بکهم:

نه خشه ی که م لیک کو لینه و میش بو که و می میزویی بیت له چوار به شی سه ره کی پینگ ها تو وه:

بەشى يەكەم:

تىپروائىنىتىكى گشىتىبە دەربارەى مىتەفۆر لە رەخنەسازىي يۆنانى و رۆمانىدا .

بهشی دووهم:

سەرنجیّکه له رِمخنەسازیی عەرەبی بۆ دەستنیشانکردنی چۆنیەتی باسی مەجاز له لایەن زاناکانی رِەوانبیّژیی عەرەبیبەوە ٠

بەشى سىخ يەم :

پیاچونهومیه که له گه ل چهند رهخنه سازیکی ئه وروپی هاوچه رخ بق دهست نیشان کردنی گۆرانه کانی باسی میته فۆر له سه رده می دیرینه وه هه تاکو رۆژگاری ئیسته مان ۰

بهشی چوارهم:

لیکدانه ومی باسی (خوازه)یه له لای ئه و زانا کوردانه که لهم باسه دا

ئيشيان كردووه له گهل چەسپاندنى بىرورا تايبەتيه كانماندا لەم رووموه .

هیوادارم که توانی بیتم خرمه تی زانستی زمان و رمخنه سازی کوردیم به م لیکو لینه وه کورته کردییت ، ههرچه نده له و باوه رودام لیکو لینه وه که له که موکوری یه وه دوور نیه ، چونکه سهره تا یه که و ههمو و سهره تا یه کیش پیویستی به را به ری و خستنه سهر هه یه بی تهوه ی نه شونسا بکات و ناما نجه کانی به پینیته دی ه

سليّماني دكتوّر كامل حسن عزيز البصير 1979/11/27

بهشى يەكەم

میتمفوّر له رهختمسازیی یوّنانی و روّمانیدا

- _ سۆفستاييەكان و زانستى مىتەفتور •
- _ فهراموش کردنی میتهفور له تیوانی سوکرات و ئیفلاتوندا .
 - _ ئەرسىتۇ و لىلكولىينەومى مىيتەفۇر •
- _ ووشه و واتا لهلای هوراسدا ۰
 - _ لۆلەجىنۇس و دەرابرىنى مىتەفۋىر •

Edward Garage

میتهفوّر له رهخنهسازیی یوّنانی و روّمانیدا

سەرەتاي زانستى مىتەفۆر لە رەخنەسازىي يۆنانىدا:

میژووفووسه کان به گشتی دهرواننه ویژهی یوّنانی و روّمانی ، تهمه نی ئهم ویژهیه به سهر حهوت قوّناغدا پهر دانهش ده کهن :

was and wanted the second of the second second second

and the waiting the think himself of the stage of

قۆنساغى يسەكەم:

سەردەمى ئەفسانەيى • لەپتىش تۆماركردنى مىنژووموم ھەتا كۆتــايى سەدەى نۆيەمى پىش زايىن •

قۆنساغى دووەم:

سهردهمی قارهمان و شهر و شغرهکان له کوتایی سهدمی قزیهمی پیش زایینهوه ههتا نزیکهی نیوهی سهدمی شهشهمی پیش زایین .

فونساغي سيّهم :

سەردەمى شارستانيەتى ، لە تيومى سەدمى ھەشتەمى پيش زايينەوه ھەتا سەدمى پينجەمى پيش زايين ٠

قۆنساغى چوارەم:

سەردەمى ئەتىنى ، لە سەدەى پىنجەمى پىش زايىنەوە ھەتا سەدەى سىخىيەمى پىش زايىن .

^{*} بروانه كتيبى (دراسات في النقد الادبي) ل (٢١-٣١) .

قۆنساغى پينجهم:

سهردهمی نهسکه ندهری ، له سهدهی سی پیش زایینه و هه تسانی سهد و چل و شهشی زایین .

قۆنساغى شەشەم:

سهردهمی یونانی و روزمانی له تیوانی سالی سهد و چـل و شـهشی زایین و سالی سی سهد و سبی زاییندا .

قۆنساغى حەوتسەم:

سهردهمی بیزه تنی له سالی سی سهدو سیی زایینی به وه هه تا سالی ههزار و چوارسهد و په نجا و سینی زایینی که عوسمانیه کان شاری کوسته تنینی به یان داگیرگرد .

ویژهی یؤنانی و روزمانی بهم دابهشکردنه پچرپچر نیه و بهرههمسی ههر قوّناغیّکی وهکوو دورگهیهکی سهربهخوّ نایهته بهرچاو ، بهلکو ههمیشه یهکیّتیی قهوارهی خوّی پاراستووه و ئهلّقهکانی زنجیرهیهکی یهکیّرتووه ۰

ئه وه ی لهم راستی به پیوه ندی به لیکتو لینه وه که ما نه وه ه ه بیت: قوناغی سهرده می ئه فسانه بی به ، که بنکهی قوناغه کانی تره ، چونکه به رهه مه کانی ئه م قوناغه له داستانه میثولوجیه کان و چیرو که میتافیزیکی یه کان ده رباره ی خواکان ره نگیان له کاره کانی قوناغه کانی تری ویژه ی یونانی و روسانی داوه ته وه و ویژه ره یونانی و روسانی به کان له همو و سهرده مه کاندا که فسانه کانیان و مکور سهرچاوه یه کی سهره کی بو به رهه مه کانیان داناوه ،

رهنگدانهوهی تهفسانه له ویژهی یونانی و رونمانیدا به لای ئیمهوه سهرچاوهی پهیدابوونی زانستیی میتهفوره له رهخنهسازیی تهم دوو نهتهوهیهدا .

بەڭگەشمان ئەومىــە ؛

میلله تی یو نان بو ههر هیزیکی سروشت و ناره زوویه کی دهروون و چالاکی به کی نادهمیزاد خوایه کیان ، داتاشیوه (۱) و جله وی ههموو ئیش و کاریکی په نهان و ناشکرایان داوه ته دهستیه وه و سهر نه نجام په یکه ریان بو زیاتر له سی و حهوت خوا له په رستگا و میانه کانیان به رز کردو ته وه:

ئەم خوايانە بە گوێرەى مىثۆلۆجيەكانيان بەسەر دوو خێزاندا پۆلپۆل دەكرێــن :

خیزانی (کرو توس) یان (ساتورن) ، خیزانی (زوس) یاخود (جوبیتیر) و اله و مچه کانی (جوبیتیر) خواکانسی نو هونسه ره کانن : (یوارنی) له و مچه کانی (جوبیتیر) خواکانسی نو هونسه ره کانن : (یوارنی) Uronie خوای ئه ستیره گهری و ، (کیلیو) Uronie خوای زانست و میژوو و ، (یوتیرب) Euterpe خوای موسیقا ، و تربیسیکور Trepsichore خوای سه ما و (الی) Arato خوای کومیدیا و میزراوه یا که نوای هونراوه و خه فه تو راجیدیاو (اراتوا) کوای هونراوه یا گورانی و (کلیوپ) Calliope خوای هونراوه یا خوای هونراوه یا که نهرکیکی گرنگ له زانیاری و زانست و ئایین و فه لسه فه و ویشره یونانی ده گیرن ، جا بو نه وه ی پیوه ندیی نه مه که به دانستی میته فوره و برانسین و برانسین با سه رنج له داستانی نه لیساذه (۲) بده یسن و برانسین و برانسین

⁽۱) بروانه كتيبي (الادب اليوناني القديم ل ١٣ـــ١٦ .

⁽۲) ووشهی (ئەلیاده) نیسبهیه کی یونانی به بو شاری (ئەلیون) پایته ختسی تروادی یه کان ، ئهم ووشه یه له میژووی ویژه ی یونانی دا بو هونراوه یه کی داستانی که ههستیاری به ناوبانگی یونانیه کان (هومیروس) له نیسوه سهده ی نویه می پیش زایین دا کوی کردوته وه و ریکی خستووه و لسه قالبیکی هونه ری دا دای شتووه .

هـ فرميروس (ث) چلون باسي خواکان ده کات ؟ ٠

هُوْمِيرُوْس دهڵي : «خواكان له لوتكهي ئۆلۆمپدا ميرنشيني، له كې شاهانه يان پيځکهيناوه :

سهرو کی نهم میرنشینی به « تهزوسه » • خواکان ههموویان له وینه ی فاده میزاددان ، به لام نه مرن ، چونکه شله به کی تایبه تی له له شیان دا هه به قاره مانه کان به هیزتر و خیراترن چون بیانه وی بو خه نی دمرده که ون یاخود خویانیان لی ده شار نه وه به لاری به رز و جوان له ناسسان دا ده ژبن ، ههمو و ژبانیان به ختیاری و به هاره • ده خون و ده خونه و و ژن و ژن خوازی ده که ن ، پرم و تیر برینداریان ده کات ، نازار ده چیزن و ده گرین • ده ست ده خه نه و نیش و کاری ئیاده میزاده و ، هه ندیکیان پشتگیری یونانی به کان ده که ن و هه ندیکی تریشیان لایه نی تروادییه کان ده گرین • جوین به یه کتر ده ده ن و فیل له یه کتر ده که ن • ده ست له و مرو قه ده پاریزن که به قوربانی و دیاری لی یان نریك ده بینته و ه (۱) » •

ئهم چهشنه باسه ، که زوربهی ههستیار و نوسهره دراماتیکی به کان و تراجیدی و کومیدی نووسه کان لهسهر ریخکهی رویشتبوون ، سهرنجی هه ندیک له فه یلهسووفه کانی راکیشا و فهیلهسووفه کان که بینی بان هومیروس و ویژهره کانی تر خواکان وه کوو ئاده میزاد له قه لهم ده ده ن ، به

⁽۳) ناوی هومیروس له زمانی یونانیدا به واتای ریکخه رهاتووه ، بویه همندیک له رهخنهسازه هاوسمردهمه کان ده کین : (نه لیاذه) و (نو ذیسه) به بهرهمی دوو پشتی جیاوازن (نه لیاذه) بمرهمی سهده ی نویمی پیش زایینه به لام (نو ذیسه) له ناخروئو خری سهده ی نویم و نیوه ی سهده ههشتهمی پیش زاییندا نه نجام دراوه . هومیروسیش به ناوبانگ ترین یاخود تازه ترینی نه و ههستیارانه یه که همردوو هونراوه کهی کو کردوته و یاخود گیراونه یه و ریکیانی خستووه .

⁽٤) بروانه كتيبى (تاريخ الفلسفة اليونانية) ل ٣ .

بی نمه و می په یره و یی یاسای هو شمه ندی و لوّجیك (ه) بکه ن ، دهستیان کرد به پهلاماردانی هو نهری هه نبه ست و هو نراوه شیان به کاریکی بی که نک ته ماشیا کرد .

به لام کومه نیک له ره خنه سازان و ه لامی ئه و فه یله سووفانه یان دایه و هو نه رنگی میته فوری لیکدایه و و به رگری بان له و یژه ره کان کرد به به لگهی ئه و می خاومن ئه ندیشه و سوزن و به رهه مه کانیان ده بی و ه کوو ه و نه ریکلی جوان ته ماشا بکریت .

سۆفستاييەكان و زانستى ميتەفۆر

دووای زالبوونی یونانی به کان به سهر فورسه کان دا و رزگاربوونی و ولاته که یان ده رفه تی پیش که و تن و پهره سه ندنیان هاته کایه وه ، بویسه سه را نسه ری یوناندا کومه لیک زانا و هه ستیار و هو نهرمه ند و میژووشوناس و پزیشک و پیشه ساز هه لکه و تن و ، دیمو کراتیه ت بالی به سه رهم سوو

⁽٥) لۆجىك: المنطق.

شاره کاندا کیشا و دهمه ته قنی و گفتو گو له دادگا و یاریکا و مهیانه کانی شاری نه ثینادا به توندوتیژی دهرباره ی زانیاری و دادگه ری و ویسژه به رپا بوو و له به رپا بوو و می دووانده ری (۱) وه که پیویستید کی میللی وابوو و

لهم تیوانه دا کومه لیک له روزشنبیران پهیدابوون و دهرفه تی باشیان بو هه لکه وت و بوون به ماموستای هونه ری رهوان بیژی ، نهم کومه لهش به نازناوی سوفستائی (۲) ناسرا بوون ۰

سۆفستایی یه کان له فهلسه فه دا که سایه تبی ئاده میزادیان دووپات کرده و سه لماندیان: ئازادیی بیر کرد نه و و کرده و بنچینه یه کی دان پیانراوه و له م جیها نه دا راستیی بی سنوور نیه و تاقه به رژه و ه ندیش هینانه دی ئاره زووه کانی خاوه ن به رژه و ه نده و

(ئەرستوفانیس) (۸) ھەرچەندە دوژمنی خوینخوری سۆفستاییهکان بوو دەرحەقیان دەلیّت: سۆفستاییهکان لاوانیان فیرکرد: چۆن پهیږهوی دەستووری ووردبکهن و له ویژهدا چۆن هۆنراو بهۆننهوه و چۆن شت لیّك بدەنهوه و گومان بکهن و له همموو بابهتیک دوودل ببن و ههمو بیروباومړیک یهکالابکهنهوه و همروهکوو له دهنگ و باسی سوفستایی یهکان و مشتومری سوکراتو ئهفلاتون لهگهلیاندا دەردهکهوی (۹) ئهمتاقمه دەستیکی بالایان له رەخنهسازیدا ههبوو ، به تایبهتی (بروتاگوراس) و (هبیاس) و

⁽٦) دوواندهرى: الخطابة.

⁽۷) سۆفسىتايى : له ووشهى (سۆفسىتۆس) واته : مامۆستا وەرگىراوه ، هەندىك دەلىن له بنەرەتدا به واتاى گەرۆك هاتووه .

⁽۸) ئەرەستوفانىس: كۆمىدى نوسىتكى بە ناوبانگى يۆنانىيە لە سالى ٥٠ كى پېش زايىندا لەدايكبووە لە باش سالى ٠٨ كېيش زايىندا كۆچى دووايى كردووه .

⁽٩) - بروانه كتيبي فن الشعر لايهره ٨) .

(برۆدێکۆس) که له زۆربەی بابەتەكانی دوواندەری و زمانەوانی و هونەری رەوانبێژییان کۆڵیومتەوه ٠

ئەومى لەم لىكۆلىنەوميە پىرەندى بە زانسىتى مىتەفۆرموم ھەيىت دوو بابەتـــە:

بابه تی یه کهم: لیکدانه و می داستان و هو نراوه یه لهسته ر بناغه ی رهمز و میته فوردا:

سۆفستایی به کان لهم بابه ته دا به بن ئه وه ی سه رنج له واتای فه رهه نگیی ووشه بده ن و په پره و پی سروشتی زمان و یاسای هۆشمه ندی و لۆجیك له گواستنه وه ی دهربرین له واتایه که وه بن واتایه کی تر بده ن دهستیان کرد به لینکدانه وه ی زمانی داستان و هزر اوه کان به بن سنوور و به هه وه ستی خزیان واتایان به سه ر ئه و زمانه دا سه پاند: تا راده یه کی وا ئیستر هیس واتایه کیان بن زمانی ین نانی به جن نه هیشت و واتای نوی یان بن ووشه کانی ئه م زمانه ساز کرد و داتاشی ه

بابهتی دووهم : یاری کردن به ووشه :

دوینهری سوفستایی به ناوبانگ (جورجیاس) ده رباره ی کارتیکردنی ووشه له مروفدا ده نیت: «ووشه هایزیکی بی سنووره کاری بسی هاوت ناه نام ده دات و هه رچه نده به روانه تا نرخیسکی نه وتوی نیه به لام له کرده وه دا جله وی ترس راده گریت و خه فه تا ده ره وینی و خوشی و به ختیاری ده به خشیت و ده روون له په رموده و دانیسایی پرده کات و هوشمه ندی ده خاته داوی جادوو گهریه وه و هه ندی جاریش دل و ده رونسی مسروف دا گیرده کات و لغاوی و بسته مه نی لی ده سه نیته وه و وای لی ده کاری وا بکات له گه ل ره و شت و نه ربتی کومه نه که ی دا نه گونجیت و به دریت کومه نه که که دا نه گونجیت و به ربت کومه نه که که دا نه گونجیت و به ربت کومه نه که که دا نه گونجیت و به ربت کومه نه که که دا نه گونجیت و به ربت کومه نه که که دا نه گونجیت و به ربت کومه نه که که دا نه گونجیت و به ربت که کاری دا که کاری و به ربت کومه نه که که دا نه گونجیت و به ربت که کاری ده که دا که کاری ده که که دا که کاری دا که کاری ده که که کاری ده که که کاری ده کاری ده که کاری دی که کاری ده که کاری دو که کاری ده که کاری ده که کاری ده که کاری ده کاری ده کاری ده که کاری دادی که کاری دو که کاری دو که کاری در که کاری در که کاری دو که کاری دو که کاری دادی که کاری دادی که کاری در که کاری در که کاری دادی که کاری در که کاری که کاری دادی که کاری در که کاری دادی که کاری کاری که کاری که کاری که کاری کاری که کاری کاری که کاری که کاری که کاری کاری که کاری کاری کاری کاری کار

سەرەنجام شوينەوارى ووشە لە سەر بړواپى كردنى ھۆشمەندىيانــە

راناوهستنی و له سنووری تنده په ریّت بو کارتنی کردن له سنوز (۱۰) شهم بیرورایهی (جوّرجیاس) ده ربارهی سروشتی ووشه و پیّوه ندیی ده روونی گوی گر و خوینه ر بهم سروشته وه چوارچیّوه یسه کی فه لسه فی یانه یه بنو ریّبازی سوّفستایی به کان له رابه ربی جهماوه ر و به دی هیّنانی کامانجه رامیارییه کانیاندا ۰

ئهوهی ناسراوه له میژووی فهلسفهی یو نانی دا سو فستائی به کان که به رامیه رکومه نیک ده دووان: بیروباوه په کانیان به جوانترین ووشه و پازاوه ترین پسته ده ده بری ، جگه لهوهی به زمانیکی ته پ و پاراو بروایان به خه لکی ده هینا و پشتگریی بابه تیکیان ده کرد و له هه مان کاتیشا دژی پاده وه ستان و لایان گرنگ نه بو و پاستی ئه و بابه ته ده ربخه ن به لکو هه مو و پامانجیان سه رنج پاکیشان و گومان چاندن بو و و

بنچینهی ئهم ریّبازهی سنرفستایی به کان خولّقاندنی دمربرینی تازه و له خشته بردنی واتای واژه و یاری کردن به ووشه بوو ۰

بۆ نموونە ، گيورگياس : لە كتيبە بەناوبانگەكەيدا (نەبوون) سىخ بىرۆكەي سەرەكى دەسەلىتىنى :

بیرۆكەي يەكەم : شتبوونى نىيە •

بیرۆکەی دووەم : ئەگەر شتى ھەبى مرۆڤ ناتوانى ھەستى پى بكا و لىنى تىبگا ٠

بیروکهی سی یهم: ئهگهر واداتین که یهکیك ههیــه تنی گهیشتــووه، ناتوانی ئهو تینگهیشتنهی دمرببریت و بیگهیه نیته خه ککی .

که وا بو و زمان له لای (گیورگیاس) و ههموو سنزفستایی به کان هیچ

⁽١٠) برُّوانه كتيّبي دراسات في النقد الادبي ل ٧٣ .

سوودیکی نه ماوه و وه کوو پیوه ندییه کی کو مه لایه تی له نیوانی قسه که رو قسه بو کراو له کارکه و تسووه و نه و زانستانه ی که بیر لیک تو لینکو لینه موه و ده ست نیشان کردنی واتای ووشه به رپابوون هیچ پیویستی یه کیان پی نه ماوه به چونکه هه مو و ووشه یه ک ده شیخ بو واتایه ک و دژی ئه و واتایه شیت و مروقیش بوی هه یه که ده ربی بینک له یه ک کاتا به واتای فه رهه نگی و به ناوه لواتاکه ی به کاربه ینینت و

فەرامۆشكردنى ميتەفۆر لە ئيوانى سۆكرات و ئەفلاتۆندا

سوکرات که لهسهره تای ژیانی دا ستوفستایی بوو ههستی به زیانی فهلسه فه ی ستوفستایی به کان کرد و ده ستی کرد به به رپه رچدانه وه بیرو پاکانیان به گشتی و وه لام دانه وه هه لویسته که یان ده رباره ی زمان و ئه رکی ووشه و ده ربینی له تیگه یاندنی جه ماوه ر به تایبه تی و پاسته که قسه کانی سوکرات پاسته و خو تومار نه کراوون و هه روه کوو و و تراوون به ده ستمان نه گهیشتوون ، به لام نه فلاتون که شاگردینکی دلستوز و به وه فای بووه له کتیبه کانی ماموستاکه ی به ویسه پی و و ردیسه و هه سیاندووه و

ئهوهی لهم قسانه پیّوه نــدیی به ههستیــار و هوّنــراو و کیشــهی ئاوه لواتای ووشه و دهربرینه و هه بیّت له بهشی دهیــهمی کوّمــاره کهی و دهمه ته قیّی (میّنو ندا) بهردهست ده که وی ۰

بابزانین سوکرات لهبهر تیشکی سهرنجه گشتی به کانی دهربارهی ههستیار و هزنراو چزن روانیویه ته گاوه لواتای ووشه که برپرهی دهربرینی هونهری به ؟ سهرنجه گشتی به کانی سوکرات لهم رووه وه لهسهر بناغهی نه فریه یه ناموونه کان (۱۱) دامه زراوه ، گهم نه فه در به به ش ههروه کسوو له

⁽١١) نموونه كان : المثل .

فەلسەفەى بۆنانىدا ئاشكرايە ، سى جيھان بۆ زانيارى دەستنيشان دەكات:

یه کهم: جیهانی ئایدیالیستی (۱۲) که بــارهگای نموونــهی ههمـــوو راستیه کانه •

دووهم: جیهانی ههست پی کراو: که شانوی ئه و شتانه یه کادهمیزاد به یه کیك یان زیاتر له پینج ههست پیکهره کانی ههست پی ده کات و لیمی تیده گات .

سوکرات له سهر هیّله گشتی به کانی ئهم نه ظهری به یه ده مه ته قی به ك له گه که فرد نه دووای بیر کردنه و و و ده گیست : « له دووای بیر کردنه و و و ورد بو و نه و ه ه نیوان ئه و هه مو و چاکانه ی له پژیمی کوماره که ماندا ده رده که وی ، هیچ شتیك له یاسای تایبه تیی هو نراو زیاتر خوشحالم ناکات و دورده که وی ، هیچ شتیك له یاسای تایبه تیی هو نراو زیاتر خوشحالم ناکات و دورده که وی به دورد وی به دورد وی به دورد که وی به دورد وی به دورد که وی به دورد و در دورد وی به دورد و درد وی به دورد و درد وی به دورد وی به دورد وی به دورد و درد و درد وی به دورد و درد و درد و درد و درد و درد و درد وی به دورد و درد و

جلۆكۆن : ئەوە چيە پەنجەى بۆ درێژ دەكەى ؟

سوکرات: فریّدانی هۆنراوهی لاساییکهرهوه و گویّرانه گرتنه بــــۆهستیاران » (۱٤) •

لهم دهقهدا دوو بریاری سوکراتی دهربارهی هۆنراو بهرچاو دهکهون : بریاری یهکهم : فرێدانی هۆنراوهیه و گوێنهگرتن له خاوهنهکهیهتی که ههستیاره ۰

⁽۱۲) ئايدياليستى: مثالي .

⁽۱۳) جلوکون: ناوی کابرایه که ئیفلاتون له کوماره که یدا کردوویه تی به هاوده می سوکرات .

⁽١٤) بروانه (النقد) اسس النقد الادبي الحديث ل ١٨ .

بریساری دووهم: تهماشساکردنی هستونراو وهکسوو بهرههمیسکی لاساییکهرهوه .

بی گومان بریاری یه کهم گه نجامی دووهمه و گهوانهی بروایان پسی هه یه پشت به وه ده به ستن که هنر نراو ته نها لاسایی کردنه وهی سروشت و کرده وه یه بنزانین سوکرات ده رباره ی سروشتی لاسایی کردنه و هشتی چن ده دوی ؟ •

سوکرات له دهمه ته قه کانیدا هه میشه له بابه تیکی گشتی ده دووی ، ئه مجا بیروراکانی ده رباره ی بابه ته تاییه تیه که پیش که ش ده کات ، بزیه له سهره تای بابه تی لاسایی کردنه و ماسی هونه ری نیگار کیشان ده کات و ده کیت :

«کهوابوو ئهی جلزکزن لیرهدا سی جوّر چهرپسایه ههیسه و سسی هو نهرمه ند سهرپهرشتی دروستکردنیان دهکسهن و خسوا و دارتساش و نیگارکیش .

جلۆكۆن : بەڭتى لێرەدا سيانن •

سوکرات: که واته خوا نه گهر بو ناره زوو یان بو پیویستیی خوی ته نها یه که چه رپایه ی له سروشتدا خو لقاندووه و زیاتر نیه جا ۰۰۰ خوا نهمه ی زانیوه و ناره زووی وابووه ، بو چه رپایه کی راستی خوی بسی به دروست که ریکی راسته قینه و نه بی به دروست که ریکی ناسراو بو چه رپایه کی دیاری کراو و له به به چه رپایه ی خولقاندووه و چونیتی به کهی وا دینریست بوو که تاقانه بیت و

جلۆكۈن: ئەي دەربارەي دارتاش چىدەڭين ؟ ئايىــە ئەو دووبـــارە دروستكەرى چەرپايە نيە ؟

سوكرات: بهڵێ٠

جلۆكۈن : رات چيە دەربارەى نىگاركىيىش ؟ ئايىا پىنى دەلىيىن دروستكەر ؟

سوكرات: بني گومان نهء ٠

جلۆكۆن : ئەگەر دروستكەر نەبى چ پەيوەندىيەكى بە چەرپايەوە ھەيــە ؟

سو کرات: له و باوه په دام ئه توانین ناوی به لاسایی که ره وه ی نه و شتانه ی خه لکی تر دروستی ده که ن به رین ۰

جلۆكۆن : زۆر باشە ، ئايا سى يەمىش بە پىتى زنجىرە سروشىتى يەكەى بە لاسايىكەرەوە ناوى دەبەي ؟

سوکرات: بنی گومان، ههروهها ههستیاری تراجیدیاش وه کسوو لاساییکهرهوهکانی تر لاساییکهرهوهیه و سنی پله له راسستی و خسواوه دووره »(۱۰) •

ئهم بریاره ی سوکرات پرسیاریخکی سهره کی دهرباره ی نرخی هو نهری لاساییکهره وه به به به ده ده کات ، خوشی ئاگای لهمه ههیه ، بویه پوده کات میلوکون و ده پرسینت : «مه به ست له هو نه ری نیگارکیشان لاسایی کردنه وه ی شته کانه ههروه کوو خویان ، یان به پنی ده رکه و تن یا خود به گوید ره ی پرواله ت یان پاستی ؟ •

جلۆكۆن : روالەت •

سوكرات : كهواته جياوازييه كي فراوان له نيوان لاســـاييكه رهوه و

⁽۱۵) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۲۲ .

جلۆكۆن : بە ھەموو د**لنيايىيەكەو**ە : وايە ^(١٦) .

⁽۱٦) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۶.

⁽۱۷) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۵.

دەرھەق بە (ھۆمىرۆس) دەچەسپىننى و دەلىخ : «ئايا وەكوو (كاسكىليۆس) نەخۆشەكانى چاككردۆتەوە ، يان قوتابخانەيەكى پزيشكىيى ك دوواي خۆيەوە بەجىخىھىيشىتووە ؟! • • • • ئىيمە لەسەر راستى دەبىن ئەگەر پرسىيارمان دهربارهی تهکنیکی جهنگی و رِامیاری و فیرکردن له (هۆمیرۆس)کرد ، که له هو نراوه کانی دا گرنگترین و بهرزترین بابه تن ، بویه ئهیدوینین و پیی دەڵین : ئەی (ھۆمیرۆس)ی ھاورێمان ئەگەر تۆ وا بووی ئەوەی دەیڵێـــی دەربارەي گەورەيى دوو پلە لە راستىيەوە دوورە نەوەك سىن پلە واتە تــــۆ دروستکهری سنیهر و لاساییکهرهوه نیت و ، ئهگهر لــه تواناتــا ههیــه جیاوازیی ئهو ریّگایانهی سوود یاخود زیان به ئادهمیزاد له ژیانی تایبه تی یان گشتییدا ئهگهیهنی دهرخهیت و پیمان بلّی کام دهولهت سوودی له یارمهنیت وهرگرتووه (۱۸) ئهم پرسیارانهی سوکرات بریـــارین و چـــاوهڕیی هیـــچ وهلامیّك ناكهن و دمیانهوی راستی به ك دهربارهی سیوودی هیزنراو بسه لمینن و بلین هو نراو هیچ سوودیکی نیه و ناشی بیت ، ئهم راستی یهش سه رئه نجامیکی سروشتی به له و نرخ پی دانه ی هونه ره و م گشتی هەڭدەقوڭى ، چونكە ئەگەر ھونەر سىن ھەنگاو لە راستىيەوە دووربىت و خوڵقێنهرهکهی درۆزن بێت ههڵبهته هیچ کهڵکی بۆ ژیانی ئادهمیزاد نابێت و میللەت ھەرگىزاو ھەرگىز سوودى لىخ نابينێت ٠

سوکرات به مهوه ناوه ستی به آکوو روو ده کاته (جلو کون)ی هاوده می و ده کنیت و «که چی گیمه هیشتا خاله گرنگه که مان له تاوانباری به که نه خستوته به رچاو ، که ویش که وه یه هوزاو توانای که وه ی هدیه زیان به کاده میزاد باشه کانیش بگه یه نین (۱۹) سوکرات پاش که وه ی ناوه رو که و با به نی هوزاو به و جوره له قه له م ده دات دیته سه ر باسی هوی ده ربرین و ده نیت:

⁽۱۸) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۳۲ ۰

⁽۱۹) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۳۷ ۰

«ئهم ههستیارانه بگره له (هۆمیرۆس)هوه له لاساییکهرهوه یه نواتر هیچی تر نین ، لاسایی وینهی چاکهیان کردۆتهوه و ههرگیز ناگهن به راستی، ههستیار وهکوو نیگارکیش و لهگهل ئهوهشدا هیچ شتیک لهپیشسهکهی نازانی ، ئهوانهی لهو زیاتری لی نازانن سهریان سوردهمینی کاتی نیگارهکهی دهبین و ته نیا له دوو تو یی دهنگ و روخسارهکهیا حوکمی بهسهرا دهدهن ،

جلۆكۆن : تەواوە بەلىي وايە •

سوکرات: به ههمان ریّگا ههستیار به هوّی ووشه دهربرینه کانیه وه هونه ری جوّربه جوّرمان پیشکهش ده کات له و پیشلکه شکرد نه دا ته نها به راده ی لاسایی کرد نه وه کهی له سروشتی ئه و هو نه ره ده دوی و ، که سانی تری هاو ته رازووی ئه و له نه زانینا ته نیا له روانگه ی ووشه کانیه وه حوکمی به سه را ده ده ن و وا به بیریانا دیّت داهینانی تیدا ده که ن به لام داهینانه که یان له باره ی دروست کردنی پیلاو یان ته کنیکی جه نگی ، یان هه ر با به تیکی تره و ه با باره ی دروست کردنی پیلاو یان ته کنیکی جه نگی ، یان هه ر با به تیکی تره و مین بیت ته نها به پال پشتی کیش و تر په و ئاواز ئه نجام ده دریّت ، ده بی زور جار بی نییییت ، حالی شانو گه ری ئه و ههستیارانه چیی به سه ر دیّت که له قالبیکی دو و ر له موسیقا و له چوار چیّوه ی په خشانیکی ساکاردا گیر را بیته وه ،

جلۆكۆن : بەڭىخ •

سوکرات: له دهم و چاویّك دهكات به مندالی وهكوو گوڵ بووبی و ئیستا لاویّتی بهسهر چوبی (۲۰) » •

سوکرات لهم دهقهدا راستهوخو فهراموشی ئهرکی ووشه و میتهفور و دهربرینی هونهری ئاوه لواتایی له خولقاندنی هیونراوه دا دهکات و ئیم خولقاندنهش ده گهریمنیتهوه بغ کیش و ترپه و ئاواز به تهنیا ، جگه لهوهش

⁽۲۰) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۹.

ئهو هزیانهی بنیات نانی فورم و روخساری هــونراوه بــه چاویـــکی تاوانباری یه وه تهماشا ده کات و به ریّگای هه لخه لهتاندنی خویّنه ری هو نراو و دەستخەرۆكردنى بىنەرانى شانۆگەرى دەزانى ، بۆيە بە ھىسىچ جۆرىك باسی ووشه به گشتی و ئاوه لواتای ووشه به تایبه تی ناکات ، زیاتر لهمهش سهرچاومی هونراوی سوودبهخش و هونهری هونراوخوانی به خورپه و ئیلهام دوزانی ، بۆیه دولی : (خوای هونهر خورپه و ئیلهام به ههندی کهس دەبەخشىنى و ، لەم كۆمەلەي كە خورپە و ئىلھاميان پىن بەخشراوە زنجىرەيەك پیّك دیّت ئهم خورپه و ئیلهامــه كاریـــان تىدهكات ، ههمـــوو ههستیــــاره لى هاتووهكان ئه گەر چى لە خاوەن داستانەكان بن يان هۆنراوەي گۆرانى ، هۆنراوه جوانهكانيان به هۆى هۆئەرنىك كە بە فىربوون چنگيان كەوتېسىن ناهۆننەوە ، بەلكوو ھۆي ئەوەيە خورپــە و ئىلھامىـــان پىي بـــەخشراوە ، ھەروەكوو چۆن (كۆربنىتيە) (گېرەشئىوينەكان) بەبىي ھۆشى سەمادەكەن ، ههروهها ههستیارهکانیش ئاوازه خوشهکانیان دههوننهوه و بی ئهوهی ههستی پی،کهن ، خورپه و ئیلهام وهردهگرن و وهکوو حال لیهاتوویان لی دٽت ^(۲۱)» ٠

سوکرات به م بیرورایه دهربارهی هؤنراو و باری ههستیار و پیوه ندیی به خه کلی یه وه ده رگا له رووی هه موو زانسته کانی فیربوونی هونراو و لیک کو کینه وه ی ویژه داده خات و دوپاتی ده کاته وه که له به رئه وه هه هستیار به خور په و ئیلهام هؤنراوه کانی چنگ ده که ویت هیچ پیویستیه کی به زانستی زمان و هونه ری ره وان بیژی و کیش و سه روا نیسه ، هه روه ها خوینه ران له به رئه وه ی حالی هه ستیاره کان ده یانگری و به م هویه و چیژو چه شه له هؤنراوه کانیان وه رده گرن هیپ سوود یک له زانستی

⁽۲۱) هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۴۳ .

رهخنهسازی ومرناگرن و به بی رهخنهساز له ههموو بهرههمیّکی ویژهیسی تیده گهن .

لەرستۆ و ليكۆلينەوەي ميتەفۆر

ئەوەى ئاشكرايە لە مېۋووى زانستەكانى وېۋەدا: ئەرستۇ يەكەمىين زانايە كە دەستىكى بالآى ئەوتۆى لەم كۆرەدا ھەبوو بـــە دامەزرېنـــەرى بنچىنەى لىكۆلىنەوەى ھەموو زانستەكان دەژمېررىخ .

میژووشوناسی زانسته کانی زمان ئه گهر بیهوی لهبهر تیشکی ئهو راستی یده انسرخی لیکو لینه وهی ئهرستو له زانستی ئاوه لواتادا هه ل بسه نگینی ، ده بی دوو راستی ره چاو بکات و هه میشه بیان هینیته وه یاد:

راستی به که م نهوه یه که سوفستایی به کان جلهوی به کارهینانی ووشه به گویره ی واتا فه رهه نگی به کانیان و ئاوه لواتاکانیان به ره للاکرد و به بسی سنوور مافیان به دوینه ران و ویژه ران دا که به ئاره زووی خویان ووشبه به کاربهینن و ده ربی سازبکه ن و ره خنه سازان به بی ده ستوور را قهی ده قه ویژه یی به کاربهین به که ن و تأویلی نابه جی به زوره ملی به سه ر ووشه و رسته کاندا بسه پینن ه

راستی دووهم: ئهوه یه سوکرات و ئهفلاتون ههرچهنده بهو ئیشه ناره وایه ی سوفستایی یه کان قابل نه بوون و ههلویستیکی به پیچهوانه ی ئهوانیان هه بوو ، به لام له باسی میته فوردا هیچ لیکولینه وه یه کیستی به جی نه هیشت و نهیان توانی له میانی واتبای ووشه دا ریسگا به و گیره شیوینی یه ی سوفستایی یه کان بگرن :

ئهم دوو راستی به ، به لای ئیمهوه ــ هۆیهکی سهرهکین لهو هۆیانهی که پالیان به ئهرهستۆوه نابیت بۆ یهکهم جار له میزژووی زانستهکانی زماندا لیکو لینه و میه کی پیگه یشتو و ده رباره ی میته فور و ناوه لوات پیش که ش بکات و

ئهرستق که بینی ههندیّك له ویّژهران به کارتیّکردنی سۆفستایی یه کان به ئارهزووی خوّیان ووشه بوّ واتا ناسراوه کانیان به کارناهیّنن و دهربریسن به بی دهستوور بوّ واتای نوی داده تاشن و ئه گهر هاتوو لهم کاره نارهوایه رهخنه یان لی گیرا ده نیّن :

ئیمه لهم ئیشه هو نهرییهماندا میتهفور سازده که بن ، دهستی کرد به سنوور کیشانی میتهفور ۰

ئەرستىز بىز ئەومى ئەم سنووركىشانەى زانستىيانە بىت پىناسەيسەكى وورد و دەستنىشانكراوى مىتەفۆرى دانا و ووتى :

«میته فقر گواستنه و می ووشه یه که واتایه که وه بقر واتایه کی تر (۲۲)» ئه رستقر لهم پیناسه یه دا هه ستی به وه کرد ئه گهر بیتو بناغه ی پته و بقر فهم گواستنه و میه دانه مه زریننی هیشتا دمروازه ی یاری کردن به واتای ووشه کان به به ره للایی ده مینیته وه ، سه رئه نجام دووا به دووای ئهم پیناسه یه ووتی : «گواستنه و مش یان له په گهزه و ه (۲۲) بقر جقر (۲۱) یان له جقر موه بقر چقر یان به پینی لیک چواندن (۲۰) دمین (۲۱) » .

کهواته ویزومر و لیکدهرهوهی دهقی ویزهیی و رهخنهساز تهنها لهسهر یه کینك یان پتر لهو چوار بناغهیهدا بویان ههیه ووشهیه که واتایه کهوه بستو

⁽۲۲) کتیبی فن الشمر ل ۸۸ .

⁽۲۳) رهگهز: الحنس.

⁽٢٤) جوّر: النوع.

⁽٢٥) ليكچواندن : التمثيل والمشابهة .

⁽۲٦) كتيبي فن الشعر ل ٥٨٠

واتایه کی تر بگزیز نه وه و مهرست و به نیازی پته و کردنی نه و بناغانه به که یه که ده ستی کرد به پروونکردنه وه بان و ووتی «مه به ستم له م قسه به له پره گهزه و بر خور ، به به لگه ی : «که شتی به که لیزه دا وه ستا » ؛ چونکه له نگه رگر تن جور یکه له نگه رگر تن جور یکه له وه ستان نه مه ش نموونه ی جوره بو پره گه ز : (به لی نور سیوس) (۲۷) هه زاران کاری به نرخی کردووه) له به ر شهوی زور هه زاره ها) مانای زور نه گریته وه ، بویه هه ستیار له بری ووشه ی زور به کاری هیزاره ها) مانای زور نه گریته وه ، بویه هه ستیار له بری ووشه ی زور به کاری هیزاره ها مانای زور نه گریته وه ، بویه هه ستیار له بری ووشه ی مسی تی به کاری هیزاده به واتای پچراندن دیت پچراندنیش واتاکه ی جوریکه له سه ندن لیره دا به واتای پچراندن دیت پچراندنیش واتاکه ی جوریکه له سه ندن لیره دا به واتای کوتایی هاتنی ژبانه به مردنه .

مهبهستم لهم قسه یهم: به پیی (لیکچوون) ههموو ئه و حاله تانه یه که به بین پیژه ی پاده ی دووه م بی پاده ی یه که م وه کویژه ی چواره مه بی سی یه م چونکه ههستیار وای به کارده هینی که چواره م له بری دووه مه و دووه میش له بری چواره مه و له هه ندی کاتدا ئه و پاده یه ی پیتوه ندیی به ووشه گواستراوه که وه هه یه ده خریته سهر میته فره که بینوه ندیی به ووشه مهبه سه ده خریته سهر میته فره که بینی پوونکردنه وه مهبه سات که پاده ی نیوان (پیک) و (دیونیس) (۲۸) هه مهبه نیوان (پیک) و (دیونیس) (۲۸) پیکه وه ده کیت ئه مه (قه کفان و (گهرس)ه (۲۹) ، بی بی هه هه ساتیار له باره ی پیکه وه ده کیت ئه مه وه همان پاده ی تیوان پیریکی ئه رس)ه ، ههروه ها پاده ی تیوان پیریتی و ژبان هه مان پاده ی تیوان پیریکی ئه رس)ه ، ههروه ها پاده ی شهروه وه هه مان قسه ی (گه نبار و تلیس) شهرور و ژبان و ده کن : (تاریکایی ده کات و ده کن : پیریه تی پیریه تی پیریه تی و ده کن : (تاریکایی

⁽۲۷) له ئۆذىساوە وەرگىراوە ، سرودى يەكەم ل ١٨٥.

⁽۲۸) دیونیس: خوای مهی .

⁽۲۹) ئەرس : خواى جەنگ .

ژیانه) یان ، (ئاوابوونی ژیان)ه و له ههندی باری لیکچواندندا ناوی تیادا نیه ، به لام له باره ی ریژه وه ده لیخ : بو نموونه به بلاو کردنه وه ی تو فووتری (وه شاندن) به لام بو ده ربینی کاری خور ئهویش که بلاو کردنه وه ی تیشکه کانیه تی هیچ و و ته به له نیه نه به گه نه ئه وه شدا راده ی بلاو کردنه وه ی تیشکی خور هه مان راده ی (وه شاندن) ه ، بو تو و ، بوی ده و و تری نه کاره بو تیشکی خور هه مان راده ی (وه شاندن) ه ، بو تو نو ، بوی ده و و تری نه می نود این به نه کاره بو تا که به کاره بین نه مه وه ها ده توانری هه مان شیوه له میته فور به شیوه به که به کاربه ینری ، پاش واتا گه یاندنی شتیک به ناویک بو شتیک کی تر دانرابی تاییه تی به که وه ی ده رباره ی (قه نه نه نه که به کاربه ینری گه وه ی ده رباره ی (قه نه نه نه که بین کی رئه رس) ه که نین «پیکیکی بین مه ی» ه (۳۰) که م روونکردنه وه یه که رستو ، بناغه کانی میته فور به جوریکی قایم و پته و ده چه سیینی ، جگه له وه ی ده رگای به رمالایی به کاره ینانی و و شه داده خات و بو یه که م جار ریبازیکی ده ستووری بو شی کردنه وه ی میته فور پیش که ش ده کات ،

⁽٣٠) بروانه كتيبي فن الشعر ل ٥٩ .

ووشه و واتا له لای هوراسدا

یه کهم ره خنه سازی رقرمانی له پاش نه مانی ده و له تی یق نانیه کان که باسی و و شه ی کرد بی و ده می ژه نیبیته میته فقر (هقراس) ه و روداوه کانی ژیانی (هقراس) هه رچه نده له رووی راستی و ناراستی یه وه جینگای مشتوم ری زاناکانی هاوچه رخمانه ، به لام ئه وه ی چه سپاوه : ئهم ره خنه سازه له شاری «قینو سیا» سالی (۲۵) پیش زایین له دایا بو وه و گومان ده کری که بینگانه بو وه و رقمانی نه بو وه ، چونکه باوکی له سه ره تای ژیانی دا به نده بو وه ، بقیه شاره زاکان له و بیرو رایه دان که ئه غریقی یه و له سالی به نده بو وه ، بو ی کردو وه (۱) ،

هۆراس گەنى هۆنراوه و ووتارى جۆربەجۆرى بۆ بەجى هىشتوين ، ئەوەى پىيوەندى بە باسەكەمانەوە ھەيە لەم بەرھەمان لىكىزلىنەوەي كى رەخنەسازىيە ، وا باوە ئەم لىكىزلىنەوەيەى ھۆراس مەبەستە سەرەكى بەكەى شىيىكردنەوە و لىكدانەوەى رەگەزەكانى ھۆنراو نيە ، چونكە بە پەخشان نەنووسراوەتەوە و لە قەوارەى ھەلبەستىڭدايە و بەكىش و سەروا و لەشىروەى نامەيەكدا رىكخراوە ،

ئه وهی راسته (هوراس) خوی لیک و لینک و لینه کهی ناونابوو Epistola. ad. Pisones واته (نامه به به بوخیزانی بیرو) که له سهرده می ژبانی (هوراس) دا خیزائیکی ده سته لاتدار بوون ههروه کوو له ناوه روکی نهم نامه به دا ده رده که وی نووسه ره کهی ویستوویه تی له عاستی نرخییدانی هو نراوه و چونیه تی ریک خستنی ناموژگاریی لاوه کانی ئهم خیزانه بکات ه

لهم رِوْژانهدا ئهم هه ڵبهستهی (هۆراس) به دوو ناونیشان ناوبانگی

⁽۱) بروانه كتيبى فن الشعر هؤراس ل ۲۲.

دەركردووه: ناونىشانى يەكەم Ars Poetica واتە: هونەرى هۆنراوه • ناونىشانى دووهم: Dearte Poetica واتە: دەربارەى هونــهرى هۆزراوه •

جا له بهر ئه وه ی ئه م دوو ناونیشانه هیچ پیّوه ندیه کیان به هوّراسه وه نیه و نه بووه و له سهر ده می ژیانی دا باویان نه بووه ، بابزانین له چیه وه هاتوون و بوّچی ناونیشانه ره سه نه کهی خوّی (نامه یه گ بسق خیّزانی بیّروّ) پشت گوّی خراوه ؟ وه لاّم دا نه وهی نهم پرسیاره و هه موو پرسیاریکی تر لهم سووچه وه به هیچ کلوّجیک ئاسان و زانستیانه نیه ؟ به لاّم تاقه هوّی ، که ره نگه له راستی یه وه زور دوور نه بیّت و بتوانی ئه م دوو ناونیشانهی لیکوّلینه وه کهی (هوّراس) روون بکاته وه با به تی هه لبه سته که یه ، بوّیه زور بهی زاناکان له و بروایه دان که ئه و دوو ناونیشانه ده شی له وه وه ها تبن که با به تی هه لبه سته که ده رباره ی سروشت و چه شنه کانی هوّنراوه یه :

گرنگترین بیرۆکه لهم هه لبهسته دا که تا ئهندازهیه کی فراوان زاده ی بلیمه تبی (هۆراس) بیت و له داهینانیدا شوین پینی ره خنه سازه یونانیه کانی هه لنه گرتبیت باسی ووشه و واتایه ۰

هۆراس لهم باسه دا ده نیت : «ئهی ئه وانهی ده نووسنه وه ، با به تیک هه نیژیزن له گه ن ووزه تاندا بگونجی ، له وه دوور که و نه وه که ناتوانن قورسیی باره کهی هه نبگرن یا خود شانتان بو بارکردنی دهست نادات ، ئه گهر مروقیک له هه نبراردنی با به ته کهی دا سه رکه و تو و بو و ، هه رگیز په نهانی ده ربیس مافی لی ناگریت و دارشتنی ره وان مل که چی لی ناکات »(۲) م له م چه نه دیرانه دا هو راس گرنگیی به با به ت و واتا ده دات و ده ربین و ووشه به پله ی دووه م ده ژمیزی م ئه گهر له به رتیشکی میژووی زانستی میته فورا ئه م

⁽٢) بروانه كتيبى فن الشعر هوراس ل ١١٠–١١٢ ٠

سه رنجه هه لبه سه نگینری به هه نگاویکی پیشکه و تن خوازانه له قه له ده دری ، چونکه هه روه کوو ئاشکرایه ره خنه سازه یو نانیه کان به گشتی و (ئه رستو) به تایبه تی میته فوریان که بربره ی لیکو لینه وه و همه یه دوور له بابه ت و واتاوه باسکر دووه و به رواله ت تی یان رووانیووه و ته نها له چوار چیوه ی مانای زمانه وانی و واتای میته فوری هه لیان سه نگاندووه و چه ند ده ستوور یکی ته نگه به رو ووشك بو گواستنه وه ی ووشه له واتایه که وه بس واتایه کی تریان سه پاندووه و

به لام (هۆراس) وای لینه کردووه و به پیچهوانه ی پهخهسازه یو نانیه کانه وه بابهت و واتای به سهرچاوه ی ووشه و دهربرین دانه و سه لماندویتی که ویژهر ئه گهر هات و له گه ل بابه ته کهی دا ئاشناییه کی قوولی هه بو و واتاکانی له دارو دهروونی دا پی گهیشتبوون ئه وا به ئاسانی دهربرینی به رز و ووشه ی هونه ری ساز ده کات .

کهوابوو دهربرین و ووشه له لای (هۆراس) بهرههمی بابهت و واتان ، بریه نهم ره خنه سازه روو ده کاته خوینه و گره کانی و ده کیست: «ههروه ها نه گهر هات و لهوانه بووین که له گونجاندنی نیوانسی واتا و ووشه کانیان دا هو نهرمه ندن ، ده رفه تی نهوه ت ده بیت به سازدانی شهو ده ربرینانه که ووشه ی کون له ناویاندا ده بنه ووشهی نوی بگهیته هو نه ری ره وانبیژی »(۳) بی گومان گونجاندنی ووشه کان و ری کخستنیان رووداوی کی با به تی به و له رازاندنه وهی رست و یاری کردن به ده ربرین وه دووره ، به به به به به و اتای تازه ده خات سه رگازی پشت و ده کردنی و شه که و بو که یاندنی واتای تازه ده خات سه رگازی پشت و ده کردنی و شهرای در قومه که را که گهر هات و واتای شارراوه ی وا هه بو و بو روونکردنه و و ناشکراکردنی پیویستی به ووشه ی نوی باو هه بو و بو روونکردنه و و اساز به کات پیویستی به ووشه ی نوی باو هه بو و بو روونکردنه و و اساز به کات

⁽۳) هممان سمرچاوه ی پیشوو ل ۱۱۲–۱۱۴ .

که بهرگوینی (سینیجوّس) (۱) نه که و تبی ، ئه گهر هات و به دهست کاری یه کی که مهوه له سهر چاوه یه کی ئه غریقی یه وه هه لقو لا بوو ، ئایا مافید که ههیه روّمانیه کان به خه لات بیده ن به (کایسیلوّس) (۵) و «بلاوتوّس» (۱) ، به لام له ههمان کاتدا له (فیرجیّل) (۷) و (فاریوّس)ی (۸) قه ده غه بکه ن (۹) ،

ئهم بریارهی هۆراس ئه گهر له گه ل بناغه کانی (ئهرستۆ) له گواستنهوهی ووشه له واتای فهرهه نگی بهوه بۆ ئاوه لوات بهراووردی بکه یسن به هه لویستیکی شغرش گیر ده ژمیرری ۰

⁽٤) سیتیجوّس : واته لهبهرکهری چهشنه بهرگینکی نهتهوایه تیی کوّنی روّمانی : هوّراس نهم ووشهیهی بوّ روّمانیه کلاسیکییه کان که بروایان به هیچ گوررانیک نهبووه به کارهیّناوه .

⁽٥) کایسیلیوس: ههستیاریکی رؤمانی به به هؤنینه وهی هه لبه ستی گالتهوگه پ به ناوبانگ بوو ، له سالی ۱۹۸ پ – ز کؤچی دوایی کردوه.

⁽٦) بلاوتوس: بهناوبانکترین ههستیاری گالته و گهپی روّمانی به له سالی ۲۵۶ پ _ ز لهدایک بوده .

⁽۷) فیرجیل : گهوره ترین هه ستیاری پومانی یه ، له سهرده می (هوّراس) دا ژیاوه و سالی (۱۹) پ _ ز مردووه .

⁽٨) فاريوس: هەستياريكى رۆمانىيە لەگەل (هۆراس)دا ئاشنايەتى ھەبووه.

⁽٩) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۱۲-۱۱۶ ۰

به لنی (هۆراس) له ئازادی پیندانی و یژه تازه که ره وه کان بو سازدانی و وشه ی نوی باو سنووریک له به رزی و به هیزیی چین و به ده ست کاریه کی که مهوه له سهر چاوه یه کی یونانی و هرگرتن کیشاوه ، به لام به بی مشتوم پهمه م سنووره له چاوی چواربناغه کهی (ئه رستق)دا یه کجار فراوان و به رینه و به هیچ جوریک و یک به له دایک بونی زاراوه ی نوی و میته فوری پیویست ناگریت .

جا با لهم روهوه گوی لهم رهخنهسازه بلیمه به بگرین که ده لیّت : «بوچی شایه نی قایل بون نیه ئه گهر هات و توانای ئهوهم هه بوو هه ندی ووشه ی نوی باو بخه مه سه رخه زنه ی زمانه که مان که چی به رهه مه کانی (کاتو وانیّوس) (۱۱) ریّگای ئه وه یان پی درابو و به دا تاشینی ووشه ی تازه بو واتای جوربه جور زمانی باوك و با پیرانمان ده و له مه ند بکات » (۱۱) .

(هۆراس) لێرهدا ئەركى زمانيى سەرشانى رەخنەساز بەدىدەھێنێ و راستىيەكى (سىمانتىكىمان) بۆ رەچاو دەكات و دەڵێت :

نابی دهرگای خهزنهی زمان که سامانیکی نه ته وایه تی به به ووی گورانی ژبان دابخری ، ده بی به داتاشینی ووشهی نوی وات هه میشه له دایك بو وه کان ده ربخه ین و ئه و خه زنه یه ده و له مه ند بکه ین و ئه گهر له (هۆراس) بیسته پیشه وه و بپرسیت بوچی ئهم ره خنه سازه له نه ریتی کومه لایه تی و یاسای سروشته وه وه لامت ده داته وه و ده لیت :

«به ههموو وهچهیه که رینگا دراوه و ههمیشه رینگایسان پیدهدری بسه گویرهی باوی سهردهمه کهیان ووشه ساز بکهن ، ههروه کوو چون دارستان

⁽۱۰) کاتووانیوس : رهخنهسازیکی روّمانی به له سالی ۱۶۹ پ _ ز کوچــی دووایی کردووه .

⁽۱۱) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۱۶.

پاش تیپهربوونی سال گهلاکانی ده گوریته وه و نه وه ی له پیش دا سه و ز بو و بو و ده روزیت ، ههروه ها و و شه کانیش کو ترینیان زووتر به ره و نه مان ده روف ، به لام نوی کانیان وه کو و وه چه یه کی تازه و پی که پشتو و و سه و ز و به ها دارن »(۱۲) هه لبه ته نه مه ده ستو وری ژبانه : هه مو و سه رده میک بیروباوه پر و و اتای تایبه تی خوی هه یه ، بو نه م بیروباوه پر و و اتایانه و و شه و زاراوه و ده ربینی گونجاو چه سپینراوه، به لام نه م سه رده مه و ورده و و رده به ره و میژو و ده کشیته وه و هه مو و ده سه لاتیکی له گه ل خوی دا ده پیچیته وه و ده رفعت به ده سه لاتی سه رده میکی نوی ده دات که بیروباوه پی تازه و و اتای نوی ده هی نوی ده دات که بیروباوه پی تازه و و اتای نوی ده هی نوی ده هی نوی ده و نازه و و اتای بیری پر و داوه وه و و شه و ده ربیب ی گونجا و بو زانستیانه نه یه ن به پیری پر و داوه وه و و شه و ده ربیب ی گونجا و بو زانستیانه نه یه ن به پیری پر و داوه وه و و شه و ده ربیب ی گونجا و بو پیوستی یه کانی سه رده مه که یان به هوی داتاشین و لیکدان و ناوه لوات و پیو به ده ستی خویان پر یکاکانی تری خو لقاندنی فه رهه نگی زمان ساز نه که ن نه وه به ده ستی خویان نه و نه مامه کانی زمانی نه ته و ه که یان و و شك ده که ن ه

له هه مان کاتدا به پیچه وانه ی نه امه وه نه گهر هات و به نه رکی سه ر شانی خویان هه ستان و مافی سروشتی و فه رمانه که یان به جی هینا و به گویره ی چیزی نه ته وایه تیان و له به ر تیشکی ده ستووری زمانه که یاندا ووشه ی نوی یان ساز کرد هو نه رمه ندانه نه و نه مامه کانی زمانه که یان ناو ده ده ده ن و رینگای نه شونما و خه ملاند نیان بو به ره لا ده که ن ، هه تاکوو ده بنه دارستانیکی سه و ز و به هادار و نا به م جوره (هوراس) باسی و و شه و و اتا به ر له دوو هه زار سال به ریاده کات و دوو بنه و اشه ی زانستی و هو نه ریمان به ریاده کات و دوو بنه و اشه ی زانستی و هو نه ریمان به ریاده کات و دوو بنه و اشه ی زانستی و هو نه ریمان به ریاده کات و دوو بنه و اشه ی زانستی و هو نه ریمان به ریاده کات و دوو بنه و اشه ی زانستی و هو نه ریمان به ریاده کات و داده ریژی :

بنه واشهی یه کهم: ووشه شوین پی هه لگر و به رهه می واتایه و بنه واشه ی دووهم: هه مو و زمانه وانیک ده بی خولیای ساز کردنی

لۆنجنيۆس و دەربرينى ميتەفۆرى

له رهخنهسازیی روّمانیدا کتیبیّك به ناونیشانی (بهرزیی هونهری ره وانبیّری و رهوانبیّری) (۱۳) ناوبانگیکی فراوانی دهرکردووه ، دانهری راستهقینهی کهم کتیبه نه ناسراوه و میژووشوناسه کان و رهخنهسازه کانیش لهسهر ناوی که و دانه ره یه که نین : هه ندیّسکیان ده نیّن دانه ره که ناوی (کاسیوس لونجانیوس) بووه ۰

ئهم ناوهش تا سهدهی سن به می زایین به کتیبه که وه لکابوو ، به لام هه ندیکی تریان ده لاین : دانه ره که ناوی (لؤنجانیوس)ه ، هه رچو تیك بیت لیکدانه وه ی ناوه رو کی کتیبه که ئه وه ده سه لینی که دانه ره کهی له سهدهی

⁽۱۳) بەرزىي ھونەرى رەوان بيترى: سىمو البلاغة .

یه که می زایینی دا ژیاوه و لهوانه یه ناوبانگی له چاره کی کوتایی ئهم سهده یه دا دهستی کردبی به بلاوبوونه وه ۰

دانهری (بهرزیی هونهری رهوانبیژی) لهسهر شیوازی ئهفلاتوون له دانهری (بهرزیی هونهری رهوانبیژی) لهسهر شیوازی ئهفلاتوون به خوینهران دانانی کتیبه کهیدا که دمهه ته قدی بیروراکانی خوی ده گهیه نی به خوینهران ههرچه ند نابی ئهوه تی بگهین که ئهم دانه ره له بیروراکانی دهربارهی هونهری رهوانبیژی لاسایی ئهفلاتوون ده کاتهوه و لهسهر رییچکهی ئهوده دهروات و به نگهشمان لهسهر ئهم راستی به نهوه یه ، دانهر باسی سروشتی لیکورنیه وه کهی ده کات و ده نیت :

«لهوانه یه بیته وه یادت عمی (بوسنویاس تیرتیانوس)ی خوشه ویستم گنیمه کاتیک و و تاره کهی (سسلیام) مان له به رزیی (هونه ری ره وانب بیژی) دا پشکنی بینیمان عمه و مافی ته و اوی با به ته کهی نه داوه، هه روه ها نه یتوانیوه به شنیوه یه کی روون هه ست به خاله بنه ره تی یه کان بکات و هیچی بو خوینه ران نه هیناوه ته وه ته نها عموه نه بی له کومه کاری دا که مین یارمه تی داوون ، له کاتیک دا ده بی عمو یارمه تی یه عامانجی سه ره کی نوسه ریب م

ههموو ووتاریکی بژارکراو پیویستی به دوو بابهت ههیه :

يەكەم: لىتكدانەومى بابەتەكە .

دووهم: روونکردنهوهی نمه و رتگایانهی دهمان گهینیته مهبهست (۱۱) دانه رلیرهدا هو نهری رهوانییژیی به بابهتیک له بابهته کانی زانست دهزانسی که شایه نی فیرکردن و فیربوونه و پیویستی سهرشانی به روونکردنه وهی نمه فیربوونه و نمه فیرکردنه دهست نیشان ده کات ، به پیچه وانهی نمه فلاتو و نه و که ههروه کو بینیمان نمه بابهته له بیرو رای دا دهست که و تیکی خوایی به و ویژه ر به هوی خور په و ئیلهامه وه له خواکانه وه وهری ده گریت و به هسیچ

⁽١٤) كتيبي النقد الادبي اسس النقد الادبي الحديث ل ٣٩٠.

جوریّك له ریّگای ماموّستای فیركهر و زانای دانهرهوه فسیری نـابیّت . سەرەنجام ئەم دانەرە بليمەتە لەبەر تىشىكى تىږوانىنتىكى زانسىتيانە دەقى ویژه یی شی ده کاته وه و ده لایت : «به رزیی زمان گوی گره کان رازی ناکات ، به لکوو خوشی دهخاته دهروونیانه وه ، به لام له ریسگای هونه ری رِهُوا نَبَیْزی یِهُوهُ بهرزه کاری گهریه کی بی هاوتا و هیزیکی به تهوژم بهســهر دْلَى گُوێ گرهکاندا زاڵ دهبیّت ، لیّهاتوویی له داهیّنان و پهیـــرِهو و رِيْكُ خَسْتُن له بابهته كه دا له كاريّك يان له دوو كارموم هه لناقولين ، به لكوو زادهی کاریّنکی زور گرانه که به گشتی له سازکردن و دارشتنی بابهتهکهدا دیّته بهرههم (۱۰) » کهوابوو دمقی ویّژه یی به لای نُهم دانه رموه به رههمیّکی يەكگرتوروە: بەرزىي زمانەكەي بە تەنھا رەنگە خۆشىيەكى كاتى ببەخشىي ، به لام هیزه نهمره کهی له به یه کداچوونی زمان و بابهت و دارشتن سازکردنیان له جۆرنىكى هو نەرى يەوە ھەڭدەقو ئى ٠ بۆيە ئەم دانەرە كە نزيكەى ھەزار و نۆسەد ساڵ لەمەوبەر ژياوە بە ھىچ جۆرێك ناړوانێتە دەقى وێژەيى وەكورو یه کیه تی به کمی دهست کرد له تیوانی زمان و بابهت یاخود فورم و ناوهروک ، به لکوو به به رهه مینکی تیکسمراوی وای لهقه له مرددا ئه گهر هات و ل بناغهدا له چهند توخم و رهگهزیّك پیّكهاتبی ههمیشه وهکوو بوونیّسکی تاقه رەگەزىي ھاتۆتەكايەوە •

جا با بزانین پیّوهری دانهره که مان له بهر تیشکی کهم چه مه که زانستیانه ی ده رباره ی بوونی ده قی ویّژه یی له هه لسه نگاندنی ده ربرینی هو نه ریدا چیه و له سه ربازه ی کدا فرخی میته فور ده ست نیشان ده کات ؟ دانه ر له هه مو و تیبینی به رمخنه سازیه کانیدا دوو هه نگاو هه لده گری :

په که م : دهقتیکی ویژمیی تومار ده کات وه کوو ئهم دهقه : «چه پــکه

⁽١٥) هممان سمرچاوهي پيشوو ل ٢٦ .

گریّك وهكوو شه پوّلى دهریا بهرهو ئاسمان هه لدهده ، سه ربانه كان ده سوتینم و دهیان كه م به مشتیك خوّله میش ، نه خیر سروده كه ی ئیستا ئاوازیّكی به رز نی به ، (بوّریاس) جگه له بلویّرژه نیك هیچی تر نیه (۱۱)».

دووهم: هه لسه نگاندنی دهربرینه میته فریه کانی ده قه که به چه ند بسریار یکی ره خنه سازی که له سهر بناغهی به راوورد کردن و شی کردنه وه که نجامیان ده دات ، هه روه کوو که م بریارانه که ده قه کهی پیشوو لیک ده ده نه و ده لین :

« ئهم ویّنانه هیچ کارهساتیکیان تیّدا نیه ، بهلکو دهستکرد و دروّن : (چەپكەگرٍ) و (ھەلـــدان بۆ ئاسمـــان) و لێكچوانـــدنى (بۆريـــاس) بـــه (شمشاڵژمن) و ههموو ئهوانهی کــه ماونهتــهوم چهنــد لێكچووتێــكی دەربرينى شلەژاوون وينىمى ئالۆزيان كراوە بەبەردا زياتر لەومى كە بەرھەمى هيّزي سفّز بن ، ئه گهر ههر يه كايك له ما نه مان له ژيّر ړوو ناكي ړوّژدا پشكني وورده وورده له شنتیکی ترسناکهوه دینه خوارهوه بغ شنتیکی هیچ و پووچ. فوی پهتال تهنانهت له تراجیدیاشدا چاوی لی ناپۆشری که خوّی لــه سروشتیا قەبەيە و روو دەكاتە دەربرینی دەنگەدەرەوە ، بۆيە وا بیردەكەمەوە که ئهمه له گهل گیرِانهوهی راستی و ریالیزمدا ناگونجیّت (۱۲) » ئهم بریاره رِمخنهسازیانه که ځهو دهربړینه میتهفۆریانــه لــه ځاولواتـــاو لێکچـــوون ھەلدەسەنگىنىن نەخشىەى رىيبازىكى زانسىتيانە دەكىشىن : مىتەفۆر دەبسىي بهرههمی کاردسات و سنز بینت و رازانهوه یه کی رووکهشی نه بینت ، ئه گینا وهکوو فووی به تال و قسمه ی درو ب به بهر گنری دا دمروات و هیسچ شغرینه واریک له ههست و دلی گؤی گر و خوینه و دا به جی ناه یالی ۰ ههراوهها دهربرینی میتهفوری له بیرورای دانهرهکهماندا دهبی له شدوینی

⁽۱٦) بړوانه ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۲ .

⁽۱۷) همان سمرچاوهی پیشوو ل ۱۸ ۰

خوّی دا بیّت و رووه کی کیّلگهی خوّی بیّت ، ههموو بابه تیّك پیّویستی به میته فوّر نیه و نابی نووسهر ههمیشه و به بی پیّویست په نابیاته بوّ بهری بوّیه هه ندیّك له دهربرینه میته فوّریه کانی (زهینه فوّن) له کتیبه به ناوبانگه که یدا (رژیّمی فهرمان و هوایی لای اللاسیدیموننیه کان) هه لده سه نگینی و ده لیّت :

«بیستنی ده نگه کانیان زه حمه ت تره له بیستنی ده نگی په یکه ره مه ربه کان و گورینی هاو تخیرینه کانیان گه لی گرانتره له لات له گورینی چاو تخیرینه کانیان گه لی گرانتره له لات له گورینی چاو تخیرینی په یکه ره بر قزیه کان ، له چاوه کانیاندا کچی زیندووت بق ده رده که وی که خو مان له مان زیاتر شهرمن ترین و ناونانی بیلبیله ی چاو به (کچی زیندوو) شایه نی قه له می (أمفکرتیس) ه نه له قه له می زهینه فرن ، خوایه چه ند سه یره که گه ر باوه رمان وابی که بیلبیله ی چاوی که وانه شه رم ده رده بریّت له گه ل که وی که که می په نده بالاوه ده لیّت :

(خو شهویستی که سیک شتیک ده رنابری چه شنی چاو) هه روه کوو (هو میروس) ده نیت: (ئهی سه رخوش ، دوو چاووت هه یه له چاوی سه گده چن) »(۱۸۱) • دانه رلهم ده قه دا بی گومان ده یه وی بلی : ده ربرینی میته فوری به که نکی په خشانی زانستی وه کوو کتیبه کهی زهینه فون که دا نراویکی یاساگه ری و رامیاری یه نایه ت و به ئاوازیکی ناساز ده بیستری ، چونکه ئه م چه شنه ده ربرینانه به رهه می سوز و ئه ندیشه ن و له کارگهی هه ست و ده روون و دنی هه ستیاردا سازده کرین و به هیچ کلوجیک به هوشمه ندی و لوجیکی نووسه ری با به تیکی مه و زوعی ئه نجام نادرین •

بهراستی گهم بیروباوه پاه هه نسه نگاندنی میته فور و دانانی سنووری به کارهینانی و شی کردنه و هی سهر چاوه کانی جینگای سهرسو پرمانی میژووشو ناسی په خنه سازییه ، چونکه ته مه نیان نزیکهی بیست سهده

⁽۱۸) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۵۰.

رهنگه نرخی ئهم ریبازه لهمهولا زیاتر بیرمان دهربکهوی که دهبینین زوربهی نووسهره کوردهکانمان له باسهکانیاندا دهربارهی خوازه و خواستن و درکه ، شوین پیمی ریبازیکی ووشك و بهیاردهری دوور له شی کردنهوه و لیکدانهوهی سهرچاوهکانی ئهم هونهره هه لده گرن و

بهشی دووهم

مهجاز له رهخنهسازيي عهرهبيدا

- سەردەمى پېش ئىسىلام و باسى مەجاز .
 - قورئانی پیرۆز و زمانی عهرهبی ٠
- ـ لەدايك بورونى زاراوەي مەجازى عەرەبى •
- ـ فهراموش کردنی (المجاز) له رمخنهسازیی عهره بی دا ۰
- ریبازی شیکردنهوهی مهجاز له رهخنهسازی عهرهبیدا .

سەردەمى پێش ئيسىلامو باسى مەجاز

ته مه نی کو تترین ده قی و یژه یی عه ره بی که گهیشتو ته دهستمان له هه زار و حه وت سه د و په نجا سال پتر نیه ، ئه وه ی له میژووی و یژه دا دا نی پیانراوه ره خنه سازی له دوای پهیدا بوونی و یژه وه له دایك بووه ، بویه وا چاوه ری ده کرا داهینانی زانستی مه جازی عه ره بی که به شیکه له ره خنه سازی له ده ورو به ری سه ره تای ئه و میژوه وه ده ستی پی کرابی ، به لام ئه می چاوه ری کردنه بی ئه نجام بو و چونکه به در یژایی سه رده می جاهیلی که له سه ده ی په که می زایینه وه ده ست پی ده کات و له سه ره تای سه ده ی حه و ته می زایینه و می نیسلامی پیر و زکوتایی ها تو و هیچ به لگه یه کی راست و زانستی مان له و روه و هی خاکه و یک ناکه و یت یا که و یت به ناکه و یت به ناکه و یت و زانستی مان له و روه و ه چنگ ناکه و یت :

هه ندی ده نگ و باسی پچرپچر له چه ند سه رچاوه یه کی کون دا وه کوو کنتیبی (الأغانی) (۱) ده ماو ده م ده گیر نه وه که له کوتایی سه رده می جاهیلیه ت و له بازاری (عوکاز)دا به بونه ی وه رزی کرین و فروشتنه وه خیوه تیک بو هه ستیار یکی به ناوبانگ که نازناوی (النابغة الذبیانی)یه هه له ده درا ، هه ستیاره کانی عه ره به له و خیوه ته دا هو نراوه کانیان بو (نابیغة) ده خوینده وه نه مجا نه میش بریاری له سه ر په سندی و ناپه سندیان ده دا ه

تیمه ناتوانین لیرددا بریارهکانی (نابیغة) وهکوو رووداویکی میژوویی هه لبسه نگینین ، به لام ئهومی به دلنیا یی به که وه دمتوانین بی سه لینین زاراوهی

⁽۱) دانەرى ئەم كتيبه (ئەبو فەرەجى ئەصفەھانى)يە .

(مهجاز) لهم سهردهمهدا به کارنه هاتوه ، ههرچه نده چه ند بابه تیکی مهجازی یاخود نزیك به بابه تی مجازی وه کوو به کارهینانی دوو ووشه بن یه یه واتا و لادان له به کارهینانی ووشه یه که بو ووشه یه کی تر و سازدانی ووشه یه کی نوی بو واتایه کی تازه به جوریکی ساده و ساکار لی بان کو لراوه ته وه ۰

قورئانى پيرۆزو زمانى عەرەبى

تازه یی و خولقینراوی واتاکانی قورئان له ئاستی واتاکانی ویدژه ی سهرده می جاهیلیه و ئیسلام راستی یه کی سهره کی ده چه سییننی ، ئه م راستی یه ش له جیهانی زانستی زمانه وه که بابه تی (مه جاز) یه کینکه له لقه کانی سهر ده رده هیننی و ده نیت : قورئانی پیروز که زمانی عهره بی بسو گهیاندنی واتا و بابه ته کانی هه نبرارد ، ئهم زمانه پیویستی به گورائیکی قون و فراوان هه بوو بو ئه وه ی له راده ی بابه ته کانی ویده می سه رده می

جاهیلی به ندینته وه و خوی بگهیه نیته راده ی وات و مهبه سته تازه و خو لقینراوه کانی ئایینی ئیسلام ۰

لیکو لینهوهی زمانی قورئانی پیروز و بهراووردکردنی واتای ووشه کانی له گه له سهرده می جاهیلیه تدا ووشه کانی له گه له واتای هه مان ووشه که له سهرده می جاهیلیه تدا به کارها توون ، گهیشتوونه ته سهره نجامیّك که ده لی : ریّگای (مجاز) فراوا ترین هوی بووه له به ردهستی زمانی عهره بی دا بو ده ربرینی بیرو که و واتا تازه کانی ئهم کتیبه پیروزه •

بق نموونه له سهردهمی جاهلیهتدا ووشهی (الزکاة) به واتای (نهشونماکردنی رووه أ) هاتووه و ووشهی (الشریعة) بق واتای (گاوی سازگار) به کارهاتووه و ووشهی (الرکوع) بق واتای (قاچهه تخلیسکاندن) سازگراوه ۰

به لام ئهم ووشانه له قورئانی پیرۆزدا له ریّگای مهجازهوه واتاکانیان گۆرراوون: ووشهی (الزکاة) بر مهبهستی (باجیّکی ئایینی) دیّت و ووشهی (الشریعة) بر دهربرینی مانای یاسای ئایینی ئیسلام ئه نجام دراوه و ووشهی (الرکوع) (بر گهیاندنی برووتنهوه یه له برووتنهوه کانی نویّدی ئایینی ئیسلام) به کارها تووه •

به تنی روانینیکی تایبه تی خو مان پاش لیکو لینه و میه کی زور گهیستینه ئه و هی که له زمانی قورئانی پیروزدا سنی چهشن له مهجاز ههیه:

یه کهم: مهجازی نایبنی:

ئهم چهشنه مهجازه له کومه له ووشه یه لئیكها تووه که بو سیف اتی خوای گهوره و میهرهبان به دی ده کرین : وه کوو ووشه ی (دهست)و (قاچ)و (لا)و (عهرش)و (هاتن)و (چوون) هند .

بی گومان له قورئانی پیرۆزدا که دهووتری (ید الله) مه به ست له ووشه ی (ید) دهستی ئادهمی زاد نیه و واتای (جنب) (لا) ئیه و (عرش) بر واتای کورسی و شنتیکی قه واره دار نه هاتو وه و (جاء) مه عنای هاتنی شنتیکی هه ست پی کراو ناگه به ئیت ، که وابو و ئهم و وشانه مه جازن و ده بی له به به هاوتا و له به روامان به ئایینی ئیسلام که (خوا)ی گه وره و میهره بان به بی هاوتا و تاقانه به ئیسه ی ناساند و وه ، واتای ئه و ووشانه و ئه وه ی له زمانی قورئاندا له و ووشانه ده چن به جوریکی وا ده ست نیشان بکه ین که له مانای زمانی نیش و و کیانیان نه چن و جیاوازییه که که تیوانیان و مه به سته کانیان که ره به مازبکه ین ،

دووهم: مهجازی زاراوهیی:

قورنانی پیرۆز ژماره یه که ووشه ی عهره بسی وه کوو (الفسوق) و (الزکاة) و (الرکوع) و (الشریعة) و (السجود) و (الدین) و (الصلاة) ۰۰۰ هتد ، له واتا عهره بیش ئیسلامیه کانیانه وه بق چه ند واتایه کی نسوی گواسته وه و کردنی به زاراوه ی وا که له فهرهه نگی عهره بیسدا بق واتسا تسازه کانیان به کارها توون و نهم فهرهه نگهش وه کوو و وه به یه نقی بساو شوینیان بق کردو ته و و واتا تازه کانیان به سهر به خویی له واتا دیرینیه کانیان ده ست نیشان کردو و ه و

سىيەم: مەجازى ھونەرى:

یه که م : روون کردنه و می بیروباو مړ و تنې گه یاندنی .

دووهم : بزواندنی ههست و نهست و کارتیکردن .

ئهم دوو هنریهش به ووشه و دمربرینی مهجازی ئه نجامدراوون

بۆنموونه ، که خوای گەورە و مەزن فەرمودەی ملکەچکردنی رۆلە بىـۆ دایکی و باوکی داوه ، لهم ئایه تهدا دهری خستوه : « واخفض لهمـــا جنـــاح الذل من الرحمة» (٢) واته : بالي ملكه چي بغ دايكت و باوكت شغرركه ٠ لیرمدا به دمربرینتیکی مهجازی له قهوارهی بالندهیهکدا نوینراوه ، رۆلەش که دهبی پهو رووداوه ههستایت له وینهی بالداریکی لااواز لــه خزمــهتی باوك و دايك دا ملكه چ و وه لام دهره وهى هه مو و داوا كاريه كانيان بيت • ئهم چهشنه مهجازه که به ئاوه لناوی هونه ری ناومان بردووه بربرهی زمانی قورئانی پیرۆزە و يەكنىكە لـــە ھەرەتايبەتىـــەكانى روخســـارى زۆربـــەى ئەومى بزانىن ئايا ھەموويان لە چۆنيەتى تىخگەيشىتنيان لەيەك رادە بوون ، بۆمان دەردەكەوى كە بە ھىچ جۆرىك وا نەبوون : چونىكە لە نـــاو ئەو خیزانهدا جگه له میلله تی عهرهب بینگانه و نهزانی زمانی عهره بی هه بوو شان بهشانی ئهمانهش خویّنده وارو نهخویّندهوار و پسیر و لاو و ژن و پیساو بهرچاو دهکهوتن . جا لیرهدا پرسیاریک سهر ههلدهدات و دهپرسی : ئایا موسلمانه کانی سهردهمی هاتنه خوارهوهی قورئانی پیروز کسه رادهی رِوْشن بیربیان یه کسانی نه بوو: پیرویستیان به لینکدانه و می چه شنه کانی مهجاز له زمانی قورئانی پیرۆزدا هەبوو یاخود به بن لیکدائەوم راستەخىق لىــهم زمانه تىدەگەيشتن ؟ •

ده گیز نهوه که ثایه تی (وکلوا واشربوا حتی یتبین لکم الخیط الأبیض من الخیط الأسود) (۳): واته بخون و بخونه وه ههتاکوو هیلی سپی له هیلی رمش بوتان جیا ده بیته وه و هاته خواره وه ، په کسینك له هاورینکانسی

⁽٢) سووره تي (الاسراء): ئايه تي ٢٣٠

٣) سورهتي البقرة: ئايهتي ١٨٧٠

(پینغمهر) (د۰خ) ناوی (عدی کوری حاتم) بو و پهتیکی سپی و یه کینکی ره شی له ژیر سه رینه که یدا دانابو و له شه وانی ره مه زاندا هه رخه ریکی ده ره هی نان و ته ماشاکردنی ئه و دوو په ته بو و • هه و نی ده دا که سپیه که له ره شه که جیابکاته وه ، بغ ئه وه ی بزانی کاتی رفزو و گرتن ده ستی پی کردو و هان نه و و و ژی که روی کرده پینه مبه ر (د۰خ) پرسی ئایه مه به ست له م ئایه ته پیروزه چیه ؟ ده زووی سپی و ده زووی ره شه ؟ پینه به رده خ) له وه لامدا فه رمووی:

پیاویکی ملهوری لهم ئایه ته تی ناگهیت ؟ مهبهست جیاکردنه وهی شهوه له روّژ (٤) ئهم رووداوه دوو راستی میژوویی دهربارهی لیکو لینه وهی مهجاز له رهخنه سازیی عهره بیدا ره چاوده کات :

راستى يسهكهم:

لیکو لینه وه مه مه جازی عهره بی له سه رده می هاتنه خواره وه ی قور تانی پیروزه وه به ردی بناغه که ی دانراوه ، که وابو و ته مه نی تهم لینکو لینه وه ی له و سه رده مه وه ه تا تیمو و نزیکه ی هه زار و چوارسه د سال ده بی م

راستی دووهم:

سهره تای لیکدانه وهی مهجازی قورئانی پیرفز له سهر دهستی پیخمهر (د٠خ) بو تی گهیاندنی موسلمانه کان له زمانی بهرزیی هونه ری قورئان که نجام دراوه ۰

لەدايك بوونى زاراوەي مەجازى عەرەبى

میژوونووسی مهجازی عهره بی بنری ههیه لسیرهٔ ا بپرسی گایا له سهرده می هاتنه خواره وهی قورگانی پیروزدا به گشتی و فهرمووده کانــی

⁽٤) بروانه کتیبی (معانی القران) بهرگی یه کهم ل ۱۱۱.

(پێغهمهر) (د٠خ) که مهجازی قورئانیان لێکداوهتهوه به تایبهتی زاراوهی مهجاز هاتووه ؟

پشکنینی ههموو دهقه کانی ئهم سهردهمه وه لامی ئهو پرسیارهدهداتهوه و ده نیخ : نهخیر ، ههرچه نده لهم سهردهمهدا تا رادهیه که له مهجازی قورئاندا کو لراوه ته وه ، به لام هیچ کاتیک زاراوه ی مهجاز به کارنه هینراوه .

ههروهکوو بۆمان دهرکهوتووه ئهم زاراوهیه له سهرهتای سهدهی دووهمی کۆچیدا لهدایك بووه: دهگیزنهوه (الجعدی کوری درهم) که سائی سهد و ههژدهی کۆچی مردوه و به یهکیك له خاوهن ئههمواء دهناسری ووتویه تی :

« ئه گهر هات و مندان بهرهه می ژنه ینان بینت مین دروست کهری مندانه کانی خوم و که سینکی تر دروست که ریان نیه ، که ده ووتری خوا خونقینه ره یا نه ، ئهم ووته یه مه جازه و حه قیقیه ته دا الهم ده دوی به کترین (المجاز) و (الحقیقة) به کارها توون : ووشه ی مه جاز که کیشه کهی (مفعه له) و له بنچینه دا (مه جوز) بووه له ده ربی ینی مه جاز که کیشه کهی (مفعه له) و له بنچینه دا (مه جوز) بووه له ده ربی ینی (جاز الکان اذا تعداه) وه رگیر راوه : واته له عهره بیدا ده ووتری : (جاز الکان جوازا و مجازا و هذا مجاز القوم) و که وابو و (المجاز) ناوی که بو که و شوینه ی که پینی دا تی ده په ربی و چاوگینکی میمی به بو کرداره کهی ، به لام ناوی شوینه که مه به بستی زاناکانی به لاغه یه که نهم زاراوه یه یان بو گواست و ی و و شوینه که مه به ستی زاناکانی به لاغه یه که نهم زاراوه یه یان بو گواست وی و وشه یه که و ووشه یه به کارده هینری که که شوینی خویه تی و واتاکهی نه گور راوه و

بهم پی، (الجعد کوری درهم) که زاراوهی (مجاز)ی لهو میژووهدا

⁽۱) كتيبي (الفصل في الملل والاهوال والنحل) بمركى چوارهم ل ١٥٣.

فەرامۆشكردنى (مەجاز) ئە رەخنەسازىي عەرەبىدا

ههستیار له سهرده می جاهیلیه تدا پلهیه کی به رزی هه بوو به سه رکرده ی خیّله کهی ده ترمیزرا ، برّیه ئایینی ئیسلام هه لویّستی تاییه تی خوّی ده رباره ی ناوه روّکی هو نراو نواندو قورئانی پیروّز له باسی ههستیاران فه رموویه تی : (بسم الله الرحمن الرحیم والشعراء یتبعهم الغاوون ، الم تر أنهم فی کل واد یهیمون ، وانهم یقولون ما لایفعلون ، الا الذین آمنوا و عملوا الصالحات و ذکروا الله کثیرا وانتصروا من بعد ما ظلموا و سیعلم الذیب نظلموا ای منقلب ینقلبون) (۲) واته به دکرداره کان شویّن پینی ههستیاره کان هه لاده گرن که له هه موو کوری یکدا سه رگه ردان و کرداریان له گه ل گوفتاریاندا یه که له مه موو کوری کروایان هه یه و کرده و می چاك ده که ن ،

ههستیاره کان له به رتیسکی نه م نایه تا نه دو و تاقمن : نه گه ر بما نه و گه مه نویسته ی نایینی نه م دو و تاقمه هه نبه سه نگینین و برائین تا چ را ده یه له نه مه نویسته ی نایینی نیسلام ده رباره ی هو نراوه کاری کردو ته سه ر باسی «المجاز» له ره خنه سازیی عه ره بی دا ده تو انین بنین : تاقمی یه که م له هه ستیاران : قور نانی پیروز به دو ورو و داونیه ته قه نه م چونکه هه نبه سته کانیان له راستیمه وه دو ورن و هه رچی وینه ی هونه ری به گشتی و (مجاز) به تاییه تی له رو خساره کانیاندا به کارها تو ون درون درون د

تساقمي دووهم:

که قورئانی پیرۆز به ریزموه باسی کردوون : پهیام دار و راستگون ،

⁽٢) سورهتي الشعراء: ثايهتي ٢٢٤_٢٢٠ .

بی گومان زمانی هه نبهسته کانیشیان راست و له در قبه ده رن ، شهم هه نویسته کا بینی گیسته کا بینی گیسلام له چاو تی روانینه که ی سوکرات و گهفلاتون که به گشتی بریاری بی که آکی و ناراستی ههستیار و هو نراوه ی داوه زور وورد و زانستی به که چی هه ندی له زمانه وانان و ماموستاکانی ره وانیزی و زانا گایینی به موسلمانه کان به چاوی کی گومانه و هر روانیانه هو نراو و باسی مهجازیان فه راموش کرد .

بق نموونه (سیبویه) (۲) که زانایه کی دهستو وری زمانی عهره بی یسه و به دورودریزی لهم زمانهی کو لیوه ته وه دهر برینی (المجاز)ی به در ق لهقه لهم داوه و ووتویه تی :

«دهربرینیک هه یه له رووی واتاوه در قیه ههروه کو بلیّت چیاکهم هه کرت و ناوی ده ریاکهم خوارده وه (٤) هند که واته: (سیبویه) هه مو ده ربرین و رسته یه کی مه جازی هه رچه نده له سه رده ست و وری زمان ربیّ شنت و به پیچه وانه ی دارشتنی ربیّ زمانی نه ها تبی در قیه و له گه ل هر شده ندی و له جیک دا ناگو نجیّت و جا لیره دا ره نگه بو هه ندی میژوو نووسه کانی ره خنه سازیی عهره بی هه بی که بلیّن : نه م بریاره ی میچ پیوه ندیه کی راسته و خوی به هه نویسته که ی ناینی نیسیویه) هیچ پیوه ندیه کی راسته و خوی به هه نویسته که نایینی نیسی به که می هه ستیاره کانه وه نیاه ، بگره له سه رچاوه یه کی یق نانیه وه هه نقو لاوه و و

به لام جگه له (سیبویه) به دمیان زانا سوورن له سهر مهوهی که له قورئانی پیروز و فهرمووده کانی (پینعمه در)دا (د • خ) هیه ووشهیه کی (مهجاز)ی نه هاتووه و له زمانی عهره بی دا مهجاز نیه ، لهم زانایانه (محمه

٤٩

٣) سيبويه: سالي سهد و ههشتا و ههشتي کوچي مردووه ٠٠

٤) بړوانه کتيبی (الکتاب) ب ۱ ل ۸۷ .

کوری الکرام) و (علی کوری حزم)وه زوّر ئاشکرایه ئهم تاقمه که ئینکاری بوونی مهجازیان ده کرد و هه لویسته کهیان له سوّزیّکی ئایینی به وه هه لقو لاّبوو، باپشتیان به هیچ باسیّکی زمانه وانی و ره وانبیّژی یه وه نه ده به ست .

راسته کوری (حزم) ههولی دا که به قیاس و منطق ئه و ههلویسته بسهلینی ، به لام تا راده یه کی زور له زمان و ره وا نبیزی و ره خنه سازیه وه دو ور بوو ، هه تاکو و کوری (تیمیه) که سالی حه وت سه د و بیست و هه شتی کوچی مردووه ها ته نهم کوره و و به ره نگاری نهم پرسیارانه بو و : نایا له زمانی عهره بی دا ووشه هه یه یاسادانه ری ئیسلام له واتا پیشوه که یه وه واتا یه و اتا یه نوی گواست بیته وه بیاخو د نهم و و شانه له یاسای ئیسلامدا به واتا پیشوه که کانیان نوی گواست بیته وه با اسادانه ری ئیسلامدا به واتا پیشوه کانیان خود نه م و و شانه له یاسای ئیسلامدا به و اتا پیشوه کانیان خستو ته سه رو به هیچ جوری ک و اتاکانیان نه گوریوه ؟ •

ئایا (یاسادانه ری ئیسلام) ههروه کوو چنون خه نسکی به گویسره ی (نهریت) واتای ووشه ده گورن دهست کاری ووشه کانی کردووه و ئهم ووشانه له چاوی زماندا (مهجاز)ن و له چاوی (نهریست)ی یاسادانه ری ئیسلام دا حه قیقین ؟ ۰

کوری (نیمیه) وهلامی نهم پرسیارانهی داوه ته و و و و و و و و ی ی در یاسادانه ری نیسلام نه نهم و و شانه ی گواستوته و و نه دهست کساری کردوون ، به لکو به جور بیکی سنو و ردار به کاری هیناون »(۰) ، نهم زانایه له به ر تیبینی یه دا کیشه یه کی زانستیا نه له گه ل نه و انهی ده لیس له زماندا مه جاز هه یه به رپاکرد و چوار بناغه ی چه سپاند:

یه کهم: ووشه خوی له خوی دا نه حهقیقه ته و نه مهجاز . دووهم: تیسه ناتوانین واتای یه کهمی ووشه یهك به به لگهی میزووی

⁽٥) بروانه كتيبي (الايمان) ل ٢٧ .

راست دەستنىشان بكەين بۆ ئەوەى بلىن ئەم واتايە ھەقىقىيە. سىخ يەم: واتاى مەجازى راستەوخۇ دەرناكەويىت .

چوارهم: واتای ووشهی به رسته کهی دهچهسپی و ئهو ووشانهی که له گهلیا به کارهاتوون واته کهی دهست نیشان ده کهن ۰

سهره نجام (کوری تیمیه) بریار ناک ده دا و ده نیست: «دابه شکردنی ووشه به سهر حه قیقه ت و مه جازدا ناره وایه ، بریه واتای هه موو ووشه به له قورئانی پیروز و فه رموده کانی پیغمه ردا (د • خ) به و ووشانه به ستراونه ته وه به رسته مه به سته که یان ده خه نه روو ، له ئاکامدا هیچ ووشه یه کیان مه جاز نیه به نکو و هه موویان حه قیقین »(۱) •

به لای ئیمهوه ئهم ریبازهی کوری (تیمیه) ههرچهنده هنری به رپابوونی سنزیکی ئایینی یه و ، به لام لهسهر بناغه یه کی زمانه وانی پته و دامه زراوه و له گهن سروشتی زمانی عهره بی دا ده گونجی که واتای ووشه کانی بسه هوی رسته کانیه و ه نه بی هه رگیز دهست نیشان ناکریت ۰

بۆ به لگه واتای ووشهی (الدائرة) دهشی (بازنه) بینت وه دهشی باره گایه کی میری بینت ، به لام ئه گهر هاتو له رست هیه کدا به کارهینزا و ووترا «رسمت الدائرة» ئه وه راسته وخو واتاکهی دهرده که وی و تی ده گهیت که مه به ستی قسه که ر بازنه یه که و باره گای میری نیه ، ههروه ها ئه گهر ووترا (ذهبت الی الدائرة) ئهم رسته یه ده ی سه لیننی که ووشه ی الدائره به واتای باره گایه کی میری ها تو وه ه

هه رچو نیک بیّت ریبازه کهی کوری (تیمیه) و قسه کانی ئهوانهی بــهر له کوری (تیمیه) فهراموّشی مهجازیان کرد و دائیان به بوونی له زمـــاندا

⁽٦) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۲۹ .

نه نا ، ده نگدا نه و ه یه تینه دژی ریبازیکی تر ، که به بی سنوور به بی ده ده ستوور به بی ده ده ده و ده ده ده و ده اینی یه کانیان له سه ریبازیکی تر ، که به بی سنوور به بی ده ده اینی یه یوه و که ده کانی که که ندامانی تاقمه مه دهه بی و فه لسه فیه کان بی سه لاندنی بیرورا تاییه تیه کانیان زمانی قور کانی پسیروز و فه رموده کانی پیغمه ریان (دوخ) رافه و تأویل ده کرد و

کوری (قتیبه) (۷) که سالی دووسهد و حهفتا و شهشی کوچی مردووه باسی چونیه تی نه و سهلاندنه ی کردوه و ووتویه تی : هه سوو ووشه یه که و اتایه کی ده ست نیشان کراوی هه یه ، نه گهر هات و به مهجاز به کارهینرا و ده بی بو چه ند واتایه کی ناسراو ها تبیت ، به لام هه ندین له وانه ی خویان به موسلمان ده ژمیرن په یوه وی نهم راستیه زمانیه یان نه کردووه .

⁽٧) بروانه كتيّبي تأويل مشكل القرآن ل ٢٠٢.

ریبازی شی کر دنهوه ی مهجاز له ره خنه سازیی عهره بی دا

زوربه ی زمانه وانه کان و زاناکانی ره وانبیزی عهره بی دری ریسازی فهراموش کردنی باسی مه جاز و ئینکاری بوونی له زمان دا راوه ستان و ده ستیان به به ربه رچ دانه وه ی کرد به به جوّره له سه ره تای سه ده ی سخیه می کوچیه وه ده ست کرا به باسی مه جاز له زمانی قور گانی پیروز و فه رمووده کانی پیروز و هو نراوه و په خشانی عه ره بی و گهلی کتیبی تری به نرخ له م باسه دا ساز کرا وه کوو کتیبی (مجاز القرآن) دانانی (ابو عبیده) که سالی ۲۱۳ مردووه به

ھەرچۆتىك بى ئەگەربمانەوى ھەموو باسە عەرەبىيــەكان دەربـــارەى

مه جاز کوبکه ینه و ه و پوخته ی نه و باسانه به بی سه رنجدان له جیاوازیب ی نیروان بیرورای زاناکان پیش که ش بکه ین ده توانین بلیین : مه جاز به شیک ه له چوار به شه کانی زانستی (روون بیژی) (۱) ، که له (لیک چواندن) (۲) و (خوازه) (۲) و (خوازه) و (خواسته) (۵) و (درکه) (۵) پیک هاتو و ه •

بهشی (خوازه) دووا به دووای بهشی (لیکچواندن) که لهژینر ناونیشانی (خوازهی زمانی)دا (۲) باسده کری و بهوه دهناسینری (ووشه یه که بر مانا زمانیه کهی به کارنه هاتو وه به لکو و بر واتایه کی تر له به پیخوه ندیبه که به کارهینراوه له گه ل به لگهیه کی وا که نه هینلی مه به ست له و ووشه یه (مانا زمانیه کهی) بی پیخوه ندیی مانا زمانیه کهی عمو ووشه یه و واتا تازه کهی ده شی لیکچواندن بیت و په نموونهی تازه کهی ده شی لیکچواندن بیت و په نموونهی به شی یه کهم ده لین (له گه ل شیری کدا قسه م کرد) و ووشه ی (شیری له مه به به نموو به واتای مرؤی کی پیزه نازا هاتو وه و بینوه ندی بینوانی شیری به مانای د پونده و شیری به واتای مرؤی کی کازا هاتو وه و بینوه نه واتای مرؤی کی مرؤی کی کازا لیک یه ونی کازایه تیه و

بۆ نموونەى بەشى دووەم دەووترى (پۆلەكەھات) ، بى گومان ووشەى پۆل بۆ ماناى (ژورى وانه) بەكارنەھيىنراوە ، بىگرە بە واتىاى قوتابى ھاتووە ،

پهیوهندیی پۆل به مانای ژووری وانه به پۆلهوه به واتـــای قوتـــابی بن گومان لینکچوون نیه ئهم پیّوهندیه له دانیشتنی قوتابی له پۆلدا وهرگیراوه

⁽۱) روون بيرى: البيان .

⁽٢) ليكچواندن: التشبيه.

⁽٣) خوازه: المحاز.

⁽٤) خواسته: الاستعارة.

⁽٥) دركه: الكنابة.

⁽٦) خوازهى زمانى: المجاز اللفوى .

واته پهیوهندیه کی شوینی به به نگهی (۲) خوازهش ره نگه دهربرینیک بیت وهکوو رستهی (قسهمکرد) له نموونهی (لهگهن شیریکدا قسهمکرد) ره نگه واتایی بیت و له چهمکی (۸) رستهکهوه وهرگیراییت ۰

دووا به دووای ئهم باسه (خوازهی زمانی) لهسهر بناغهی پیوه ندیسی نیوانی مانای زمانی ووشه و واتا نویکه یدا بهسهر دوو لقدا دابه ش ده کریت:

لقی یه کهم پنی ده ووتری خواسته و لقی دووه م به (خوازهی به ره ڵلا) (۹) ناوده بریّت و پنیناسه ی خواسته به وه پنیشکه شد ده کریّت که چه شنیکه له (خوازه ی زمانی) و له بنچینه دا لینکچواند نیکه (۱۰) ، به لام یه کسینک له هه ردوو بناغه که ی فری دراوه و پنیوه ندییه که ی هه میشه لیک چوونه و وات که ده لیّن: (له گه ل شیری کلا قسهم کرد) ئه م رسته یه له بناغه دا به م جوره بووه (له گه ل مروّث کلا قسهم کرد که وه کوو (شیر) ئازا بووه): ووشه ی بووه (له گه ل مروّث که (لیخواوه) و ووشه ی (وه کوو) ئامرازی لیک چواند نه و ووشه ی (ئازا) رووی لیک چواند نه ئه مه هه موویان فری دراوون و له بریاندا ووشه ی (شیر) که (پی لیخواوه) ماوه ته وه و رسته خواسته یه ی ساز کردووه و خواسته به گشتی دوو جوره:

جۆرى يەكەم: خواستەى (راستەوخۆيە) (۱۱) كە ووشەى (لىچواو) لە رستەدا لىكىچواندنيەكەى فىرى دراوە • وەكوو ئىـەوەى كە دەووتــرى (دەستى گولەكەم گوشى) •

⁽٧) به لكه: القرينة ٠

⁽A) چەمك : المفهوم .

⁽٩) خوازه بمره للا : المجاز المرسل .

⁽۱۰) لیکچوواندن له دوو بناغه و دوو په گهزی ناههمیشه یی سازده کری بناغه ی یه کهم ؛ پنی دهووتری (لیچواو) ، بناغه ی دووه م به ناوی (پی لیچواو) ناوده بری . دوو په گهزه ناههمیشه یی یه که یه کیکیان (پووی لیکچواندنه) .

⁽١١) خواستهي راستهوخو : الاستعارة التصريحية .

جوری دووهم: (خواستهی شاراوه (۱۲))یه که ووشهی (پیزلینچواوهکه)ی له رستهکهدا فری دراوه ، وهکوو ئهم رستهیه : (ئهگهر مردن چرنووکی گرت هیچ نووشته یه لئه که لکی نابینت) .

گهم رسته به له بناغهدا بهم جوّرهی خواره وه بووه (ئهگهر مردن که وهك پلنگه ، چرنووکی گرت هیچ نووشته بهك که لکی نابیّت) ، ووشهی پلنگ که (پنیلیّچواوه) فریّدراوه و لهجیاتیدا ووشهی مسردن (لیّچواوه) به کارهیّنراوه و

پاش ئەو دابەش كردئەى خواستە دووبارە لەسەر رەسەنى خواستراو بۆ دووپەل دابەش دەكرى .

نه گهر هات و خواستراو ناویکی ره گهز (۱۲) بوو وات و وهرگیراو نه بوو ووسه ی نه بوو وه کوو ووسه ی نه بوو وه کو و وه کو کو ستن که چاو گیکه پینی ده ووتری (خواسته ی ره سه ن) که چاو گیکه پینی ده ووتری (خواسته ی بو کردار و (خواسته ی ناره سه ن) (۱۵) ناو ده بریت ، چونکه نهم لقه خواسته یه بو کردار و ناوی و هر گیراو به کارها تو وه پاش نه وه ی له چاو گدا به کارها تو وه دوایی بو واتا گشتی یه کهی نه و نامرازه ساز کراوه ه نامرازدا به کارها تو وه دوایی بو واتا گشتی یه کهی نه و نامرازه ساز کراوه ه

ئه گهر هات و له رستهی خواسته بیدا چه ند ووشه یه کی تری پیوه ندی دار به خواسته به سهر سن به شدا دا به ش ده کری :

یه که م: خواسته ی (دووپات کراو (۱۲۰) که جگه له به لگه که ی ووشه یه کی گونجاو پتر له گه ل لیخواستراوه که ی هاتووه وه کوو ئهم رسته یه که ده لسی

⁽١٢) خواستهى شارهوه : الاستعارة الكنية .

⁽۱۳) ناوی ره گهز: اسم جنس.

⁽١٤) خواستهى رەسەن: الاستعارة الأصلية.

⁽١٥) خواستهى نارهسهن : الاستعارة التبعية .

⁽١٦) خواستهى دووپاتكراو: الاستعارة المرشحة.

(شیریّکی کولّکدارم له گهرماو دی) لهم رسته بهدا ووشهی کولّك لهگهلّ لیخواستراو که درونده که یه گونجاوه واتای خواسته که که پیاویّکی ئازایه و به هیزه دوویات ده کاته وه ۰

دووهم: خواسته ی نادووپات کراو (۱۷) که به ووشه یه کی گونجاو یان پتر له گه ل بغ خواستراوه که ی بهر چاو ده که وی وه کوو که م رسته یه (شیریکی پر چه کم له گهرماوه که دی) ، له م رسته یه دا ووشه ی (پرچه ك) له گه ل بخواستراو بیاوه گازا که گونجاوه واتای خواسته که لاواز و نادووپات کراو ده کات ،

سنیههم: خواستهی (نهبهستراو) (۱۸) که ووشه یه کی گونجاو له تهك لیخواستراو یان بن خواستراو نه هاتووه وه کوو (شنیرینکم له گهرماوه که دی) ۰

خواسته له ړووی ژمارهی ووشهوه دوو بهشه ۰

یه کهم: (خواستهی ساده) که له یهك ووشه پیک هاتووه ۰

دووهم : (خواستهی لێکدراو) که بهدهربړینێك یاخود رِستهیه کی تهواو که زوّر جار پهندێکی پێشینانه ئهنجام دراوه ۰

سهرمرای ئهم ههموو دا بهشکردنه باسهکه دمگهریّتهوه سهر خوازه و دملّیّت : خوازه دوو بهشه :

یه کهم: خوازهی ژیری (۱۹):

كه فهرمانيك يان ووشه يهك له واتادا له فهرمان چووبيّت پالى ب

⁽١٧) خواستهى دوپات كراو: الاستعارة الحددة .

⁽١٨) خواستهى نەبەستراو : الاستعارة المطلقة .

⁽۱۹) خوازهی ژبری: المجاز العقلی .

ووشه یه که وه دراییّت که بوی نه بیّت ، له گهڵ بهڵگه یه کی وا ئه و بونه بووه بسه لیّننی :

وه کوو (به هار گوڵ ده چێنێ) لـهم رسته یه دا چاندنی گـوڵ پاڵدراوه به ووشهی به هاره وه ، به لام ژیریی ئاده میزاد بروا به وه ناهێنـێ وه کوو کارێکی راست ، چونکه ده زانێ پاڵپشتی راسته قینهی گوڵچاندن خوایـه .

دووهم: خوازهي بمرهللا (٢٠):

که ووشه یه که بغ واتا راسته قینه کهی به کارنه هینزاوه ، به لکوو بخ و اتایه کی نوی گواستراوه ته وه له گه ل به لگه یه له رسته که دا که به کارها تووه ه به که به کارها توه به کهم به لگه یه شدانی له واتا راسته قینه کهی .

بی گومان له نیوانی واتا راسته قینه کهی خوازهی به ره للو وات ا نوی کهی دا ده بی پیوه ندیه که هه بیت ، بویه کهم چه شنه خوازه یه له به ر تیشکی جور به جوری کهم پیوه ندیه به سه ر سیانزه چه شنی (۲۱) سهره کیدا دابه ش ده کریت که که مانه ی خواره و ه ن

یه کهم: ناونانی پارچهك له شنتیك به ناوی ههموویسهوه ، وهکسوو (په نجه دهخه که گوینچکهیانهوه) واته سهری په نجه ، چونکه سهری په نجسه پارچهیه که له په نجه .

دووهم: به کارهینانی به شینك له شنینك له جیاتی ههمووی وه کو (چاوینك وا گویمان لی ده گری) وا ته سیخورینك چو نکه چاو پارچه یه که سیخوره که هسینیه م : به کارهینانی ناوینکی تایبه تی له جیاتی ناوینکی گشتی وه کوو (پیمه پینه مهری خوای جیهانین) وا ته : پیغمبه ره کان ه

⁽۲۰) خوازهی بهرهاللا : المجاز المرسل .

⁽۲۱) بروانه کتیبی (الاتقان فی علوم القران) بهرگی دووهم ۲۷–۹۸.

چوارهم : بهکارهیّنانی ناویّکی گشتی لهبری ناویّکی تایبهتی وهکوو (بغ ئهوانهی لهسهر زهویدان دمپاریّنهوه) واته بغ خواپهرومرهکان ۰

پینجهم: بهکارهیّنانی سهرمنجام لهجیاتی هۆیهکهی وهکواو: (لـهٔ ئاسمانهوه بهرههمتان بۆ دەنیرینه خوارهوه) واته هوی بهرههم که بارانه ۰

شهشهم: به کارهینانی هو له شوینی سهره نجام وه کوو: (توانای گوی راگرتنیان نهبوو) وات برواهینانیان به خوا ک سهره نجامی گوی راگرتنه ۰

هه شته م : ناونانی شنتیکه به ووشه یه که له تایینده دا بوی بلویت ، وهکوو (مهی ده گوشم) واته تری ده گوشم چونکه مهی ناوی تری یه پاش ئه وه ی ده گوشری ۰

نویهم: ناوبردنی شوینیک به ناوی ئهوهی تیندایسه ، وهکوو (که رهحمه تی خوادا ئهوان نهمرن) واته له به هه شتدا که شوینی رهحمه تی خوایه ده دهه م : ناوبردنی تاقمیک به ناوی شوینه که یانه وه ، وهکوو (به پۆله کهم ووت) واته به قوتابیه کانم ووت .

یازده ههم: ناونانی شتیک به ناوی هزیه که یه وه کوو (زمانی عهره بی زور پهرهی سه ندووه) واته ئاخاوتنی ووشهی عهره بی که هزکهی زمانه ۰

دووانزههم : فهراموش کردنی ووشه یه به کارهینانی دژواره کهی له جیاتیدا وه کوو (مژدهی گیش و ئازاریکی گهورهیان بدهری) ، ووشهی

مَرْده بَوْ هَهُوالْنَيْكَى خَوْشُ بِهُكَارِدَيْتُ بِهُلَّامُ لَهُمْ ثَايِهُتُهُدَا بَوْ هَهُوالْنِيْكَى فَاخْوْشُ بهکارهاتو_اوه ۰

سیانزههم: به کارهیننانی دارشته یه از ۱۱ له بری دارشته یه کی تر وه کوو به کارهینانی چاووگ لهبری بکهر (۲) به به کارهینانی پیکراو (۲) له بسری چاوگه که ی و به کارهینانی می ینه له بری نیرینه ۰۰ له پاشـــدا ئهم باســه (خوازمی بهرمللاً) وهکوو خواسته له رِووی ژمارهی ووشـــهوه دهکاتـــه دوو لقەوم :

خــوازمی بهرهللای ساده و ، خــوازمی بهرمللای لینکـــدراو . له زانستی واتادا (٤) باسی خوازهی عهره بی شوین پی به کی فراوان بو خزی دهکاتهوه و قسه بهسهر دوو بهشدا دابهشدهکات:

بهشي يه کهم : (ههواڵ) (٥) واته گهو قسه يه که خوّى له خوّى دا دهشي راست بیّت و دهشی دروّ بیّت .

بهشی دووهم : (دهربړین) (٦) قسهیهکه که له خویدا نهراسته و نــه درۆ ، ھەوالتىش دوو بەشە :

یه کهم : ههوالی راسته قینه ، که مهبهسته کهی گیرانهومی زانیاری یه که بۆ كەسىنك كە نەزانى ، وەكوو (چياى ھىمالايە بەرزترين چيايە) .

دووهم : (ههوالي خوازهيي) (٧) كه مهبهسته كهي گيرانه وهي زانياريه ك

دارشته: الصيغة. (1)

 $^{(\}Upsilon)$

⁽٣)

پيّكراو : المفعول به . زانستي واتا : علم المعاني . **(\(\xi\)**

هەوال : الخبر . ં (૦)

دهربرين: الانشاء. (7)

ههوالي خوازه يي : الخبر المجازي . **(Y)**

نیه ، به لکوو مه به ستنکی تری هه یه ئهم مه به سته ش به گویره ی نیازی قسه که ر و دمرفه تی قسه که لینگ ده در نیته وه ۰

دمربرينيش دوو بهشه:

ده ربرینی داخوازی و ده ربرینی بی داخوازی و ده ربرینی داخوازیش پینج بهشه و فرمان و نههی و پرسیار و تکاکردن و ناواتخواستن و هم بینج بهشه لهسه ر بناغهی مهجاز دوو جوره:

جۆرنىكىيان حەقى*قى و* جۆرنىكىيان مەجازىيە ·

کهوابو و فرمانی حهقیقی و فرمانی مجازی نه هی حهقیقی و نه هی مهجازی تکاکردنی حهقیقی و تکاکردنی مهجازی ئاوات خواستنی مهجازی و ئاوات خواستنی حهقیقی و پرسیاری حهقیقی و پرسیاری مهجازی و لیکو نینه و میدازی مهجازی مهجازی عهره به و پینازی شی کردنه و می نینه کردنه و می نیازی شی کردنه و پیکو نینه مهجازی عهره بیدا راستی به کمان بو ده سه لینزی ، ئهم راستی به ش نه و مهجاز له گه نینی نابه ته کانی ره وانبیزی و زمان و زانستی زمان و بروای ئایینی دا تیکه ناو بو وه و ههروه کو و خوی وایه که هی چیشتیک به بی ئه و تامی نیه و

توییژهرهکانی سهردهمه دواکهوتووهکانیش به روکهش شیانکردو تهوه و وهکوو دیارده یه کی روالهتی له قهلهمیان داوه ، ب بی ئسهوهی به دووای سهرچاوهکهی بگهرین که سنوز و هه لخوونه و به بی ئهوهی سهرنج ب ن همرکی ئه ندیشه له نه فجامدانیدا را بکیشن ۰

بهشی سیّیهم

ميتەفۆر ئە رەخنەسازيى ئەوروپيدا

- ـ زانستی میتهفور و رهخنهسازیی ئهوروپی ۰
- ر نیازی شی کردنه و می میته فور له رمخنه سازیی ئه وروپیی دا .

زانستى ميتەفور و رەخنەسازىي ئەوروپى

سهرچاوهی سهره کیی هه موو چالاکیه کانی نه ته وه نه وروپیه کان که سهرده می را په رینی زانستیدا رؤشنبیری یؤنانی و رومانی بوو ؛ بویسه میژووناسه کان به دلنیاییه وه دووپاتی ده که نه وه که ره گ و ریشه ی هونه ر و ویژه ی نه و نه ته وانه له کیلگه ی سامانی یونانی و رومانیدا خوّی داکوتاوه ه

به نگهش ئهوه به کهم هه نگاوی سهرده می را په رین به و هراگیرانی کتیبه کانی ئیوسه ره تراجید یه کان و کتیبه کانی ئیوسه ره تراجید یه کانی و کومید یه کانی یو نان هه نگیراوه ۰

ئهوه کتیبه وهرگیراوانه پهیوهندی به باسه که مانه وه ههیه کتیبی (بیوتیکا)ی ئهرهستویه که جورجیوقلا Giorgio Valla له شاری به نده قیه له سالی ۱٤۹۸ ـ زاینی بو یه که م جار وه ری گیرایه سه ر زمانی لاتینی و ملاوی کردووه ۰

ههروه ها نوسه ریکی گه لمانی که ناوی (هرمن) بوو له سه ده ی سیان دهه می (۱) زایینی دا وه ری گیرایه سه رزمانی گه لمانی و له چاپی دا و به م جوّره کتیبی (بیوتیکا) بوو به چرایه که ده ست لیک کده ره و به می به م جوّره که که وروپیه کانه وه و له سه ریبازه کهی گهره ستو له په خنه سازی به گشتی و له زانستی میته فوردا به تاییه تی رابه ری کردن و

ئهم راستیه نابی ئەوھمان له یاد بکات که زانستی میتهفور له رهخنهسازیی

⁽۱) بروانه كتيبي فن الشعر ل ١٢-١٣٠

ئەوروپىدا لە سەرەتاى دامەزراندنيەوە رەچاو و يەكگرتوو نەبوو ، بەلكوو زۆر جار بە ئالۆزاوى و تېكەلوپىكەلى دىتە بەرچاو .

نموونهی گهم ئالۆز و تیکه لوپینکه له فهوه به زاراوهی میته فور که له لای که رهستودا پی ناسه یه کی دهست نیشان کراوی بن دانسرابو ، له پرهخنه سازیی که وروپیدا زور جار ده کشنی و چه نده ها بابهت له بابه ته کانی هو نهری ره وانبیژی ده گریته خوی .

هه ندی له ره خنه سازه ئه و روپیه کان ئهم کیشه یان ده ست نیشان کر دووه و سه رنجیان بو راکیشاوه ، لهم ره خنه سازانه نووسه ری ئینگلیزی به ناوبائگ (کرستیان) ه که ده رباره ی تینکه ل بوونی میته فی و سیکه ل کردنی باسی میته فی و ر له گه ل باسی لینکچواند نیدا کاریسکی سه رسو دهینه ره و نکه ئهم کاره هه رته نها له مهیدانی رفز نامه گه ریدا، رووی نه داوه به نکوو له لینکو نینه وه ئه کادیمیه کانیشدا که ده رباره ی زمانی هو نه ری ساز کراوون به ریابو و ه

راستی ئەوەيە زۆربەی رەخنەسازەكان مىتەفۆر و لىكىچواندنىـان بە يەك دياردە لە قەلەم داوە ، ئەرەستۆ دەلْــــىن : لە ئىــــــوانى مىتەفـــۆر و لىكىچواندندا جياوازيەكى ساكار و روكەش ھەيە :

میتهفور لینکچواندنینکی کورته و ههر یه کینگ لهم دوو باسه وات (میتهفور) و (لینکچواندن) جینگای یه کتر ده گرن و شوینه کانیان ئال و گور ده کهن ، به لام لینکچواندن دریزتره بویه کارتینکردنی که مستره و وه کسوو میتهفور خوشیه کی کاریگهر نابه خشی .

بهم پیزیه (سیزارو) لهو بروایهدا کهمیتهفوّر ویّنهیه که له لیّکچواندنهوه وهرگیراوه و له یهك ووشهدا گوشراوه » (۲) .

(Y)

Agrammar of metaphor (P. 13-14).

ئهوروپیدا زوربهی پرهخنهسازه کانی خسته سهر گهردانیه وه و تووشسی شهوروپیدا زوربهی پرهخنهسازه کانی خسته سهر گهردانیه وه و تووشسی چه ند هه له یه کی میژویی دهرباره ی ئه م باسه کردن : بغ نموونه هه ددوو پرهخنه ساز (وندت)و (۲) (کلینر) هه لویسته دیرینه کهی هه ندین له زانا عهره به کان له هه لسه نگاندنی میته فور دوپات ده که نه وه و سوورن له سهر ئهوه ی میته فور له زماندا نیه ، به بیانووی ئه وه ی ووشه ته نها نیشانه به که بغر هه ستیکی گشتی و هه موو کاتیک جیاوازیه کی فراوان له تیسوانی دوو شتا به دی ده کری ، سهره نجام هیچ به راووردیکی هه ست پیکراو ئه و دوو شته ناهینینیته به بر چاو و سنووری له یه ك نه چونیان ناشاکیننی ه شته ناهینینیته به بر چاو و سنووری له یه ك

(ریتشاردز) له ههمان رووانگهوه که دهیروانیه دهیان دهربرین وهکوو (پنی کورسی) و (قرناغهی تفهنگ) و (ملی شوشه) دهی گسوت: شهم دهربرینانه و سهدههای دهربرینیوا له یه کچووئیکی رواله تی تیوانی لهشی ئادهمیزاد و پارچه کانی قهوارهی بی گیانه وه هه لقو لاون و تازه له لیشه و وشه کانی زمانی روزاله دا توینراونه ته وه و هیچ کاتیك ههست به وه ناکه ین

Agrammar — of metaphor — p — n — 12. (7)

English Prons Style. P. 31. بروانه کتیبی (٤)

که دهربرینی میتهفورین ، بویه بریاردهدات که میتهفور دوو جوره و دهبسی هم دوجورهش له یه کتر جوی بکریتهوه :

یه کهم: میتهفوری زمانی که هیچ پیوهندیه کی به هو نهری میتهفوری یهوه نهماوه و خون له فهرهه نگدا وه کوو ووشه یه کی یهك واتایی و سهرب مخوّ چهسینزاوه .

دووهم: میته فوری هو نه ری که گیانی هو نراوه و به رهه می نه ندیشه یه (جورج کامبل) لهم دابه سکردنهی میته فوردا شوین پنی (ریتشاردز)ی هه لده گری و ده لی : جوری میته فور بابه تیکی ریزمانیه و زمانه وانه کان ته نها مافی لیکو لینه و هان هه یه ، به لام چه شنه کهی تری میته فور واته (میته فوری هو نه ری باسیکی ره خنه سازیه و له پسپوری ره خنه سازه کاندایه و به پسپوری ره خنه سازه کاندایه و به پیوه ره (جورج کامبل) هه روه کوو له قسه کانیه وه دیاره زانستی ناوه لواتی له نیوانی زمان و ره خنه سازیدا پارچه پارچه ده کات و له یه کتریان جوی ده کاته وه و

زانای به ناوبانگ (فونست) زیاتر به رمو که م ریّگاییه سنگ ده باتیه پیشه وه و ده لنی: نابی به هیچ جوّریّك نموونه کانی جوّری یه که م به میته فوّر ناوببریّت چونکه هیچ فریّکیان به سه رزمانی هو نه ریه وه نی به (۵) هه رچوّیک بیّت نابی وا تی بگهین که که مباره ی زانستی میته فوّر له ره خنه سازی که وروپیدا جیّگای له تویّژینه وه ی که م هونه ره گرتووه و نهی هیشتوه ردخنه سازه که وروپیه کان قه له می لیّکوّلینه وه له کوّره فراوانه که ی دا به کاربه یّن و بوّن و به رامیّکی نوی و هاو چه رخی بده نی و سامانه دیّرینه که ی بخه نه گی و هه نگاوی گوران و په ره سه ندنی پی هه لبگرن ه

⁽٥) بروانه کتیبی (نظریة الأدب) ل ۲۵۳.

رێبازی شیکردنهوهی میتهفوّد له رِهخنهسازی ئهوروپیدا

ههروه کو و له مهوب هر و و تسان باری ئینکاری ب و نی میته فر و فهرام قر شردنی له ره خنه سازیی ئه و روپیدا ریکای به باسکردنی نه گرت و ده رگای لیک و لینه و می له رووی هه سوو ره خنه سازه کاندا داخست ، به لگه شمان له سهر ئه م راستیه ئه و ه یه ده یان کتیب و و و تاری به نسرخ له رمخنه سازی ئه و روپیدا به هه مو و زمانه ئه و روپیه کان له باسکردن و شی کردنه و هی میته فور دا نراون ۰

ئه و می لهم رووه وه شایه نی تنبینی و سه رفح لیدانه ئه و کتیب و و و تارانه یه که له رنبازی شی کردنه و میته فوردا پهیو مندیه کی پته و یان به رمخنه سازیی یونانی و رومانی یه وه هه به ۰

دانه ره کانیان هه رچه نده به هنری کارتیکردنی زانسته کانی هاوچه رخ وه کوو زانستی ده روون و زانستی کومه ل تا راده یه کی زوّر لهو ریبازانه دا چه شنه گوران و زیاده خستنه سه ریان به رپاکردووه ، به لام نه یان توانیوه له شوینه واری (ئه رستو) و (لونجینوّس) خوّیان بپاریّزن ۰

بریه ره خنه سازیی ئینگلیزی به ناوبانگ (کریستیان بروك روّز) له کتیبه به ناوبانگه که یدا (۱) که له ریّبازه کانی شی کردنه وهی میته فور ده کوّلیّته وه و ده روانیته سامانی یوّنانی و روّمانی له باسی میته فوردا ، ئه مجا ئهم ریّبازانه به سهر دوو جوّردا دا به ش ده کات:

⁽٦) دهستووری خوازه: Agrammar of metaphor

دووهم : رێبازه زمانییهکان که خوّیـــان بـــه بابهتـــهکانی رێزمـــان و زمانهوانییهوه دهبهستن ۰

ریبازه فه اسه فیه کانیش له لای ئهم ره خنه سازه دا چوار نموونهی ههیه. نموونهی یه کهم: دا به ش کردنه به ناوبانگه کهی (ئهرستۆ)یه که له سهر بناغهی ره گهز و جوری لوجیدکی میته فور ، شی ده کاته وه .

نموونهی دووهم: دابه شکردنی میته فوره له سهر بنه واشه ی گیان له به رووهم نه واشه یه گیان له به واشه یه شده له لایه ن هاوبیره کانی (ئهرستۆ)وه په یسره وی کراوه و له بهر تیشکی دا چوار چه شن له گواستنه وهی وشهی میته فوری ده ست نیشان کراون:

یه کهم: گواستنهوه له گیان له به رهوه بنر (بین گیان) وه کواو دهربرینی (برنری چیا): وشهی (برنر) بنر گیان له بهره ، به لام لهم دهربرینه دا بنر (چیا) که بین گیانه به کارهینراوه .

دووهم: گواستنهوه له (بی گیانهوه بغ گیانلهبهر) وهکوو (ناوبردنی دوژمن به شمشیر) وشهی (شمشیر) بی گیانه له دوژمن هاتووه که گیانههره .

سی یه م: گواستنه و م له (گیان له به ره و ه ب قر گیان له به ره و ه ک و و به کار هینانی و شه ی (شیر) بر گاده میزادی کی گازا و شه ی (شیر) و و شه ی گاده میزادی (ئازا) هه ردو کیان بر گیان له به ر به کار دیت .

چوارهم : گواستنهوه له (بی گیانهوه بی گیان) وهکوو (بهکارهیّنانی

لغاو بۆ كەشتى) لەم بەكارھىينانەدا (لغاو) و (كەشتى) ھەردوكيان بۆ بى گيان بەكارھاتوون ٠

نموونهی سی بهم: دا به شکردنی میته فور له ریکای بیره وه و تسهم وینه به وینه به تارین ریبازه بو دا به شکردنه و شی کردنه وهی میته فور ، به لام هه تا سه دهی فوزده هه می زایین به جوریکی ته واو ره چاو و په یه روی نه کراوه و

بناغهی نهم رنبازه له میژووی پهیدابوونیدا بن (سیزارو) ده گهریتهوه که دملّن : (هیچ شتیک لهم جیهانهدا ووشه بیّت یان واتا بن چهند شتیکی تر لهسهر بناغهی پهیوهندی بن بهکارهیّنان نهشیّت و رهوا نهییّت) •

نموونهی چوارهم: شی کردنه و می میته فور له به را تیشکی په یومندیه کی گشتی و هاو به شی دا:

ئهم شیکردنهومیه لهسهر لایهك یان پتر له یهکچوونی واتای وشهیهك و ئاوهلواتاكهیدا دهروات و پشت به پهیوهندی تیّوازیان دمبهستیّت ۰

(کریستیان) دووای ئهوهی سهره نجی خوینه دوکان راده کیشی بو نموونه یه کی تر له ریبازه فه لسه فیه کان بو دابه شکردن و شی کردنه وهی میته فور ، ئه وه ش نموونه ی پینجه مه که مه به سته کهی لینکدانه وهی ئامانجی میته فوره واته : (چیژوه رگرتن و خوشی بینین له میته فور) ، ئه م ریبازه پووچه ل ده کاته وه و به رپه رچی ده داته وه ، ئه مجا ریبازه زمانیه کان که به لایه وه په سندن پیش که شده کات و ده لیبت : (چه شنه کانی میته فور هم ریبازی کی تابیه تی له گیان له به ره و اتابه کی تابیه تی له گیان له به ره بی بی بی گیان له مه به ستیکی تر گواستراب و ده بی ریبازیکی زانستی و ورد هه بی بی چوونه ناوه و میان و شی کردنه و میان که ریبازیکی زانستی و ورد هه بی بی چوونه ناوه و میان و شی کردنه و میان که میته فور له نام ریبازه ش پشت به ستنه به پارچه کانی ئاخاوتن ، چونکه میته فور له نام ریبازه ش پشت به ستنه به پارچه کانی ئاخاوتن ، چونکه میته فور له

ئاخاوتنهوه ههڵدهقوڵێ و کهرهسهی بربرهی زمانی هونهریه ·

لیرهدا (کریستیان) بیرورای (تیبرسن) له دهست نیشان کردنی پینیج پارچه سهره کیه کهی ئاخاوتن که (فهرمان و ، ناو و ، ئاوه لناو ، و ئامراز ، و را ناو)ن ده هینیته وه یاد و ده لیت : ئهم پارچه یه بنه پرهتی بین یان ته واو که ربن له زمانه کانی بنه ماله ی هیندو ئه وروپی دا به دی ده کرین ، بریه هه مو و هه ستیاری کی ئینگلیزی ده بی بر میته فور به کاریان به پنی و

سهره نجام (کریستیان) میته فر له سه پارچه کانی ئاخاوتن دابه شده کات و کتیبه کهی (۷) که گرنگترین باسه له شی کردنه وه ی ئاوه لواتا سهرد نیره کانی به و پارچه ریزمانیانه ناو نراون ی ئاوه لاکسردار یا ئاوه لا ناو د د مستی ئهم ریبازه ی (کریستیان) دا پرسیاریک خوی ده سه پاینی و ده پرسی: تا چ راده به له کهم ره خنه سازه له کاتی شیکردنه وه ی ده روینه ئاوه لواتایه کاندا به تیشکی ریبازه زمانیه کهی خوی له ته وقی ریبازه فه لسه فیه کان رزگاری کردووه ؟ .

بۆ وەلآمدانەوەى ئەم پرسيارە ئىنمە بىروپامان وايە كە (كريستىان) تەنھا لە رىنىڭ خستنى بەشەكانى كتىنبەكەيدا پەيىپ، ەوپى رىبازە زمانىيەكەي كردووه • بەلام لە شىكردنەوەى نموونىـ مىتەفۆرىــەكانى ئــەم باسانــە راستەوخۆ رىنچكەى ھەنگاوەكانى رىبازە فەلسەفيەكانى گرتووە •

بق به لگه که سهرنجی له رسته کهی (جوّفری فینسوّف) (مییّرگه کان پینده که نن) داوه و و تو به تی : و شه ی (پسینده که نی) له جیّسگای دمربرینسی (خوّشی به گول و گولزار) هاتو وه و یاخود به و مرگیّرانی و شه به و شسه له جیاتی دهربرینی (پر له گول و گولزار) به کارهیّنراوه و

بهلام پنیی ناوی گهم وهرگیرانه پیش کهش بکهین ههروهکوو پرۆفیسۆر

⁽ Agrammar of metaphor) P. 4-5.

(کیز) ده لی : ئیمه له یه کچوونی نیوانی دوو قسه ی له یه ك نه خوودا تی ده گهین به لام به هیچ کلوجیک پیویست نیه ئه و له یه خوونه بهینینه به رچاومان و په نجه ی بو رابکیشین ، ههروه کوو چون ره فتار له گه ل ده ربرینیکی ساده و ساکار وه کوو رسته ی (گولییکم دی) ده که ین چونکه ووشه ی (گولی) واتا زمانی یه که ی ده به خشی نه گهر هات و نه مان زانی بو واتا میته فوری یه که ی (ئافره تیکی جوان) به کارهینراوه و که چی وینه ی (میرگه کان له کاتی پی که نین دا راسته و خو به بالی هیزی نه ندیشه ده گاته زمینمان) ، ههروه ها ووشه ی راسته و خو به بالی هیزی نه نادیشه ده گاته زمینمان) ، ههروه ها ووشه ی رامیرگه کان) ده بیته گیان له به رو قه واره داریکی زیندوو و نهم سهر نج لیدانه ی (کریستیان) بی گومان راستی به که ره چاوده کاته وه و ده ی سه لینی که شهر ره خانه از هه دروشمی پووچ کردنه وه ی ریسازه فه لسه فیه کانی هه لگر تووه ، به لام له کاتی شی کردنه وه ی ده ربرین میته فوریه کاند بی پیویستی به تیشکیک هه بووه له رووناك کردنه وه ی که م ریبازه و بینویستی به تیشکیک هه بووه له رووناك کردنه وه ی که م ریبازه و بینویستی به تیشکیک هه بووه له رووناك کردنه وه ی که م ریبازه و بینویستی به تیشکیک هه بووه له رووناك کردنه وه ی که م ریبازه و بینویستی به تیشکیک هه بووه له رووناك کردنه و می که م ریبازه و بینویستی به تیشکیک هه بووه له رووناك کردنه و می که م ریبازه و بینویستی به تیشکیک هه بووه له رووناك کردنه و می که م ریبازه و به به پیویستی به تیشکیک هه بووه له رووناك کردنه و می که م ریبازه و به به پیرانه به پیویستی به تیشکیک هه بو و می که به که بود به به پیوی به پیرانه به پیوی به پیرانه به پیرانه

بهشی چـوارهم

خوازه له رهخنهسازیی کوردیدا

- ـ خوازه له لای ماموّستا سجادی .
- ـ مامۆستا عەزىز گەردى و باسى خوازە •
- ـ دکتور ئەورەحمانى حاجى مارف و لێکوڵينەوەى مەجاز .
 - گيمه و ئاوه لواتا .
 - ـ سيمانتيك و ئاوه لواتا .
 - زاراوهى ئاوه لواتا بۆچى ؟
 - ـ چەشنەكانى ئاوەلواتا .
 - گاوه لواتای فهرهه نگی .
 - ئاوەلواتاى ھونەرى .

خوازه له رهخنهسازيي كورديدا

له و گهشته ی له گه ل میته فور و مهجاز له ره خنه سازیی یونانی و پختجسه دوم مهره بی و عهره بی و ته وروپی دا کردمان ، که نزیکه ی دوو هه زار و پختجسه سالمی خایاندوه وینه ی جور به جوری له لیکولینه وه ی تسم مونه مونه بخت شکه شی کردین ، بویه ده بی راستیه ل ره چاوبکه ین و هه میشه بیه بنینی یادمان ته م راستیه ش ته وه یه :

باسی میتهفور د معجاز لیکولینهوه یه کی تایبه تیه و ههرچه نده لهسه ر رنبازی زانستیانه لیکولراوه تهوه ، به لام بسؤن و بهرامه ی زمانه کهی و دمرفه تی کومه لایه تی و بیروباوه ری نه ته وایه تی خاوه نی کومه لایه تی و بیروباوه ری نه ته وایه تی خاوه نی که و زمانه ی پیوه یه و دمرفه تی کومه لایه تی و بیروباوه ری نه ته وایه تی خاوه نی که و زمانه ی پیوه یه و دمرفه تی کومه لایه تی و بیروباوه ری نه ته وایه تی دمرفه تی کومه لایه تی و بیروباوه ری نه ته وایه تی دورفه تی کومه لایه تی در نه تا که در نام تا که در نه تا که در نام تا که

جا بزانین تا چ راده یه که استیه له باسی خوازه : واته میته فور و مهجاز له رهخنه سازیی کوردیدا ده نگی داوه ته وه ؟ .

ئایا ئەوانەی باسی ئەم ھونەرەیان لە رەخنەسازیی كوردیدا كردووه لاساییكەرەوه و شوین پی،ھەلگرن، یاخود به گویرهی سروشتی زمانەكەیان و گیانی هاوچەرخ بەھرەدار و داهینەرن ؟ .

بر وه لام دا نه وه ی گهم پرسیارا نه لهم به شه ی کتیبه که ماندا باسی خوازه و مه جاز له لای مامزستایان: (علاءالدین سجادی) و (عه زیز گهردی) و (دکتور عبدالرحمن مارف) ده که ین ۰ گه مجا سه ره نجی تاییسه تی خومان پیش که شده که ین به هیوای گه پشتن به چه سپاندنی باشترین ریباز له

لیکولینهوه و شی کردنهوهی نهم باسه گرنگه ک بربرهی پشتی رەخنەسازىيە •

خوازه له لای ماموّستا سجادی

ئەوەي بيەوى چەمەكى (١) مىتەفۆر و مەجاز لە لاى مامۆستا علاءالدىن سجادی دا دهست نیشان بکات و بزانیت ئهم رهخنه سازه کسورده لـه چ سەرچاوميەكەوم بيروراكانى لەم باسەدا ھەڭدەھێنجى پێويستە ھەنگاو ب هه نگاو له گهڵ ناوهروٚکی ناونیشانی (هو نهره قسه یی یه نماشکرایه کان)دا ^(۲) بيوا ، چونكه مامغستاى ناوبراو له دوو تونيى ئهم ناونيشانهدا لابهلا ك میتهفور و مهجاز دهکو لیتهوه ۰

دەربرینی (فنونی بەیانیه) که مامۆستا سجادی به (هونەرە قسەیییسه ئاشكرايهكان) وەرىگيْزِاوەتەوە سەر زمانى كوردى لە زانستى رەوانبيْژىيى عەرەبىدا بابەتنىكى كۆنە : مامۇستاكانى ئەم زانستىھ پاش ئىـەومى ئىـەم بابهتهیان پی گهیاند له چوارچیّوهیدا باسی سی هو نهری سهرهکیان کردووه که (تشبیهو ، مجازو ، کنایهن) • کهچی مامۆست سجادی گهرِاوه تهوه بۆ کو نترین قو ناغی پیکه یشتنی ئهم بابه ته و چاوی بریوه ته کتیبی (البدیع)ی کوری (المعتز) که له نیوهی دووهمی سهدهی سیّههمی کوّچیدا ، وهکسوو سهره تایه کی ساکار له عهره بیدا دا نراوه . به نگه شمان نهوه یه مامغ ستا سجادی لهم کۆرەدا شوین،پنیکوری (المعتز)ی هەلگرتوه که سالی دووســـهد و نهومدو شهش کۆچى دووايى كردووه ، له ژێر ناو نيشانى (فنونى يهيانيه)دا باسی (رہ گەز دۆزی) _ جناس _ دەكات (٢) كە ھىچ پەيوەندىك كى بەم ناونیشانه و م نیه و مامن ستاکانی ره وانبیژیی عهره بی پاش ئه و می لقه کانی تمهم

جمك : المفهوم . (1)

بروانه نهده بی کوردی و لیکولینه وه له نهده بی کوردی ل ۸۲ . (٢)

بروانه (ئەدەبى كوردى و لتكولينهوه له ئەدەبى كوردى) ل ۸۲ . (٣)

زانسته لهسهر دهستیان دامهزراوه و پهرهیان سهندووه لسه بابسهتی (علسم البدیع)دا لیّیدهکوّلنهوه ۰

ههرچونیك بیّت ماموستا سجادی (هونهره قسه بیه ئاشكرا به كان) ته نها له بهر دوورو دریژی و تیکه ل بوونی زانستی (البیان) و (البدیم)ی عهره بی با به ته كانی (البدیم) باس ناكات و خیرا لا په ره كانی كتیبی (جواهر البلاغة فی المعان والبیان والبدیم) كه دانه ره كهی (احمد الهاشمی به) و نووسه ریسکی هاوچه رخه هه لده دا ته و و خوی ده گهیینیته با به ته كانی (البیان)ی عهره بی و دهست به وه رگیرانیان ده كات و بو هه ربا به تیكیان نموونه به له ویسی می كوردی ده هینیته و ، یان شاهدیکی عهره بی ده كاته كوردی .

له سهره تادا وه کوو ههموو باس که ریخکی په وانبیژیی عهره بی له بابه تی (التشبیه) به سهر دیری (لیچوون و لهوچوون) (المشب والمسبه به) (۱) ده کو لیته وه مجا ده چیت بر بابه تی (خواستن) که به رامبه ر بابه تی (الاستعاره)ی عهره بی دیت ۰

جا با بزانین گایا کهم چوونه زنجیرهی باسه که ی له ماموستا سجادی پچ اندوه و ریبازی زاناکانی رهوانبیژیی عهره بی که باش بابه تی (التشبیه) و بابه تی (المجاز) باس ده که تیکداوه ، چونکه (الاستعاره) له لایاندا به شیکه له مهجاز ، یاخود ههر ده یه وی شت به بی نه خشه و هربگی و وه لامی که م پرسیاره زور گرنگ نیه به لام که وه ی به لامانه و ه گرنگه که و ه یه ماموستا سجادی له ریبازی شیکردنه و ه ی خواستن له سهر ریپ کهی دواکه و تو و ترین ریپ که کانی ریبازی عهره بی له لیمکولینه و هی الاستعاره) ده روات و هیچ کاوریک له ره خنه سازیی هاوچه رخی خوی ناداته و ه که به شیوازیکی نوی و ریبازی خولفینراو له م هونه ره ده کولیته و ه

⁽٤) بروانه ههمان سهرچاوه ی پیشوو ل ۸۸ ۰

ماموّستا (سجادی) له باسی خواستندا دهلّیّت : «ویّنه بوّ (خواستن)یش وهکوو ئهم هوّنراوهی بیخوده :

که دهرکهوت مانگی دوو حهفته سهراپا پهردهی منهوهرکرد . به عنوانی سهفا دهستی جفای لهو ناوهدا دهرکرد .

(مانگی دوو حهفته) مانگی شهوی چوارده به هونهرمه ند هیناویه تی و خواستوویه تی بۆ روومه تی خوشه و بسته کهی وه کوو سه برده که ین هه مو باسه کانی خواستن ئه م هونراوه ده گریته وه ، چونکه ئه وه بوو و و ترا له خواستن تا به که نه وزاری به هیزی تشبیه کهی ده ووتری و هیچی تر و واته لیخوون یا له و چون ئیتر ئه وانی تر ناووترین لیر مدا (له و چون) که مانگی دووهه فته یه و و تراوه (لی چوون) که روومه تی یاره نه و و تراوه (رووی لی چون) که روومه تی یاره نه و و تراوه (رووی لی چون) که روون د دیاره نه و و تراوه (دوری شه و تراوه) که دو و تراوه د دیاره نه و تراوه (دوری د دیاره که دو تراوه) دورتراوه (دوری د دیاره که دو تراوه) دورتراوه) دورتراوه) دورتراوه) در دورتراوه) دو

نه وه کاشنایه تی له گه ل میژووی ره وانبیژیی عهره بی دا هه بیت باش ده زانی که مام وستا سجادی نهم قسانه ی له و کتیبانه وه رگرت وه که سه سه ده یه ا نفر کردنی قوتابیان وه کو کتیبسی (البلاغة الواضحة) دا زاون ، ته نافه تدیره شعره که شی که بر شیکردنه وه هیناوییه تیه وه یه کینکه له و دیره کوردیانه که له هو نه ری وشه سازی دا لاسای ره وانبیژیی عهره بی ده که نه وه جوانی روومه تی خوشه ویست کانیان به لینکی واندنی (البدر) ده رده خه نه و

ههرچو ئیک بیت ماموستا سجادی سهره رای ئهمانه ههمووی ده بوایه له کوتایی ئهو قسانه دا ده رباره ی خواستن باسی مهجازی بکردایه ، به لام نازانین بوچی چووه سهر لاپه ره کانی باسی (الکنایه) له کتیبه عهره بیه کاندا و

⁽٥) بروانه هممان سمرچاوهي پيشوو ل ۸۸ـ۸۹.

فهراموشی لاپه ره کانی کهم کتیبانه ی کرد که پیش (الکنایه) له (المجاز) ده کو لنه وه ؟ •

بی گومان هیچ مهبهستیکمان نیه گهر هوی نهم رووداوه سهیره له ههلهی ریز کردنی لا په ره کانی نه و سه رچاوه عهره بی به به دی بکه ین که له به ده ستی مامؤستا سجادی دایه و ههمو و قسه کانی له وه وه و هرگر تو وه ، چونکه هیچ هر یه کی تر نیه که پال به مامؤستای ناوبراوه وه بنی دوابه دوای بابه تی خواستن باسی (گزشه _ درکه) (کنایه) بکات و (خوازه _ مهجاز) له دووای کنایه وه تومار بکات ، ره نگه شوینی باس کردنی خوازه به رواله تو مهسه له یه کی یه کجار گرنگ نه بیت ، به تایبه تی شهگهر هات و له گه ن چونیه تی گه م باس کردنه دا به راورد کرا و په رده له سهر راده ی تیگه بشتنسی مامؤستا سجادی له با به تی خوازه دا رامال کرا ،

مامنستا سجادی که (خوازه)ی له (خواستن) جیاکردهوه و له نیوانیاندا باسی کنایهی چهقاند ، خوینه و بریهکهم جار وا دهزانسی که مامنستای ناوبراو هیچ نه بی جیاوازی (خواستن) له (خوازه) به لایه وه زور ناسکرایه و روونه که چی نهو نموونه یهی که بن خوازه هیناویه ته و نموونه یه که بن خواستن ، جا با بزانین نهم نموونه یه چی یه ؟ .

مامنوستا سجادی که له باسی گنوشه ـ واته کنایه ـ بوهوه ووتی : «گهم باسه که بغ گنوشه کرا ههر چهشنه باسکردن و ناساندنیک ههبی بـ فر کنایه بغ (خوازه)ش گهوهنده ههیه ، له خوازه دا نیشانه به کی تایبه تی ههیه بخ گهوه که گوزاره گهسلیه که مهبهست نه بیت ، وه کوو لـ هم هـ فرزاوه ی سالم دا گهمه مان بغ دهرده که وی له کاتیکدا که ده نی :

شَیّر له بیّشه دمرپهړێ غورش کونان نهعره زهنان دهست به خهنجهر ، ړوو به ړوو ئهیدا له زوومرهی دوژمنان وشهی (شیر) گوزاره یه کی ئه سلّی هه یه و یه کینکی خوازه ی ئه سلّی هه در نده که یه خوازه یه که در نده که یه خوازه یه که در نده که یه خوازه یه که بی ئه وه یه که ده لی (ده ست به خه نجه ر، تایبه تیه شه روو به روو ئه یدا له زومره ی دو ژمنان) دیاره ده ست دانه خه نجه ر له کرده وه ی ئاده میزاده نه وه له هی شیرین که جیایه له ئاده میزاد .

نازانین مامؤستا سجادی بۆچی تووشی ئهم ههلهیه بووه و ریسگای شوین پیههلگرتنی مامؤستاکانی رهوانبیژیی عهرهبی له خوّی تیکداوه و له کاتیکدا که زوّر سووره لهسهر برینی ئهم ریکایه و وه ویستوویه تی ته نافه تلایه نه رووکه شه کانی باسی مه جازیش له بهر کتیبه کانی ئه م مامؤستایان و مربگیریته سهر زمانی کوردی ، وه کوو باسکردنی جوّره کانی خوازه که خوّی لیّیان قوتار ناکات و ده لیّت: «ههروه ها ئه بی ئه موهش بزانین که خوی از مانی دوو جوّره یه کینکیان (ژیری – عقلی) یه کینکیان (زمانی لغوی) رخوازه) شدوو جوّره یه کینکیان (ژیری – عقلی) یه کینکیان (زمانی لغوی) ژیریه که نه موه یه نیسیه تی شتیکی تر که نهم راده یه له

⁽٦) ههمان سهرچاوهي پيشوو ل ۹۲_۹۳.

راستیدا حهق نیه لهو بدری ، وهکوو دهلی : (کوشکلیکم دروستکرد) ئهمه راسته ئهو کهسه که ئهمه دهلنی بووه به هنر بنر دروستکردنی ، بهلام ئهسلی دروستکردنهکه کریکارهکان دروستیان کردووه ۰

جا ئهم جۆرە خوازمیه پێی دەووترێ خوازەی ژیری ، چونکه ژیریهکه ئەم فەرمانە دەدات ، زمانيەكە كە لۆغەرىيەكەيە ، ئەرەيە كۆشكەكە لەكاتى دانانیا بغ شتیکی تایبه تی دانراوه . و مکوو ئهوه له کاتی مهتح کردنی پیاویکا که قسهی لیّوه دهکری دهڵین :(شێرێکم چاوپینکهوت) دیاره دهبی پهیوهندی و نیشانه ــ قەرىنە ــ يەك ھەبىن لە بەينى گوزارە بۆ دانراومكەدا و بــەينى گوزاره خوازهییه کهدا . وه مهبهست لهم پهیوهندیهش پهیوهندیهکی حسی یه له به ینی ههردو گوزاره که دا نه وه که په یوه ندیی راسته قینه و جیابو نه و هیه له ویّنه کهی ئیّمه دا پهیوه ندیه کی حسی ههیه له بهینی ئهوپیاوه و شیّرهکه دا که زات به جەرگى ھەردوولايائە ــ نىشانەكەشىي باسكردنى پىياوتىكى ئازايە و نه بوونی شیریکی راسته قینه لهو شوینه دا ، وهیا دهووتری (شیریکم چاو پی کهوت له حهمامدا) نیشانه کهی حهمامه که یه چونکه شیری راسته قینه فاچیّته حمامهوه»(۲). ئهم قسانهی ماموّستا سجادی به بی مشتومی له رووی واتا و نموونهوه و ریبازی شی کردنهوهوه بیروراکانی کتیبه عهرهبیه کان ب جۆرتىكى مىكانىكى دووبارە دەكاتەوە ، بەلگەشمان بۆ سەلماندنى ئىــەم میکانیکیه ئهومیه ماموستای ناوبراو لهسهر ههمان قسه دهروات و دهلیت : «ئەمە و دىسان جيايى لە بەينى دوو شتەكەدا لێكچوون تشبيه مشابە ــ بوو ئەوم خواستنە ئەگەر غەيرى ل<u>ىن</u>كچوون بوو خوازميە »^(۸) •

گهم رسته یه گهوه دمرده خات که مامنرستا سجادی جیاوازیی نیوانسی (خوازه و خواستن)ی وشه به وشه له زمانی عهره بی به وه و گیراوه تسهوه

⁽۷) بروانه هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۹۶ ۰

۸) برّوانه ههمان سهرچاوهی پیّشوو ل ۹۶ .

سهر زمانی کوردی به لام چونکه له دیّره هوّنراوه کهی سالم دا وشهی (شیّر)ی به خوازه له قه لهم داوه دیاره تاگای لهم جیاوازیه نهبووه و به جوّریّکی میکانیکی ته نها خهریکی و مرگیّران بووه ۰

زاراوهی خوازهش که ماموّستا سجادی بهرامبهر به هونهری مهجازی عهره بی دایناوه وهرگیرائیکی وشه یی به لیّکدانهوهی چسکی وشه یی مهجازی عهره بی به (نقل)و (منقول)و (مشتق)و (مأخوذ) .

کهوابوو باسی (خوازه) (۹) له لای ماموّستا علاءالدیـن سجـادی دا ده نگدانه و ده نگدانه و باسه رهوانبیّژیه عهرهبیه کانی سهردهمه دووا کهوتو و هکانه و هیچ پهیوهندیه کی هونهری و زانستی به سروشتی گهم دیـارده زمـانی و هونهریه وه نهریه و دردیدا نیه ۰

ماموستا عهزیز گهردی و باسی خوازه

⁽۹) بروانه کتیبی (خوشخوانی) ماموست علاءالدین سجادی چاپخانهی مهاریف ۱۹۷۸ که له باسی (خوازه)دا ههمان بریار ده یکیریتهوه .

ئەوەندەي ھەيە زمانى نووسىنەوە نىموونەكان ئەگۆرن و بەس) (١٠) •

ئیمه نامانه وی نهم بیانو وهی ماموّستا عهزیز گهردی یه کالا بکه ینه وه و بیسه لینین که بریار یکی گشتی به به لام ده پرسین نه گه را هات و ماموّستای ناو براو ناچار بو و بیت په نا بهریته بهر سهرچاوه عهره بیه کان نه م سهرچاوانه بهرهه می چ سهرده مینکی عهره بین و له سهر چ ریبازیک دانه ره کانیان باسی ره وان بیژیان کردووه ؟ •

روونبیژی _ البیان _ واتاشناسی _ المعانی _ ، جوانکاری _ البدیع _ (۱۱) بی گومان عهزیز گهردی هیچ نزیك نیه له راستیهوه ك دملن رهوانبیژیی ههر زمانیکی تر به و جوره دابه شده کری •

چونکه گهم دا به شکردنه له کتیبه روسه نه هو نهری یسه کانی رموا نبیزیی عهره بی دا نابینری و بغ یه کهم جار به چه شنیکی سهرمتایی له کتیبی (مفتاح العلوم) دانانی (السکاکی) که سالی (شهش سهد و بیست و شهش)ی کوچی مردووه بهرچاوده کهوی ۰

کهوابوو ماموستا عهزیز گهردی لهم کتیبهدا شوین پنی ماموستا سهرده مه دوواکه و تو و ماکای له کتیبه رهسه کانی نهم رهوانبیژی نیه و هیچ سهرنجیک له کتیبه رهخه سازی یه عهره بی هه و چهرخه کانمانی نه داوه ، وه کوو کتیبه کانی (امین الخولی) و هروی و کتور محمد مندور) و (احمد امین) و (فؤاد الشایب) •

⁽۱۰) کتیبی رەوانبیتری له ئەدەبى كوردىدا ل ۷ .

⁽۱۱) هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۷ ۰

هەرومها به هیچ جۆریك پەیوەندىەكى زانستیانەى لەگەل رىبازە رەخنەسازيەكانى ئەم مامۆستايانە نەبەستووە .

دروستیی نمهم بریاره مان له باسه که ی ماموّستای ناوبراودا ده رباره ی خوازه به ته واوی خوّی ده نوینی و نمه و خوینه ره کوردانه که شاره زاییان له مهجازی عهره بی دا هه یه هیچ گومان له وه ناکه ن که ماموّستای ناوبراو له باسه که ی دا زیاتر له وه رگیرانی بابه تی مهجازی عهره بی کوّن به ولاوه هیپ باسه که ی دا زیاتر له وه رگیرانی بابه تی مهجازی عهره بی کوّن به ولاوه هیپ شتیکی تری نه کر دووه و بو چهسپاندنی نه م بریاره مان با بزانین ماموّستا عهزیز گهردی چوّن نهم وه رگیرانه ی نه نجام داوه و باسه که ی پیش که شردووه و و

ماموّستا گهردی ناونیشانی باسه کهی به زاراوهی (دروستوخوازه) و مرده گیّری ئهم و مرگیّرانهش و مرگیّرانیّکی و شد به و شدی (الحقیقة والمجاز)ی عهر مبیه •

تهمجا دهست ده كات به و هر گیرانی با به تی (الحقیقة) له كتیبه ره وانیزیه عهره بیه كانه و ه كانید و ماموستا دیرینه كانی عهره بی دانراون و باسی به شه كانی (الحقیقة) (۱۲) ده كات واته دروسیتی زمانی: (الحقیقة اللغویة) و دروسیتی دهستوری (الحقیقة العرفیه) و دروسیتی دهستوری (الحقیقة العرفیه)

کهم و کوری ماموّستا عهزیز گهردی لهم بهشهی کتیبه کهیدا ته نها له وهرگیزانی وشه به وشهی باسه کهی دا خوّی نانویّنیّت و به س ، بگره له هه له یه گهوره تردا بهر چاو ده کهویّت ، ئهم هه له یه شهوه یه ناموستای ناوبراو ناگای له وه نیه که ناونانی واتای نامه جازی ووشه له ماموّستای ناوبراو ناگای له وه نیه که ناونانی واتای نامه جازی ووشه له په وه انبیّریی عهره بیدا به زاراوه ی (الحقیقة) له سوّزیّسکی ئایینیه وه

⁽۱۲) بړوانه هممان سهرچاوهې پیشوو ل ۲۵–۷۲.

هه لقو لآوه و ئه و زانا عهره بانه که زاراوه ی (الحقیقة) یان وه کوو د ژوارینک بغ زاراوه ی (المجاز) داناوه ، ویستویانه بلتین : مه جاز در فریه و به رامبه ره که ی واته (الحقیقة) راسته ، بغیه و شه کانی شرع وه کو : (الزکاة ـ الصلاة ـ الکفر ـ هند ۱۰۰۰) به (الحقیقة الشرعیة)یان ناوناوه .

جا ئهمه باری ماموّستا عهزیت گهردی بیّت بی گومان خویّه و چاوه ریّی هیچ سهره نجامیّکی داهیّنراو و به که لکی لی ناکات و به تایبه تی که سهر نج له ناوه روّکی باسه کهی ده دات که به پی ناسه ی خوازه دهست پی ده کات و ده لیّت: «خوازه بریتی به لهوه که ووشه یه ك بو مانای دروستی خوی به کارنه بری به لکوو بو مانایه کی تر بخوازی و مه به ستیکی تر بخوانی ی به کارنه بری به لکوو بو مانایه کی تر بخوانی و مه به ستیکی تر بگه به نی):

احمد مختار به گی جاف ده لنی :

له خهو ههستن مللهتي كورد خهو زهرهرتانه

ههموو تاریخی عالهم شاهیدی فهزل و هونهرتانه

که دملنی (له خهو ههستن) بنی گومان خهو بنر مانای دروستی نه هاتووه که نووستنه ، به لکوو بنر دهربرینی مهبه ستیکی تر به کارهاتووه که غه فله تی و بنی ئاگایی به (۱۳) .

ئهم دمقه ههروه کو دمزانین هیچ فری بهسهر لینکو لینهوه ی هونهری فاوه لواتاوه نیه و پهیرهوی کردنی کونترین بیرورای رهوا نبیتری عهره یه لهم روهوه و له هینانی شیعره کهی احمد مختاری جاف بی مهشق و لینکدانهوه ی پیناسه عهره بیه کهی مهجاز به ولاوه شتیکی تری نه کردووه ۰

ئهگەر بەراووردى ئەم باسەي مامۇستا عەزىـــز گەردى دەربـــارەي

⁽۱۳) هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۸۸ .

خوازه له گه ل باسه که ی مامنرستا علاءالدین سجادی دا بکه ین ، به نیازی کهوه ی بزانین کامیان له شوین پی هه لگرتنی زاناکانی رهوانبیژیی عهره بسی وورد تره ، ده بی وه رگیرانه که ی مامنرستا گهردی له جنر ره کانی خیوازه ترمار بکه ین که تیدا ده لی : «خوازه به شیوه یه کی گشتی دوو جنر ره:

۱ - خوازهی زمانی: ئهوه یه وشه یه که استانی راسته قیده دوور بخر نته و به را گهیاندنی و اتایه کمی تر به کاربه نزری و پهیوه ندیه کیش له نیوانی مانای دروست و مانا خوازه یی به که دا هه بینت ئه و مشرد و و جوره (۱۵):

أ) خواستن : ئەو خوازەيەيە كە پەيوەنديەكەي لێكچوون بێت ٠

ب) خوازه ی بهرهالا : که ههموو خوازه یه کی تری زمانی ده گریّته وه که پهیوه ندیه کهی (لیکنچوون می مماثلة می نه بینی ، بقریم پینی ده ووتری خوازه ی بهرهاللا ، چونکه به پهیوه ندییه کهوه نه به ستراوه ، یا له به به وه که پهیوه ندیه کانی ئه کهونه نیّوان مانای دروست و مانای خوازه یمی و شه که) (۱۰) .

ئهم وهراگیرانه ههراوه کوو له باسی مهجازی عهره بی دا بو مان دهرکه و ته نه فهویه ی ووردیه وه خوی به نهخشه ی زاناکانی ره وانبیزیی عهره بیسه وه به ستووه و خواستن و خوازه ی بهره للا له ژیر ناونیشانی خوازه دا باسی ده کات و جیاوازیی تیوانیان دهرده خات که چی ماموستا علاء الدین سجادی ههروه کو و و و تمان له و نه خشه یه لای داوه و به ئاللوزاوی چهشنه کانی مهجازی باس کردووه •

به لام ئایه ئهم ووردیهی ماموّستا عهزیــز گهردی هیچ نرخیــك بــه باسه کهی دهدات و به لینکوّلینهوه یه کی تازه و سوودبه خش دهیخاته بهرچاو؟

⁽۱٤) بړوانه ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ٦٨ .

⁽۱۵) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۷۰.

ئیمه له و باومرددا نین و ههمو و نرخی ئیشه کهی ئهم ماموّستا به ریّسزه ئهومیه توانیویه تی به زمانیکی رموان و هیّنانی نموونه له ویّژهی کوردیه وه زوّربهی بابه ته کانی زانستی به یانی عهره بی و مربگیریّته سهر زمانی کوردی.

دکتوّر ئەورەحمانى حاجى مارف و ليّكوّلينەوەي مەجازى

باسی مهجاز به سهر زانستی رهوانینشری دا دانه براوه و بابه تیکی هونه ری رووت نیسه ، به لکوو له گهل لینکولینه وهی زمانی و باسی فیلولو بیشدا تیکه لاوه و زمانه وانه کانیش به زوری و به که می خهریکی ده در ب

دیاره ئهم راستیه بووه که قه له می (دکتور ئهوره حمانی حاجی مارف)ی راکتیشاوه بنو ئهم کوره وهکوو پسپوریک له زانستی زماندا چه ند لاپه ره یه ك له کتیبه کهی (ووشهی زمانی کوردی) بنو لینکولینه وهی واتای مهجازی تهرخان بكا .

جا با بزانین به رهه می ئه م چه ند لا په پره یه چیه و ئه گهر ماموّستا سجادی و ماموّستا عه نیز گهردی له به رفان نه یان توانی لهم باسه دا شتیکی گرنگ پیش که ش بکه ن ځایا دکتور و پسپوّری ناوبرا و توانیویه تی که لینک له لیکوّلینه وه ی زمانی پر بکاته وه ؟

دکتور ئهور محسان لهبابه تی (واتاناسی) دا له مهسه لهی واتای ووشه ده کولیته و و ده لی : «له زمانی کوردیشدا وهکوو ههموو زمانه کانی تر ووشه هه ن که ته نیا یه شمانایان هه یه وشه شه ن که مانایان زوره ، بی نموونه ده بینین که هه ندی و شه وه ك (شه و ، ئاشه وان ، دراوسی ، ئه ژوق ۰۰۰ هند » له یه ک مانا زیاتریان نیه ، به لام ووشه ش هه ن مانایان زوره و ئه و مانایه ش له یه ک نیمین وه ک :

بەردانەوە:

۱۔ بهردانی ئاوی گیراو .

۲۔ فری دانی شنتیک له بهرزیهوه ۰

جۆشسەندن:

١ - هاتنه كوڭى شتى شل لەسەر ئاگر •

٢ - بريتيه له تاوسه ندني جيهان له هاويندا .

٣ ـ گەرم بوونى يەكىك لەكارتىكدا .

پــووچ:

۱۔ شتی بنی ناوکی کلۆر ٠

۲ ـ بریتیه له قسه و گفتو گوی بی هوده . (۱۱) .

⁽۱٦) بړوانه کتيبې وشمې زماني کوردې ل ۹-۱۰.

هه لگر تو وه و وه کو و دانه ره فه رهه نگیه دیرینه کان واتا جوّر به جوّره کانی چه ند ووشه به کی تو مارکردوه و هه ر بوّ رووکه ش له ته که سهردیّره کوردی به کهی (واتاناسی) زاراوه ی Semaslology نووسیوه ته و به بی نه وهی پیّویستیه کانی سهرشانی زائاکانی زانستی نه م زاراوه یه به بی نه وه ی پیّویستیه کانی سهرشانی زائاکانی زانستی نه م زاراوه یه به بی نهی به یک به یک

ههرچونیک بیّت با ئهوهش بزانین که دکتور ئهورمحمان دوا به دووای ریزکردنی واتاکانی ئهو ووشانه له کوتایی باسهکهیدا ووتویهتی :

«فرهواتایی به شیک زوری ووشه کانی زمانی کوردی شهوه نیشانده دات که بهم زمانه دمتوانری باش ته عبیر بکری ، ههرومها شایانی باسه زوربه ی کهو ووشانه به رمسه ن کوردین و له ناوجه رگه ی کورده واریدا هه نقو لاون » (۱۷) •

ئهم ووته یه توزقالیّك له بنه په باسه که نادویّت و نهوه دهرده خات که نووسه ر له ته نگو چه له مسه ی زوّری واتای ووشسه دوور که و توته و نهی ویستووه په وونی کاته وه که ووشه نه گهر هات و ساده بوو وه کو ووشه ی پووچ خوّی له خویدا له یه و واتا زیاتری نیه و واتاکانی تری به هوی پسته وه ده ست نیشان ده کریّن و له سه ر بناغه ی مه جازدا نه و واتایانه شی ده کریّنه وه و هه روه ها نه چووه به لای نه وه ی که ووشه ی لیکدراو وه کو و شه ی (جو ش سسه ندن) له کاتی زوّری واتاکانی ده بی خونیه تی له دایک بوونی باس بکریّت و له سه ر چاوه کانی بکوّلریّت وه و په یوه ندی نیوانی واتاکانی وه کوو و وشه یه کی لیکدراو له لایه که وه و واتای هه روشه یه کی ساده له قه واره که یدا له لایه کی تره وه ده ست نیشان بکریّت و وشه یه کی ساده له قه واره که یدا له لایه کی تره وه ده ست نیشان بکریّت و

بق دكتتور ئەورەحمان ھەيە كە بلىن : من ئەمائەم ھەمووزانيوم، بـــەلام

⁽۱۷) ههمان سمرچاوهی پیشوو ل ۱۰

دکتور ئەورەحمان لە سەرەتاى سەردىّىرى (جۆرى مانـــا)دا دەلــــى : «لە زمانى كوردىدا دەتوانرى دوو جۆر ماناى ووشەيى جيابكرىٚتەوە : ــــ

۱ـــ مانای حهقیقی meuning (pvopev بهو مانایه دموتریّ که راستهوخوّ دیارده یه کی مهوزوعی واقعی نیشان دهدات .

۲ مانای مهجازی Transfered meaning به و مانایه ده و تسری که پاسته و خو دیار ده یه کی مه و زوعی و اقعی نیشان نادات ، به آلکو له پیگای په یوه ندیه و ه گه ل دیار ده یه کدا ماناده دات (۱۸) گاشکرایه که دکتور که و په و محمان له م تیکسته دا له سهر چاوه یه کی عهره بی سهر ده مه دوا که و تو وه کانه وه زاراوه و پی ناسه ی مانای حه قیقی و مانای مه جازی و و شسه ی و ه راگر تسووه ، شه و ه راگر تنه ش هه راوه کو و له تی بینی به کانمان ده رباره ی ماموستا علاء الدیس سجادی و ماموستا عه زیز گهردی دا بینیمان بو یه که م جار له زمانی کور دی دا پرووی نه داوه ، به آلام جینگای داخ که و ه ه ماموستایه کی پسپور دو و باره ی ده کاته و و خوی له ه تو کایینیه دیرینه که ی ناپ ریزی که له زانستی ده کاته و و خوی له ه تو کایینیه دیرینه که ی ناپ ریزی که له زانستی ره و انینی عهره بی کوندا زاراوه ی (الحقیقة) به سه ر و اتای و و شه دا دا بر اوه و به راستی جینگای سه رسو پرمان له م پروه وه و که و میه که دکت و که و ه می ان به پراستی جینگای سه رسو پرمان له م پروه وه و که و میه که دکت و که و حمدان به پراستی جینگای سه رسو پرمان له م پروه وه و که و میه که دکت و که و حمدان به پراستی جینگای سه رسو پرمان له م پروه وه و که و میه که دکت و که و حمدان به پراستی جینگای سه رسو پرمان له م پروه و می که و که دکت و که دکت و که دکت و دو می این په پراستی جینگای سه رسو پرمان له م پروه و مه و که و که دکت و که دکت و که دی دارد و که دانه و که دی ده دی که دی در که دانه و که سه سه در که دی در که دی در که در که دی که دی در که دو که دی در که دی کانه در که دانه در که دی که دانه دی در که دی که دی که دی که دی که دی در که دی که دی که دی که دی که دی کانه که دی کوند که دی ک

⁽۱۸) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۱۰–۱۱ .

رِوونوسکردووه ، کهچی خوّی له واتای ئهم زاراوهیه که بــه عهرهبــی (المعنى المباشر)، لا دەدات و له پینناسه کوردى په که پدا ووشهى مەوزووعى و واقعی به کارده هیّنی و به بی ئهومی ئاگای له خوّی بیّت رای ده گهیه نی ک ومكورو هەندى لە زانا ئاينيە موسلمانە كۆنەكان لەو بروايەدايە كە واتـــاى مهجازی دروّیه و راست نیه ۰ جگه لهمهش پیناسهی مهجاز وهکوو پیناسهی حهقیقهت لای دکتور ئهورِمحماندا به جوریکی روکهشانهی وا وهرگیراوه که دهرفه تی نه وهی نه داوه نمو و نه ووشه یی به که ی له به ر تیشکی ریبازی يه كالا كردنه و مدا شى بكاته وه ، به لكو ئه و مى پنى كراو ، هه ر ئه و ميله ك ووتوپهتي : «به وينهي ووشهي ئاگرنانهوه» له زماني كورديدا به ماناي (ئاگربەردانە بەشويننيكەوە كە بسووتىيى) و (ھەلگىرسانىدنى شىــەر و ئاشووبه نا نهوم) دیّت . ما نای یه کهمی ئهم وشه یه (ئاگر به ردا نه به شویّنیتیکهوه دیارده په کی مهوزووعی واقعی نیشان نادات ، چونکه ئاشکرا و دیاره که لهم رِووداوهیاندا (گرِگرتن و سووتاندن)ی تیدا نیه ، بهلکو نمهم کاره (ناخوشی و ویّرانی و خراپی) له دووایه ، له ئه نجامی (گرگرتن و سووتاندن) دو ه نزیکه ، بهم جوّره له رینگای نزیکی و ویکچوونهوه پهیوهندی ځهو دوو روداوه ، ووشهی (ئاگرنانهوم) بهو دوو مانایه ، واته حهقیقی و مهجازی هاتووه (۱۹) خوینه ره کانمان له بهر دهستی ئهم دهقهی دکتترر ئهورِه حمان ته نا نهت پرسیار له تازه و داهینانی ئهم قسانه ناکهن ، چونکه بهرههمی ههمان ریبازه لــه لاساییکه رمومکه ی ماموستا علاءالدین سجادی و عهزیز گهردی یه ، بــهالام دووباره وهکوو ئیمه به داخهوهن که ئهم مامنرستا پسپنرره نهیتوانیوه خنری له ههلهی تینکهل کردنی مهجازی عهرهبی له گهل ئیستعارمی عهرمبی

⁽۱۹) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۱.

بپاریزی و به جوریکی زانستیانه له مهسه لهی پهیوه ندیه کانی نیوانی دوو واتاکهی و شهی مهجازی بکولیته وه ، سهره رای گهمه ش گیمه له دکتور گهوره حمان ناگهین که ده لاخ :

ههرچی مانای مهجازیه له زمانی کوردیدا پهیدا ده بی له ئه نجامی (نزیکی و ویکچوونی) ووشهی (ویکچوونی) (التشابه)ی عهرهبیه ، به لام مهبهستی (له نزیکی) ئه بی چی بیت ؟ ٠٠

له هه ندی کتیبی عهره بیدا ووشهی (التقارب) و (المناسبة) که بق دهست نیشان کردنی په یوه ندیی واتای حه قیقی به واتای مهجازی به وه کارهینراون ، به لام تیکه ل کردنیان له گه ل (المتشاب والمشاب) ههرگیز رووی نه داوه ، بهم جوّره ره نگه بوّمان هه بیّت که بلیّن : باسی مهجاز له لای دکتور نه و ره حمان هه نگاویکی به ره و پیشه وه نیه نه گه ر بیّت و له گه ل هه نگاوه کانی ماموّستا علاء الدین سجادی و عه زین گهردیدا به راووردی بکه یسن ه

ئيمسهو ئساوهلواتا

له پیشه کی گهم کتیبه ماندا سه رنجی خوینه رانمان بر سه رگه نجامیک راکیشا که ویستمان به هریه وه گومائیک له دلیاندا ده رباره ی دروستی زاراوه ی خوازه و وه کوو دوو ناو بر روداوید کی زمانی و هونه دی به ربابکه ین و ووتمان: به لای گیمه وه له بری شهم دوو زاراوه یه زاراوه ی گاوه لواتا باشتر ده ست ده دات و بر روون کردنه وه ی شهو روداوه زمانی و هونه ری یه پر پیستی خویه تی:

سيمانتيك و ئــاوهڵواتا

بی گومان گیمه لهم بیرو رایانهماندا نامانهوی نهوهی به رله گیمه له زانستی زمان و رمخنهسازیی کوردیدا بنیادنراوه تیکیبدهیسن ، به نسکوو به هیزی پسپوری مانه وه له ره خنهسازی و رموان بیژی به گشتی و ریبازه کانی شی کردنه وهی مه جازی قور گانی پیروز که له سهر چاوه ی یونانی و عهره بی و نهوروپی دیرین و هاو چهرخه وه هه نقو لاوه به تایبه تی بروامان به وه هیناوه که سامانه کونه کهی باسکردنی میته فور و مه جاز و خوازه به هسوی پهیدا بوونی چه ند زانستیکی تازه وه وه کوو شوینه واریخکی پاشماوه ته ماشا ده کریت و شوینه راسته قینه کهی نه تیکه خانه یه نه که کتیبی ها و سه رده مدا به با بکری ه

له و زانستانه : زانستی (سیماتنیك) ه که له واتای ووشه و دهربریسن ده کو نیته و و چالاکی و بلیمه تی چهنده ها تاقه به فهیله سووفه کان و زمانه وانه کان و زانه کانی دهروون و نه نشرو بو لوجیه و ویدژه ره کان و هونه رمه نده کان و شاره زاکانی نابووری و سروشت (۱) له به رهوی جوّر به جوّر ده هینیته کار و

هه لبهت (سیمانتیك) به م هه مو و توانایه وه ده توانی بابه تی ئاوه لوات اله سه ر بناغه یه کی زانستی و هو نه ری روون بکاته وه و سروشتی ئه م روو داوه زمانی به بخاته به رچاو و ئه رکی سه رشانی له زمان و ویژه دا ده ست نیشان بکات و له گه ل ئه مه شدا وه نه بی گیمه به ته نیا پشت به م زانسته به ستین و دو و پاتی که ینه وه ه یچ شتیکی دیکه به تایبه تی ریبازی هه مه ره نگه ی ره خنه سازیی هاو چه رخ و تایبه تیه کانی زمانی کوردی گرنگیان نیه ، چونکه ئاوه لواتا خوی له خوی دا روو داوی کی ساده و ساکار نیسه ، به ل کوو

سهرئه نجامیّکی لیّکدراوه پهیوه ندیی به هوٚشمه ندی و سوّز و ئه ندیّشه ی ئادهمیزاد و نهریتی کومه لاّیه تی و سامانی دیّرینی نه ته وایه تیه وه هه یه ۰۰۰

مەلىمندى ووشسە

یه کینک له ههره جیاوازی یه کانی نیوانی ئیمه و تمهوانه ی که باسی میتهفور و خوازه و مهجازیان تا ئیستا کردووه چونیهتی تهماشاکردنی وشهیه: ئەوانەي بەر لە ئىيمە ووشەيان وەكوو دەربږينىكى بى رەگەورىشە و دەنگىنكى زمانی تاقانه و له رسته پچراو و نیشانه یه کی له توی فهرهه نگ و قسمه ی بهراگوی کهوتوو لێکداوهتهوه، بهلام ئێيمه نامانهوێ پيروباوهڕمان دهربارهی ئەم ھەلەيە زىندەبەچال بكەين ، بۆيە پېش ھەمسور شتىنىك دەپرىسىين : مەلبەندى ووشە دەبى چى بېت ؟ زمان كە ئەنجامى دەدا سەرچاۋەكەي تهماشابکری ؟ زاناکانی فیسیۆلۆجی و دەروون و زمان لەو بروایەدان کسه ئاخاوتن (خيويّك) (٢) ني به به سهر زماني دويّنه رموه بيّت و ئهمجا ئاوابيّت، به لکو شوینه واریکه له هیزه کانی هو شمه ندی یه وه له دایك ده بیت . زانای به ناوبانگ (بروکا) لهم روووهوه تیوریه کی ههیه ده لیّت : مه لبه ندی ناخاوتن له تۆی سى يەمى مىيشك دايە له لای چەپيەوميە (۲) ، مىيشلكىش پارچەيــەكى زیندووه رِووداوهکانی هو شمه ندی به هویهوه تمه نجام دهدر نیسن ، به لام هۆشىمەندى ھەروەكوو زاناكانى دەروون دووياتى دەكەنەوە كۆمەلىپىكە ك توانا و هیزهکانی ئادهمیزاد و پارچه په کی ههست پی کراو له مینشك نی په ۰۰۰ ئەوھى لە توانا و ھێزى ھۆشمەندى پەيوەندىي بە باسەكەمانەوھ ھەبێت دوو چالاكىيە:

⁽١) بروانه كتيبي (مناهج البحث في اللغة ل ٢٤.

⁽٢) خيّو: الشبع.

⁽٣) بروانه كتيبي (كتاب اللغة) ل ٣٧ - ٣٨ .

یه که م: تومارکردنی ئه و ویّنانه یه که به ریّگای یه کییک یان پتر له پیزنج ههستییّاکه ره کانی ئاده میزاده و ه جیهانی ده ره و ه میّشک ده گویّزرینه و ه ه

ئهم ویّنانه له ناو میّشکدا له پهیدابوونی روالهتی شت لهسهر ناویّنه دمچن ، به لام دمبی بزانین ویّنه له ئاویّنهدا به لاچوونی قهواره کهی ئهاوا دمبیّت ، کهچی ویّنه کانی هوّشمه ندی له ناو میّشکدا توّمار دمبن و ره گ و ریشه داده کوتن و دهچه سپیّن و به لاچوونی قهواره کانیان لاناچن ۰

دوومم : هیّنانهومی ویّنه تۆمارکراومکان :

ئه و وینانه ی که له ناو میشکدا توماراکراون نه گهر هات و ههسپیکه ره کانی نادهمیزاد تووشیان بوو به توشی شته کانیانه وه یاخود نه و می پهیوه نده ی یه شته کانیانه وه هاید ده کرینه وه و ده مینزینه و مینوه به رچاو زهین و نه ندیشه (٤) .

نیشانهی زمانی ^(ه) وینه په کی هوشمه ندی په دوو رووی هه په :

په کهم: هینانه و میادی ئه و وشه په یه که بوی دانراوه .

دووهم : يادكرنهومى ئهو شته يه كه بوي دانراوه ٠

بن نموونه ههموو کهسینک ده توانی ناوی نهو وینه هنر شمه نادی یه که ده رباره ی (بهرد) له میشکی دا تومار بووه یاد بکاته وه و و و هه که ی به بهینیته فکری ، ههروه ها ده توانی رواله تی به ردیش بهینیته بهرچاو و زمینی خوی ، بهم پیه کاده میزاد که نیشانه ی زمانیی به دهست ده هینی نه گهر هات و گوی ی له و و و شه یه بوو که بن شته که ی دا نراوه یه کسه و نه و شته یاد ده کاته وه ، ههروه ها نه گهر هات و چاوی به و شته که و ت و و شده که

⁽٤) أبروانه كتيبي (محاضرات في اللفة) ل ٢٨-٢٦.

ه) نیشانهی زمانی: الرمز اللفوی .

زاراوهى ئاوه لواتا بۆچى ؟

ئهمه له لای گوی گر و خوینهرهوه له لای قسهکهر و نووسه ریشهوه ههمان رووداو ئه نجام دهدری و ههر ووشه یه له هوشمه ندیدا ژیانیکی تاییه تی چه سپاندووه و شریتیک له یادگاری تؤمارکردووه، که ده یه وی بیرورای خوی به و ووشه یه ده ربیری به گویرهی پیویست واتای ئه و

ووشه یه له رسته یه کدا ده ست نیشان ده کات و مه به ستی خوی ده گه پنیت گوی گر و خوی نه رو باره برانین گوی گر و خوی نه رو باره برانین واتاکانی مه و ووشه یه له کومه له و ده ست که و توون و له دو و توی و شه که یاندا پیکه و ه چه سپینر اون و هه نگاو به هه نگاو له ده و روب دری دا کوبو و نه ته و ه

جا لیر مدا نابی فه رامو شی میژوی چه سپاندن و کوبوونه و می واتاکان له ووشه که یان دا بکه ین ، چونکه کهم واتایانه هه موو به یه که قوناغ بو ووشه یه که خو نه کراونه ته وه و ووشه که ش له یه که قوناغ دا کومه ن بوگرو هه نگاو به هه نگاو ژیانی ووشه په رهی سه ندووه و به گویره ی پی ویست بو واتایه کی تر به کار ها تو وه و

نموونه یه که ره نگه ئهم بوونهی ووشه روون بکاته وه و قوناغه کانی ژیانی ده ست نیشان بکا ووشهی (شیر) ه ئهم وشه یه هوشمه ندی گیمه دا یه کهم جار به سهر در نده یه کی تاییه تی دا دابراوه له پاش دا دهر که و تووه ئه م در نده یه له در نده کانی دی ئازاتره ، بویه ووشه ی (شیر) واتای ئازایه تیشی پهیدا کرد و کردی به ئاوه ک بو واتا پیشوه که ی ه

بهم جوّره ووشهی (شَیْر) خوی له خویدا دوو واتای ههیه :

يهكهم : ناويْكه بغ درندهيهك كه يهكهم جار پهيدا بووه ٠

دووهم: ئاوەڭناوتىكە بۆ درندەيەك كە دووايى پەيدا بووە •

ئیمه که بهم جوّره ده روانینه له دایك بوونی واتاکانی ووشه و به زاراوه ی خوازه و خواستن و درکه و مهجاز بی دهست نیشان کردنی قوّناغه کانی ووشه قایل نه بووین ، چونکه ئهم زاراوانه به رووکه شی واتاکانی ووشه یه ك دهست نیشان ده که ن و گهیه ن که گه گه ر هات و وشه یه ك

دوو واتا یان زیاتری ههبوو له واتاکهیهوه قهرز کراوه یان خوازراوه یـــان ههڵگیراوه بۆ واتایهکی تر ۰

بهم جوّره رزگارمان له زاراوهی خوازه و خواستن و درکه و مهجاز و حهقیقهت و مهوزوعی و ۰۰۰ هند ۰۰۰ ئه بیّت و ریّبازیّکی نــویّ بـــوّ شیکردنهوهی ئهم هونهره بهرزه بهرپادهکهین ۰

چەشىنەكانى ئـاوەٽواتا

ئهوانهی بهر له ئیمه له کوری زانستی روون بیژیی عهره بی دا باسی چه شنه کانی ئهو ووشه و دمر برینانه یان کردووه که له رهسه ن دا ناوه لواتان له سی بابه تی لقی دا باسه که یان پارچه پارچه کردووه :

یه که م: بابه تی خوازه (مه جاز) که له لایان بریتی یه له ووشه یه کی یان ده در بریتی یه به کارنه هیزراوه ، به لکو و بغ مانایه کی تر خوازراوه و مه به ستیکی دیکه ده گهیه نی به مهر جیّك له تیدوانی هه ردو ماناکه دا په یوه ندی یه که به دی بکری ځهم په یوه ندی یه ش له خوازه دا جغر به جغر و به رم للایه ، وه کو و نهم دیره هغ نراوه یه که ده لی م

میوهی گهیشتووی زهردوسووری باخ جریوهی جووکهی دارستانی شاخ

مهبهستی خاوه نی نهم دیره له دهربرینی (جریوه و جووکهی دارستان) جریوه جریوی نهو مهل و بالندانه یه که له ناو دارستانه که ده نگیان تیکه ل بوره و ناوازیکی دلفرینیان دروست کردووه ، و لیره دا ناوی شوینه کهی لیخواستووه که (دارستان) ه بو نهو شتانه ی لهوی دان که بالنده ن وات به پهیوه ندیی تیوانی ههردوو مانای دهربرینی جریوه و جووکه ی دارستان پهیوه ندیی شوینی به (المحلیة) (۱) ه

دووهم: بابهتي خواستن (الاستعارة) ٠

که بریتی به له به کاره نینانی ووشه به ک برینی مانایه کی تر بیجگه له مانای دروستی ووشه که به مهرجی په یوه ندیی تیوانی مانای دروست و مانای خوازه بی ووشه که و نیچوون بیت ، ده بی نیشانه به کیش هه بی که ئیمه مه به مستمان به م ووشه یه مانا خواستراوه که یه نا دروسته که ۰

ئەدەب دەلىخ:

گهه له باخی سینهدا سهیری دوو نارنجم دهکرد گهه له گولزاری جهمالی تهماشای یاسهمین

⁽۱) بړوانه کتیبی ړهوان بیژی له ئهدهبی کوردیدا ل ۸ .

(نارنج) مانا دروسته کهی ناگهیه نی که بهری داریکه ، به کوو بــۆ شنتیکی تر خواستراوه که (مهمك)ه پهیوه ندیــش له کیــوانی (نــارنج) و (مهمك) ویکچوونه ، که مهمك زوّر به نارنج دمچی (۲) .

سیّههم : بابه تی درکه (الکنایة) که ئهوهیه راستهوراست ناوی شنیّك نه بهی ، به لکو و بچی ناوی شتیکی تر ببهی که پهیو هندی به مانای په کهمهو ه هه بیّت بوّ ئهومی پیاو لهو مانا باسکراوه بوّ مانا مه به سته هیّما بوّکراوه که بچی ، ئهو پهیومندیهش پهیوهست و پهیوهســـتراوه : (لازم و ملـــزوم) . وهکوو دهربرینی (له گوێی گانووستوون) که درکهیـه لـه غهفلــه تی و بنی ٔ اگایی : له گویی گانووستن پهیوهسته ، بنی ٔ اگایی ش پهیوهستراوه (۲) ۰۰ ئه گهر خوینه به ووردی له پیناسه و نموونه کانی ئهو سی بابه ته لقی یه بكۆڭيتەوە دەگاتە راستيەكى زانستيانە ئەم راستيەش ئەوميە: تاقە جياوازيى فیّوانی خوازه و خواستن و درکه جوّر به جوّریی پهیوهندی نیْوانی واتای یه کهم و واتای دووهمی ووشه و دهربرینه کانه . جگه لهم جیاوازی یه هـــهر سى بابهته كه له بنه ره تدا يه كن و هيچ شنتيك له يه كتر پچرپچريان نـــاكات : له خوازهدا مهبهست له دمربرین (جریوه و جـوکهی دارسـتان) واتــا زمانی به کهی نی به ، به لکوو ئاوه لواتاکه په تی که (مهل و بالنده پــه) ، لــه خواستن دا (ئەدەب) ووشىمەى (نارنج)ى بۆ واتساى زمانى بىمكەي بىم كارنه هينناوه ، به لام بۆ ئاوم لواتاكهى سازى كردووه كه (مهمك) ه ل درکه دا په ندی پیشینانی (له گویسی گادا نووستوون) واتسا زمانی به کهی مه به ست نی به ، به لام بن ئاوه لواتاکهی که (غه فله تی و بنی ساگایی) یه ب كارهيّنراوه • جا ليّرهدا دهبي بيرسين : ئايه دمشين لهبهر ئهو جياوازي يــه تاقانه و رووالهتیه ئهو ووشه و دهربرینانه به سهر سی بابهتی سهره کـــیدا

⁽۲) بړوانه هممان سمرچاوهې پيشوو ل ۲۹.

⁽۳) بروانه هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۸۹.

دا به ش بکه ین و خهریکی داتاشینی زاراوه ی سه پرسه یر بن سنوورکیشان له نیوانیان دا بین ؟ ۰۰ گایه شتیکی دیکه هه یه جگه له سه پاندنی جیاوازیه کی رووکه شی و دهست کرد به سهر دهربرینی (جریوه و جووکه ی دارستان) و (نارنج) و (له گویی گادا نووستن) ؟ ۱۰۰

بوچی ماموّستا کوردهکان لهو خـالآنه وورد نابنــهوه که ووشــه و دمریرینه (خوازه) و (خواسته) و (درکه)یییهکان یهك دمخهن ؟

مه به ستمان لهم پرسیاره سه رسو پهنینه را نه ده ست نیشانکردنی لاسایی کردنه وه ی که و ماموّستا کوردانه به دوورکه و تنه وه یان له پاسته قینه ی هونه دی کاوه لواتا و پچراوییان لهم زانسته هاوچه رخانه یه باسی خهم هونه ده که ن م بقیه کنیمه شوین پنی کهم ماموّستا کوردانه له با به تی چه شنه کانی کاوه لواتا دا هه لناگرین و ده گه پنینه وه سه رتی پووانینی تاییه تی خومان ده رباره ی مه لبه ندی ووشه و ده پرسین:

ئایه سهرچاوه ی ئاوه لواتای ووشه و دهربرین چی به و مهبهستیش لـهم ئاوه لواتایه ده بی چی بیّت ؟ ههروه کوو لهمه و بهر ووتمان مهلبه ندی واتاکانی ووشه و هه نگاوه کانی ژیانی هیّزه کانی هیرشمه ندی یه ؟

که وابو و ئاوه لواتای ووشه و دهربرین که یه کتیکه له و واتایانه له سه رچاوه یه کی کی یه کتیکه له و واتایانه له سه رچاوه یه کی یه کگرت و وه وه هه لده قولنی ، مه به ستیش له ئاوه لوات تی گهیاندنی گوی گر و خوینه ره ، تی گهیاندنیش دو و هنری ههیه که ئامانحه که بان یه که :

هوی یه کهم: دهربرین له شتیکی نوی و تازهیه که گوی گر و خوینهر پیویستیان به ووشه یه که ههیه روونی بکاته وه و بوی ببی به ناویکی تایبه تی.

هنری دووهم: دمربرینه له ههست و نهست و سنوزی دوینه و کارتن کردنه له خوینه و گوئ گر ۰

لهبهر تیشکی ئهم راستیهدا ئاوه لواتا به لای ئیمهوه له زمانی کوردی دا دوو چه شنی سهره کی ههیه .

چەشنى يەكەم : ئاوەلواتاي فەرھەنگىيە .

چەشنى دووەم : ئاوەلواتاي ھونەرىيە .

ئاوەلواتساي فەرھەنسىكى

له زمان و رموانبیژیی عهرمبیدا دهربارمی ئاوه لواتای ئهو وشانه می له فهرهه نگ چهسپاون و له قسهی روزانه به سهربه خوبی به کارده هینرین ، پرسیاریک به رپا بووه پرسیویه تی :

ئایا مەبەست لەو ووشسانە واتا دیرینه کانیسائه یاخسود ئاوملواتسا تازه کانیانه ؟ ...

زفربهی زانا دیرینه کان له و بروایه دان که نه و ووشانه حه قائیقن و هیچ په یوه ندیه له نیوانی واتا تازه کانیان و واتا پیشووه کانیاندا نی به : واته ووشهی (الصوم) ههر به مانای روزوو گرتن هاتووه ، ووشهی (الصلاة): ته نیا بو نویژ کردن به کاردیت و نهم دوو ووشه به ههرچی واتایان له پیش نیسلام دا هه بووییت نه ماوون ۰۰۰ ماموستا (مبارك) که زمانه وائیکی عمره بی هاوده مه نه و هه نویسته دیرینه ی کرد به ریسازیکی هاوچه درخ و ووتی :

«گهو واتایانهی که بهسهر ووشه یه کدا دین و له دموری خردمبنه و به یه کا دمچن و زوران بازی یه که نیوانیان دا روو دمدات ، سهر که نجام وات نوی که واتا کونه که و نهوه ی پیش که و دهسریته و ه و شوینی دا خوی نوی که واتا کونه که و فه و وشهی (الباس) به واتای (ته نگی) و ، ووشه ی (الباس) که له بناغه دا (السوف) ه به واتای بون و ، ووشهی (الحج) به

مانای (مهبهست) هاتبوون ، به لام تیستا نمهم ووشانه ته نها بن واتا تازه کانیان به کاردین ، بنویه ، (البأس) ته نها به واتای (الحرب) و (المسافة) به واتای (دوری) و ، (الحج) به واتای (سهردان له مالی خوا) هاتوون (٤) ٠ (دوری) و ، (الحج) به واتای (سهردان له مالی خوا)

ئهم بیرورایه بین گومان به هه لویستیکی ئاینیه وه سهری هه لاداوه و ههموو ته قه لادانه کهی ئه وه یه که ئه و ووشه قررئانیانه له گوناه باری (المجاز) دوور بخاته وه ، جا که وابی نازانین بوچی ماموست کورده کان خویان به و هه لویسته وه به ستوته وه و به هیچ جوریک سه رنجیان له م چه شنه ئاوه لواتایه یان نه داوه که به هره ی زمانی کوردی ده نوینن و تاییه تی یه کی ههره گرنگ له تاییه تی یه کانی ئه م زمانه ده در کینن او هه رچو قیاک بیت ئاوه لواتای فه رهه نگی له زمانی کیوردی ده شدی به یه کیک که م دوو ریگایانه ی خواره وه له دایاک بوویی :

یه کهم: ریگای داتاشین (۵) واته سازکردنی ووشه یه که دوو ووشه یه کهم: ریگای داتاشین (۵) واته سازکردنی ووشه یه که وه کسوو یان پتر پاش کهوه ی دهنگیک یان زیاتر له قهواره کانیان فری درایی وه کسوو ووشه ی (مریشک) که له وشه ی (مرو) ووشه ی (وشکانی) پیک هاتووه و ووشه ی (مه کی که که ووشه ی (مه کی) و (بینچگ) داتاشراوه ۰ ووشه ی (مه کی) و (بینچگ کی) داتاشراوه ۰

دووهم: ریتگای لینکدان که له دوو ووشه یان بهرمو ژورتر بسه بسی ههوهی له دهنگه کانیان کهم بکرینه وه ووشه به کی نوی نمه نجام ده دری وه کوو ووشهی (دهست کورت) که له ووشهی (دهست) و ووشسهی (کسورت) لینکدراوه ، ووشهی (بهردتی گرتن) که له ووشهی (بهرد) و ووشهی (تی) و (گرتن) بنیات نراوه ۰۰۰ نه گهر سهرنج له فهرهه نگیکی کوردی بده یسن و برمان دهرده که وی که به هری نهم دوو ریکایه وه ، زمانه که مان به پیت و

⁽٤) بروانه كتيبي (فقه اللغة وخصائص العربية) ل ٢٠٨ .

⁽ه) (داتاشين): النحت .

⁽٦) (مەلتچگ) : چۆلەكە لە زارى لورىدا ٠٠٠

دەولەمەندبووە و دویننەرى گورد توانیویەتى لە ھەموو كاتیْك و شویّنیْك به جۆریّکى هونەرى و زانستى بیروړا و ھەست و سۆزى خۆى دەربېړێ ٠

ئیمه له و بروایه داین که زمانه وانه کورده کان ره نگه به رهه نستی ئه م بیرورایه بکه ن و بنین نهم و و شانه هه ریه لئ و اتایان هه یه و نابیت ته ماشای ووشه ساده کانیان بکه ین ، نه گهر لییان بیرسین بوچی نهم و و شانه هه ر یه لئ و اتایان هه یه و نابی ته ماشای و اتا و و شه ساده کانیان بکه ین ؟ ...

بیّگومان هیچ وه لامیّکی زانستیان نی به جگه له دووباره کردنه وه بیرو راکانی ماموّستا (مبارك) و ئهوانهی که لهسهر ریّبازی ماموّستا (مبارك) روّیشتوون ۰۰۰

ئیمه ده بی سه رنج له سروشتی زمانی کوردی بده بین و له چوارچیوه یه مروشته دا ووشه داتاشراو و لینکندراوه کانمان شی بکه بنه وه ناوه نواتاکانیان وه کوو و ینه به کی هو نه ری له گه ن واتا پیشووه کانی ووشه کان دا لینکبده بنه و به راور دیان بکه بین و بیسه لینین که نهم ناوه نواتایانه چون نهر کینکیان له فه رهه نگی کوردیدا به دی هیناوه و بو به نگه با چه ند ووشه یه که نه ده به به به کالا بکه بنه وه و بیرو را که مان ده رباره ی ناوه نواتای فه رهه نگی بیچه سیندین:

ووشهی (چاو) که له ههموو گیانداریّن دا نهندامی بینینه له گهن دمیان ووشهی تر له بۆتهی زمانی کوردیدا لیّکدراوه و ئاوه نواتای فهرهه نسگی هیناوه ته بهرهه م: لهم ووشانه ووشهی (باز) که له گهنیدا ووشهی (چاوبازی) سازداوه ئهم ووشهیه ئاوه نواتیاکهی (چاوباشیقان) ه به هی ووشه یه کی نوی وه نه نجام دراوه که ههردوو ووشه ساده کانی: (چاو) به مانای ئه ندامی بینین و (باز) به مانای چهشنه باننده یه که وینه یه کی تازه پیش کهش ده کات و واتایه کی سهر به خو له فهرهه نگی کوردیدا ده نوی یخی ،

لهم ویّنه و واتایهدا نمه و دوو ووشه سادان ههرچه نده سیّب هری مانا پیشوهکانیان هیّشتا له گه نیاندایه و جوّره قهواره یه ناوه نواتای ووشه لیّکدراوه که ده ده ن ، به نام له ههمان کاتدا له چوار چیّوه ی نمه دارشتن نوی یه دا تواونه ته و و ریّگایان به ووشه ی (چاوباز) داوه که بیّته سهر لیسته ی ووشه داهیّنراوه کانی فهرهه نگی کوردی .

ئا بهم پی به ده توانین ووشهی (چاوبرسی) و (چاوبهست) و (چاوپیس) و (چاوبیس) و (چاوترسین) و ، چه نده ها ووشهی تر که له ووشهی (چاو) و ووشه یه دیکه لینکدراوون شی بکه ینه وه و ئاوه لواتا کانیان و واتا پیشو وه کانیان بهراوورد بکهین و بزانین چون ئهم ووشه لینکدراوانه کارده که نه سهر ده روون و ههستی گوی گر و خوینه ر و یادگاریان له گهل ووشه ساده کانیان زیندو و ده که نه وه و

له یه که دراوون ئاوه لواتای : هه لخه له تاندنی یه کیککی له کارینکا پی سازدراوه و دوینه ری کورد ئهم ئاوه لواتایه به چه نده ها رسته ده درکینی وه کوو : ئهم قسانه ی تن (چاوبه ست)ن ، فیسار که س پیاویککی (چاوبه ست)ه ۰

ووشهی (چاوپیس) که به ئاوه لواتای حالی که سینك هاتو وه ئه گهر هات و چاوی به ههر شنینك هه لهینی زیانی پی ده گهیه نی ، له کهره سهی (چاو) له گه ل ووشهی (پیس) ساز کراوه ، ههروه ها ووشهی (چاو ترسین) که بریتی به له گهوره یه لی پیرسی ، بینگومان مهرج نی به (چاو)ی ئهو گهوره یه هی ترسه که بینت ، به لام ووشهی (چاو) ههروه کوو له ووشه لینکدراوه پیشو وه کاندا بینیمان سهر چاوه یه کی به خوره بی ساز کردنی ئاوه لواتای فهرهه نگی له زمانی کوردی دا و زمانه وانه کانیش نابی له مهودووا فهرامی شهم سهر چاوه یه بکهن و ره خنه سازه کانیش له شی کردنه و ههرامی شهم سهر چاوه یه بکهن و ره خنه سازه کانیش له شی کردنه و می ناوه لواتا و فهرهه نگی یه کان نابی له م ریبازه لابدهن و ئهرکی ئهم چه شنه ئاوه لواتایه له هو نهری و وشه شازیی کوردی دا پست گوی بخه ین ۰۰۰

ئاوەٽواتساي ھونمري

هه ندی ووشه و ده ربرین به هوی به کارهینانیانه وه له رسته دا گاوه لواتایه له بغ واتا پیشووه کانیان ده ده نه ده سته وه ، وامان به باش زانی هم جوّره ئاوه لواتایه به ئاوه لواتای هونه دی فاو بسه ین و جیاوازیی سه ره کیی تیوانی ئهم چه شنه و چه شنه کهی پیشوو واته: (ئاوه لواتای فه رهه نگی خوّی له خوّی دا ئاوه لواتاکهی فه رهه نگی خوّی له خوّی دا ئاوه لواتاکهی ده نوینی و پیویستی به رسته یه له نیه بو ده رخستنی واتا تاییه تی به که که که که که که که که خوی ئاوه لواتای هو نه ری ئه گه رله رسته دا نه بیّت گوی گر و خوینه و به هیچ کلو جیّک نازان مه به ست له و ووشه یه ئاوه لواتا هو نه ریه که یه و نه وی نه که ووشه ی (داوین پاك) ده بیستین یه کسه رو راسته و خو تیده گه ین نه و ووشه که ووشه ی (داوین پاك) ده بیستین یه کسه رو راسته و خو تیده گه ین نه ووشه که ووشه ی (داوین پاك) ده بیستین یه کسه رو راسته و خو تیده گه ین

که مهبهست به نمابرووی و به شهره فی یه و واتا جیا به جیای ههرادوو ووشه که (داوین و ، پاك) به جوریکی میکانیکی نی یه ، به لام ووشهی گون که گهر هات و به ته نها و به بی رسته ووترا بو گوی گر و خوینه هه یه که سووربن لهسهر نهوه ی بو واتای رووه کیك به كارهینراوه ، نه گهر هات و جگه له واتایه مهبهست بیت ده بی به هوی رسته یه کهوه نه و مهبهسته دهست نیشان بكریت ، نه حمه د ره شوانی ده لین :

گول لەبۆ دندار ، ئەبى بە ديارى بيكات بە چەپك و ، بيبا بۆ يارى تا لەپاش مەرگيش گونى زەردوسوور ھەر پېويست ئەبى ، بۆ سەر مەزارى

لهبه ر تیشکی رسته کانی ئهم پارچه هۆنراوه یه خوینه و گوئیگر تخدهگهن که مهبهستی ههستیار له ووشهی گول ئاوه لواتسا نی به به لکوه مهبهستی ئه و گوله یه که ئهیناسین و بغ دهربرینی ههستی خوشه ویستی و له شایی دا به کاری ده هینن به به پیچه وانه ی ووشه ی گول لهم دیس ه هو تراوه یه دا که ده لمی :

جار له داخی (گوڵ) ، جار بۆ (گوڵ) ئەگریم وەك بولبول بىٰ (گوڵ) ، لەسەر چڵ ئەگریم

ئاشکرایه که مهبهستی ههستیار له ووشهی (گوڵ) له دهربرینی (جار لهداخی گوڵ) و دمربرینی (جار بۆ گوڵ) ئهگریم) واتا ناسراوهکهی نیه ۰ ههروهها دلدار که ووتوویهتی :

> گەراوە سىنەكەى تارم ، ئەويستاش ئەى (گوٽى) غەمگىن لە تەنھايى سەرينت بى ، دە ھانى ئەم دلە توخوا

به هوی ووشهی گولهوه ناوه لواتای خوشهویست و دولبهری چهسپاندووه ۰

نیمه که زاراوهی (ئاوه لواتای هونه ری) مان بو نهم چه شنه ئاوه لواتایه ساز کردووه ویستوومانه سه رنج بو نهرکه کسه ی له گهیاندنی بیرو که و نه ندیشه ی ویژه ر رابکیشین و بیسه لینین که نهم نه رکه درکاندنی بیرو که و نه ندیشه ی ویژه ر به شیوازیکی ساده و ساکار و راسته وخو نی به ، به لکو به هوی تابلویه کی گیاندار و وینه یه کی زیندووه نه نجام ده دری ، نهم چه شنه نه نجام دانه ش بیگومان کاریکی هونه رییه ، چونکه پیویستی به وورده کاریه کی به هره دار و سروشتی هه یه ، (شوکری) که ویستوویه تی بیرورای خوی به مرباره ی بناغه کانی نیشینکی گشتیی سه رکه و تو و بچه سیینی و له هه مان ده رباره ی بناغه کانی نیشینکی گشتیی سه رکه و تو و بچه سیینی و له هه مان کاتیش دا سوزی مه ترسی و هیوای تایبه تی خوی له م رووه و بدرکیینی و و تو به به رووه و بدرکیینی دو تو به به رووه و به رکه به رووه و به به رووه و به به رووه و به رووه و بدرک به رووه و به به رووه و به رووه و به رووه و به به رووه و به رووه به رووه و به رووه به رووه و به رووه به رووه و به رووه به رووه و به به به رووه و به رووه و به رووه و به به به رووه و به رووه به به رووه و به به به رووه و به رووه و به به به به به

ئیش که رووی ئیسته له ههورازه سهرهو لیژی نهکهی بیری ووردیشی ئهوی ههر به دوعا و نویزی نهکهی

ئهم ههستیاره مهزنه لهم دیره دا نهی و و تو وه ئیشی گرنگ له گه ل دوعا و نویز پیویستی به بیر کردنه وه و لینکدانه وه ههیه بخ ئه وهی سه به که ویست و نه به به نیک چوون بیار یزری ، به لکو بیر ق کهی ئیسش و سیزی خوشه ویستی به رامبه ری به تابلویه کی گیاندار و وینهیه کی زیندو و قه واره دار کر دووه و له سنو وری کاریکی واتایی یه وه ده ری په راندو و فه فه واره دار کر دووه و له سنو وری کاریکی واتایی یه وه ده ری په راندو و ه ئیشه خستویه تی به ناوجیهانی گیان دارانه وه ، به م جوّره گوی گر چاوی له ئیشه وا به سهر هه وراز دا سهر ده که ویت و ئاره قی ماندوویه تی و برینی رینگا به ناوچه وانیه و میتی که ده لی ناوچه وانیه و میتی که ده کی نوخه ی وا سه رکه و تی به به کاری به کاری وا سه که وی وا سه که وی به کاری ده به کاری ده به کاری ده که ده کی به می پیوه ره ده توانین چونیه تی ده ربرینی (پیره میز د) له باری مه لولی و بسی به می پیوه ره ده توانین چونیه تی ده ربرینی (پیره میز د) له باری مه لولی و بسی به می پیوه ره ده توانین چونیه تی ده ربرینی (پیره میز د) له باری مه لولی و بسی به می پیوه ره ده توانین چونیه تی ده ربرینی (پیره میز د) له باری مه لولی و بسی به می پیوه ره ده توانین چونیه تی ده ربرینی (پیره میز د) له باری مه لولی و بسی به می پیوه ره ده توانین چونیه تی ده ربرینی (پیره میز د) له باری مه لولی و بسی به می به داند که دانی که داند دو به نه ده که داند دو به داند که کرد که دو که داند دی دو به کاری که داند دو به داند که دو که داند که داند که دو که که دو که داند که دو که داند که دا

تاقه تى به هوى ئاوه لواتاى هو نهرى ووشهى (وهنهوشهوه) شى بكه ينهوه ، كه ووتوويه تى :

دار و گیا و گیاندار پر نهشئه و دلخوش من و وهنموشه ملکهچ و شین پوش ئمو پابمندی خاك كونه همواران من دنبهندی خاك ممزاری یاران

(پیرهمیّرد) گهر بی ویستایه به هوّی به راوردکردنی باره تابیه تی به کهی له گه ل واتا ناسراوه کهی ووشهی (وه نه وشه) دا به خویّنه رانی رابگهیه نی که بیّزار و خه فه تباره هه رگیز له به دی هیّنانی ئه و ئه رکه دا سه را نه ده که و ت خوی نه ران که ئاشنایی بان له گه ل (وه نه و شه و گه و گولیّسکی جوان و بون خوش هه به هه ست و سوّز و بیریان بو ئه و بارهی پیره میرد نه ده چوو ، بوّیه هه ستیار په نای برده به رئاوه لواتیای (وه نه و شبه و به و وای له خوی نه رانی کرد که هه ست به (وه نه و شه و گه ن و میران و میران ی کرد که هه ست به (وه نه و شه و کی ایکه ن وه کو و گیانداریّکی ملکه چ خوی نه هه واران دا همواران دا هموار دا به به دا همواران دا هموار دا همواران دا همواران دا همواران دا همواران دا همواران دا هموار دان دا هموار دان دان دان دان داند و به داند و هموار داند داند کار داند و بین داند و بیران دا هموار داند و بی به داند و بی به داند و بی به داند و بین داند و بین داند و بیران داند و بی به داند داند و بی به داند داند و بی در داند داند و بی داند و بی به داند داند و بی برای در داند داند و بی داند داند داند

گهر لیّرهدا بپرسین (پیرهمیّرد) چوٚن بوی ههبوو سروشتی (وهنهوشه) وهکوو گولیّکی جوانبگوْرِی و لهو بهرگه خهمبارهدا بینویّنی و بیکا به هاوباری خوّی ؟ ۰۰

رهخنهسازی به ناوبانگ (۱۰ ۱۰ رتشاردز) که ئاوه لواتا ده ناسینی و ده نیز د «ئاوه لواتا هیچ نی به جگه له وه نه بینت که هنریه که له دهربریسی هه لویستی دوینه ر ده رباره ی ئه وبا به تسه ی لیی ده دوی (۷) ره نسگه لسم پیناسه به دا و ملامی ئه و پرسیاره به دی بسکه بن : هه ستیار به چاویسکی

⁽۷) کتیبی (مبادیء النقد الادبی) ل ۳۰۹-۳۱۰ ۰

رهشین و دلّیکی پر لهخه فه ت ده روا تیت (وهنه و شد) نه مجا به زمانی نه ندیشه که ناوه لواتایه سه رنجه تایبه تی به کانی وه کوو چه ند راستی به که ده در کینی و دهیان خاته قالبی زمانیکی هونه ری به وه که ناوه لواتای و شه کانی بربره یسه تی .

ئه وه ی لیره دا پیویسته دوپاتی بکه ینه وه : ئه ندیشه هیزیسکه له هیزه کانی هو شمه ندیی ئاده میزاد کارگه ی خولقاندنی ئاوه لواتایه و له مهلبه ندی تومار کردنی واتاکانی ووشه له میشکدا ئهم ئهرکه ئه نجام ده دا ، چونکه ئه ندیشه ههر وه کوو له جیهانی په خنه سازیدا چه سپاوه : (هوی له دایك بوونی وینه ی پوونه و هینانه وه ی ئه و وینه بینرا وا نه یه) (۸) .

ویّنهی روون و ویّنهی بینراویش به ریّگای ئاوملّواتاوه سازدمدری ویّنهی روون و ویّنهی بینراویش به ریّگای ئاوملّواتاکانی له بی نموونه با سهرنج له ووشهی (دلّ) بدمین بزانین چوّن ئاوهلّواتاکانی له چهند دیّریّکی جوّربهجوّردا به هـوی گهندیّشهوه لهدایه بوون و له فهرههنگی زمانی هونهری کوردیدا چهسپاوون و

وشهی (دڵ) له زمانی روٚژانهدا بۆ واتای پارچهیهکی تایبهتی لـه لهشی ئادهمیزاد بهکارهیّنراوه ، ئـهم پارچهیـهش ههروهکـوو ئهحمـهد رهشوانی دهڵێ :

دلّ له لای ئیوه کوپهنهی خوینه بهلام بو دندار پیروزترین شوینه

کهوابوو دل له لای خه لکی سه رچاوهی خوینه و به هویهوه خویسن له لهشی ئادهمیزاددا گهرده خوا ، به لام هه ستیاران به زمانی ئه ندیشه چه ند ئاوه لواتایه کیان بو ئهم ووشه یه خولقاندووه:

(ئەدىب) ووشەي (دڵ) لەبرى ئادەمىزاد بەكار دەھىينىت و دەلىخ :

⁽۸) هممان سهرچاوهي پيشوو ل ۲۰۹_۳۰ .

(دڵ) به مەيلى خۆى دەمبّكە عاشقى بالآتە توخوا مائل بە غەيرى خۆت و ببّگانەي مەكە

(بنی که س) ئهم ئاوه لواتایهی (دڵ) زیاتر ڕوون ده کاته وه و ویته یه کی وای بۆ ده کیشنی که بهدلدار و مهفتوون و سهرخوش بیته بهرچاو ، بۆیـــه ده لایت :

(دل)ی له خویا دائم ته نهبی سهرخوشی بادهی رووی دولبهر نهبی مهفتوونی بالای قهد عهرعهر نهبی به جامی شهراب کهیل و مهست نهبی ساخوا نهم (دل)ه دایم پهستی کهی

له هه ڵبهسنتیکی که دا ماموّستا (فائق بینکهس) (دڵ) به گیانداریّسکی مهیلهو ئاواز و ده نگخوش له قه لهم دهدا و ده لین :

(دلّ) زوّر مویتهلای دهنگ و نهغمهته توخوا قهتاریّ (دلّ) بوّت لهتلهته

(حەریق) لەسەر ھەمان ریباز دەروات و بە ئەندیشە ئاوملواتایەكى تر بۆ دل سازدەدات و دەلىخ :

> لەشكرى ئاھم لەتەل جەيشى حەبەش دەعوا ئەكا حبرەتم ماوە كە چۆن ئەو دلبەرە (دل) مى رفاند

که وابو و (دڵ) شوینی خوّی له سنگی ئاده میزاددا به جیّده هیّلیّت و دوای خوّشه و یست ده که و یّت ۰ (دلدار) ئه و ئاوه لواتیایه ی وشیه ی (دڵ) و مرده گریّت و ده لیّن :

دلّ ومدوو ئەفسانە كەوتوو واىئەزانى وا ئەبى ئىشى دونيا رەنجى پېناوى ، بە خۆى كۆتا ئەبى

ئا بهم جوّره تا دی ئاوهلواتای هو نهری ووشهی (دل) له پهرهسه ندنا ده بیّت و فهرهه نگی هو نراوه ی کوردی دهوله مه ند ده کات ۰

(دلدار) دیسان دملی :

ئهمان مردم له داخی (دل) لهبهر گریان و هاواری دریغ سوتام له قرچهی ئاگری ئیشان و ئازاری

سهر و ریشهکهم بوو به بهفر و کهچی (دلّ) چ منداله بوّنی دهمی شیری خاوه

سهره نجام ئیمه له شی کردنه وهی ئاوه لوات اکانی و شه ی (دل) ده شوین پنی مامنوستاکانی پیشوومان هه لنه گرت و نهمان ووت (دل) له دیرانه دا خوازه ی به ره لایه و به پهیوه ندی به کارهینانی پارچه له بری هه مو و به کارهینراوه ، به لکوو ده لیین گشت ئه و ئاوه لواتانه ی ووشه ی (دل) له گه ل واتا دیرینه که ی به هوی ئه ندیشه وه له مه لبه ندی ووشه له میشکی ئاده میزاددا تو مار کراون هه ستیاریش هه رئاوه لواتایه کیان به کاربه ینیت یاخود ئاوه لواتایه کی نوی بخولقینی و بیخاته سه ریان ده توانی کار بکاته سه رسوزی گوی گر و خوینه رو هه ستی بجولینی ، چونکه گوی گر و خوینه ر په دوه رده ی هه مان زمان و له گه ل چیژی نه ته وایه تی ئه م زمانه ناشناییان هه یه ه

علم المجاز

من النقد الأدبى اليوناني والروماني والعربي والاوروبي الى الدراسات البلاغية الكرديسة

عرض وتلخيص:

المقرر الثابت في تاريخ الشعر الكردي: أن ماوصل الينا من تليده قد ترعرع رواده تحت خيمة الاسلام فكرا وعقيدة ، وتأثر مبدعوه بالثقافة العربية من بين ماتأثروا به ، وتتلمذ السائرون به لثمار اللغة العربية قرآنا كريما واحاديث نبويه وفنونا ادبيه في شتى العصور والبيئات .

ولعل الباحث المدقق اذا ما أراد أن يشير الى اوائل هذا الشعر ، ينبغي عليه ان يتجاهل حديث النحل والوضع ، ويذكر شاعرين هما (خليل المندلجي) المتوفى سنة ٢٠ هـ (٦٤٠–٢٤١م) و (بابا روخ الهمداني) الذي عاش في القرن التاسع الميلادي ومات في آب ٨٤١م ٠

اما اذا اعتمد التاريخ الصحيح فله أن يستقبل (باب طاهر الهمداني) ٩٣٥ ــ ١٠١٠م أول شاعر كردي تصح رباعياته مستنبطا لفنون القول • وبعد هذا الشاعر فاضت آثار شعراء من أمثال علي الترموكي ، وملاي جزيري وعلي حريرى وفقى طيران واحمدى خانى وسيدى هورامانى و مولوى وسواهم من الشعراء الذين رسخوا تقاليد الشعر الكردي القديم بلهجات الرئيسة: (الكرمانجية الشمالية والكرمانجية الجنوبية واللورانية واللورية) •

ثم بنوا تقاليده من الوان البيان تشبيهات ومجازات واستعارات وكنايات و وتواصل الشعراء المعاصرون والمحدثون خلفا عن سلف فتوارثوا هذه التقاليد وتقيلوا تلك الاساليب ، فتكررت الصور الفنيه في قصائد حاجي قادر كويي واحمد مختار جاف وحمدي صاحب قران وپيرهميرد وفائق بي كهس وجگرخوين وگوران وكامران موكري متلونة بظلال التجديد التي لم تهد من قواعد أبنيتها اللغوية معاني حقيقية ومدلولات مجازية وعلاقات عقلية وذوقية تشد فيما بين هذه المدلولات وتلك المعاني الى جانب قرائس لغوية وحالية ترشد اليها وتكشف عن مكامنها ه

ويلحظ الباحث المدقق ايضا: أن منبت الشعر الكردي الاصيل لم يحترز من يد التقليد جهلا في التراث ومشايعة للاثر الاجنبي ، فطأطأ في زاوية منه جانبه لقصائد شعراء شباب فتحوا قلوبهم لما ترجم من آثار المدارس السريالية والرمزية واللامعقول الاوربية فخرجوا على الصور البيانية الاصيلة ، ومن هنا فان الباحث البلاغي يلمس في الشعر الكردي القديم والحديث ظاهرتين متناقضتين :

اولاهما : جريان جماهير هذا الشعر في ألوان المجاز وأنواعه فنا لــه قواعده وأصوله .

وثانيتهما : جموح طائفة منه عما تقرره اللغة ويحرره الذوق في ميدان التعبير الفني فاذا هي رموز ومعميات لاتفك المعاجم طلاسمها ولايهتدي العقل الى مراميها ٠

لقد دعتنا هاتان الظاهرتان الى دراسة علم المجاز تفهما وتبينا لاولاهما ، وجنة واحترازا من ثانيتهما .

واذ كانت حلبة الصراع والتنابذ بين الاصالة والتقليد تتسمع للعلم والذوق والاجتهاد والتعنت ، رأينا أن تستوي هذه الدراسة تاريخية تحليلية موازنة ، فطرقنا باب النقد الادبي اليوناني والروماني لنعرف حال دراسة المجاز في شجرته •

ومما ظهر لنا من هذا الطرف: أن الادب الملحمي والاسطوري اليوناني الذي صور الالهة بشرا يحبون ويكرهون يحقدون وينتقمون قد أثار حفيظة الفلاسفة الذين نعوا عليه الكذب في تعابيره وأساليبه ، فانبري السوفسطائيون حماة لهذا الادب وقرروا: ان هذه الاساليب والتعابير ليست حقائق لغوية ، وانما هي رموز ومجازات وتصدى ارسطوطاليس للسوفسطائيين في زعمهم هذا وقرر: أن اللفظة المجازية لاتؤول هوى وميلا ، وانما تنهض على واحدة من أربع قواعد: هي (انتقالها من الجنس الى النوع أو من النوع الى الجنس أو من النوع الى النوع أو من النوع أو بحسب التمثيل) •

وهكذا فقد ولد علم المجاز عند اليونان في مجالين :

أولهما : متسع بلا حدود وبلا قواعد أفرط السوفسطائيــون في مـــد آفاقه لاسباب سياسية واجتماعية ٠

وثانيهما : مختنق أمعن ارسطوطاليس في ضم أطرافه ولملمة أركانه لعلل فلسفية ومثالية •

ثم التقينا في الدراسات النقدية الرومانية بالشاعر والناقد هـوراس ، فرأيناه يشبه الالفاظ في اللغة بالاوراق في اشجار الغابة ، ويتيح للشعراء أن يجددوا في معانيها وصياغاتها وفق ضوابط يسيرة مادام هناك داع يدعوهم الى الجديد ، فكان بذلك مقلدا لارسطوطاليس في دراسته الشعرية •

وبعد (هوراس) مررنا بالباحث الروماني (لون جينوس) فوجدناه ينكر المجاز على فن النثر ويرتضيه لفن الشعر في ايماءات واشارات لم تستو دراسة منهجية •

ان النتيجة التي تمخضت لنا من تتبع علم المجاز في الدراسات اليونانية والرومانية هي: ان القائمين بهذه الدراسات قد نزعوا في مباحثهم عن ظرات فلسفية وفكرية ، مما رأيناهم لايقيمون هذا العلم على قواعد وضوابط يؤدي عنها استقراء النصوص ومحص الشواهد .

لقد تلمسنا علم المجاز في الاثار العربية منذ عصر ماقبل ظهور الاسلام، فنبهنا الى ان الكلمة العربية في هذا العصر قد ترسخت اصول دالالاتها لغة وعقلا وشعورا ، فكان على الاديب أن يديرها وفق هذه الاصول ، والا فان الجمهور العربي في الاسواق والمنتديات والمناسبات الخاصة كانوا يأخذون عليه تنكبه هفوة لغوية وفنية .

وبين يدي القرآن الكريم وماجرى من تفسير لآيه البينات وبيان احكامه ثبتنا أن اللغة العربية التي نزل بها هذا الكتاب العزيز الحكيم قد ازدهــرت كلمها وتعابيرها على جذورها العريقة فأثمرت في الآيات البينات ثلاثة أنواع من المحــاز:

اولها: المجاز العقدي الذي نهضت شواهده في التعبير عن ذات الله وصفاته جل وعلا .

وثانيها: المجاز الدلالي الذي تجسدت نماذجه في الكلمات العربية المؤدية عن المعاني الجديدة في شتى شؤون الحياة الاسلامية .

وثالثها: المجاز الفني الذي صور أمثلته الحكم الاسلامية للتأثير والتوجيه، لقد استخلصنا من النظرات الخصبة والدراسات الجادة للنصوص الدينية والادبية العربية: ان مصطلح المجاز قد أداره لاول مرة الجعد بسن درهم (١١٨ه) متعرضا لمسألة خلق الانسان فأكسبه صبغه كلاميه جدليه ، ومن هنا فقد تتبعنا الاتجاه المناقض لاعتماد مصطلح المجاز ، ووقفنا عند

سيبويه (١٨٨ه) الذي احصى من انواع التعابير مايستقيم لفظه ولا يصدق معناه منوها بالاسلوب المجازي الذي يفرط في المبالغة كذبا •

كما وقفنا مع من انتهجوا هذا السبيل من امثال محمد ابن كرام وابن حزم وابن تيميه (٨٢٧ه) وسواهم من الذين انكروا ورود فن المجاز في القرآن الكريم والأحاديث النبوية الشريفة ٠

مما لاريب فيه ان هذا الاتجاه في انكار المجاز – رد فعل معاكس ، وعليه فقد أشرنا الى ما أثاره: وهو اتجاه فلسفي فرض المدلولات المجازية على النصوص الدينية بلا قواعد وبلا ضوابط ، فسجلنا: ان علم المجاز قد وجد لنفسه رغم هذا كله تربة خصبة فمد جذوره وارتفع سوقه واخضوضرت أوراقه واينعت ثماره الاصيلة في استقراء ابي عبيدة لألوان المجاز القرآني وفي بيان الفراء والاخفش الاوسط لمعاني القرآن ، كما ترسخت مناهجه في مصنفات ابن المعتز وعبدالقاهر الجرجاني وابي هلال العسكري ومن نحا نحوهم من العلماء الادباء الذين درسوا المجاز تعبيرا لغويها له قواعده ، وحللوا أضربه فنونا لها أصولها ،

وبعد هذا ملنا متخففين على جمود الدراسة المجازية لدى طائفة من الباحثين الذين تحزموا بالمنطق في دراساتهم ، فانتهوا بعلم المجاز العربي الى قواعد متحجرة •

ان النتائج التي تواترت في بحثنا لعلم المجاز _ تراثا عربيا _ متنوعة نوهنا من بينها بما يؤكد: أن هذا التراث يمدنا بمنهج لغوي استقرائي وفني ذوقي يصلح لدراسة علم المجاز اذا ما أحسنا مراعاة متطلبات التطور والخصوصية في النصوص التي ندرسها •

لقد أثارت هذه النتيجة في بحثنا سؤالا يلم بعلم المجاز في النقد الادبي الكردي مستفسرا عن وجهته ومناهجه وهو تتشكل قواعده على أيدي باحثين

معاصرين يقفون لدى مفترق الطرق بين التراث العربي والدراسات النقدية الاوربية التي تنهض تاريخا وتطورا على اسس بحث المجاز اليوناني والروماني ، ولهذا فقد أسهبنا في تتبع مناهج علم المجاز بين مصنفات هاتيك الدراسات ، ففرزنا جملة من الظواهر ابرزها :_

الخلط بين المجاز والتشبيه كما يقول الناقد الانكليزي (جرستيان) وانكار (وندت) و (كلينر) لورود المجاز في اللغة ، وقصد (هربت ريد) للمجاز على فن الشعر ، وتمزيق (جورج كامبل) بحث المجاز بين اللغويدين والنقاد .

وبعد هذا رسمنا مناهج علم المجاز عند الاوربيين معتمدين دراسة الناقد الانكليزي (كرستيان بروك) الذي قسم هذه المناهج الى مجموعتين : الولى المجموعتين : المناهج الفلسفية التي هي اربعة انماط :

اولها: نمط ارسطو في بحث المجاز وتقسيمه على أساس الجنس والنوع .

وثانيها: نمط الحي والجماد الذي يتتبع اصحابه انتقال الكلمة مسن معناها الحقيقي الى مدلولها المجازي على أسس النقل من الحي الى الجماد ومن الجماد الى الجماد الى الجماد .

وثالثها: النمط الفكري الذهني الذي يستضىء متقبلوه بالايحاءات الشعورية .

ورابعها: نمط العلاقة المشتركة المركزية الذي يفترض السائرون في ضوئه: ان الاشياء كلها تلتقي في صفة متعاورة فيما بينها مما يحق للاديب أن ينقل الكلمات الدالة عليها ويستعملها مجازا لاي مدلول يشاء .

وثانية المجموعتين : المناهج اللغوية التي تـــدور على اجــزاء الكــــلام

الخمسة في اللغات الهندوأوربية ، فهي على هذا مناهج خاصة بهذه اللغات، وان كانت في الوقت ذاته ينزع أصحابها منزعا فلسفيا في تحليل المجازات وتوجيهها •

واذن فان الدراسات الاوربية لاتقدم لعلم المجاز المنهج الرائد، وانسا تتركه مشاعا بين الفلسفة واللغة والنقد والبلاغة ويأتي الباحثون الاكراد أثر هذه الرحلة الطويلة لعلم المجاز ليجدوا بين أيديهم موروثا ضخما متنوعا من الاتجاهات والمناهج، والسؤال هو الى أي شيء انتهوا ؟ •

المعروف: أن موضوعات البلاغة والفصاحة عامة اذا كانت قد وجدت لمصطلحاتها فسحة في الشعر الكردي القديم ، وان الشاعر الناقد الشيخ نوري الشيخ صالح اذا كان قد فسر طائفة من هذه المصطلحات في معرض نقدي متخصص قبل زهاء نصف قرن ، بيد أنها لم تجد طريقا الى البحث المتكامل المستفيض الموروث باللغة الكردية ،

ولعل الاستاذ الشيخ علاءالدين السجادي هو أول مؤلف باللغة الكردية دنا من القضايا البلاغية وعالج موضوع المجاز في الآونة الاخيرة ، فترجم المصطلحات البلاغية الى اللغة الكردية وبسط مجمل مسائلها وأورد بعض شواهدها .

وفيما يتعلق بجهده المشكور بعلم المجاز: أنه قد استقى من بعض المراجع العربية المتأخرة ونقل مصطلحات البيان نقلا حرفيا شكليا ، وفصل بينها ، ومال عن الخطة المقررة في دراستها خالطا بين المجاز والاستعارة في شرح الشواهد اليسيرة التي ترجم بعضها والتقط بعضها الاخر من النصوص الكردمة .

وتقبل الدارس الناشيء السيد عزيز گهردي خطوات الشيخ علاءالدين السجادي ، فلم يفد من المصادر العربية الاصيلة في الدراسات البلاغية ،

مما رأيناه يترجم الى اللغة الكردية مباحث البلاغة من الكتب المدرسية المعاصرة .

وتعرض الدكتور عبدالرحمن الحاج معروف للمجاز ضمن دراست اللغوية للكلمة الكردية ، فتوقعنا أن يستوي تعرضه ذا نتائج علمية تعوض المكتبة الكردية مافاتها في هذا الميدان الهام ، ذلك لانه متخصص ويطلع على الدراسات الاجنبية بالاضافة الى وقوفه على التراث العربي ، ولكن توقعنا لم يعننا عن الشروع في دراسة علم المجاز باللغة الكردية بدءا ليست له خلفية علمية ينهض عليها بهذه اللغه .

ولعل نتائج بحثنا تتمثل في أننا قد نحتنا مصطلحا كرديا جديدا يؤدي عن مصطلح المجاز العربي والميتافور الاوربي ، وينبه الى أن الظاهرة المجازية ليست تعبيرا طافيا ينتقل من المعنى الحقيقي للكلمة المعجمية الى المدلول المجازي في صورة آلية شكلية وانما هي عملية شعورية تجري في مكسن الموروث اللغوي لدى الاديب ويجري على قلمه لوحة يمتزج فيها المعنى اللغوي والمدلول المجازي بالمشاعر والأحاسيس .

ومن هذا المنطلق لم نجزيء موضوعات البيان الرئيسة: (المجاز والاستعارة والكناية) وانما تناولناها وحدة متكاملة تحت ذلك المصطلح، كما أننا استقرأنا النصوص الكردية التي تقلبت على مفهومنا الجديد المتسع للمجاز فاستنتجنا أن اللغة الكردية تعتمد في مجال التعبير والتأثير نوعين من المجاز هما المجاز اللغوي والمجاز وبالاضافة الى هذا لم نحلل المجاز في شاهد شعري أو تثري منقطع عما يمتد معه في النص الذي ورد فيه ، وانما دعونا لى تجاوز هذا المنهج التقليدي بدراسة المجاز في النصوص التي تعاورت على موضوع موحد وأدت عنه ،

وبديهي أن بحثنا يستوي خطوة أولية على النهج القويم الى دراسة علم

المجاز غايته الرئيسة هي الكشف عن قواعد فهم الظاهرة المجازية في الموروث الادبي الكردي من جهة والاخذ على أيدي الذين يتجاهلون هذه القواعد باسم التجديد والتطوير من جهة اخرى آملين أن تتلوها خطوات أخرى •

كامل حسن البصير بفداد ۱۹۸۱/۸/٤

سهرجاوه

- ا ـ سەرچاوە كوردىيەكان :
- ۱ ــ ئەدەبى كوردى و لێكوڵينەوە لە ئەدەبى كوردى مامۆستا علاءالدين سجادى • چاپخانەي مەعارىف ١٩٦٨ •
- ۲ خۆشخوانى : مامۆستا علاءالدىن سجادى چاپخانـــەى مەعـــارىف
 ١٩٧٨
 - ٣ ــ رەوانبيّژى له ئەدەبى كوردىدا مامۆستا عەزىز گەردى •
- ٤ (نرخ شناسى) مامۆستا علاءالدین سجادی چاپخانهی مهعاریف بغداد
- وشهی زمانی کوردی دکتور ئهورهحمانی حاجی مارف چاپخانهی
 کوری زانیاری کوردی _ بهغدا ۱۹۷۰
 - ب ـ سەرچاوە عەرەبيەكان :
- ۱ الادب اليوناني القديم : الدكتور على عبدالواحد وافي مطبعة دار
 المعارف مصر ١٩٦٠ .
- ۲ الاتقان في علوم القرآن : جلال الدين السيوطي مطبعة الحجازي القاهرة •
- ۳ ـ ارسطوطالیس فی الشعر : القنانی ابو بشر متی بن یونـس ـ مصر
 ۱۹۵۳ •

- ع _ الايمان : ابن تيمية _ مطبعة المكتب الاسلامي دمشق ١٣٨١ ك _ ١
 - ه _ تاريخ الفلسفة اليونانية : يوسف كرم •
- ٣ ـ فقه اللغة وخصائص العربية: محمد المبارك _ الطبعه الثانيه ١٩٦٤ _
 مطبعة دار الفكر الحديث _ لبنان •
- الفصل في الملل والاهواء والنحل): ابن حــزم ــ الطبعــة الاولى
 ١٣٤٧ ــ مطبعة محمد على صبيح ــ مصر •
- ٨ ــ فن الشعر : ارسطوطالیس ــ ترجمة : دکتور عبدالرحمن بدوی ــ
 مطبعة النهضة المصریه ١٩٥٣ ٠
- ه ن الشعر : هۆراس ، وهرگیرانی دکتفرا عبدالرحمن بدوی ،
 چاپخانهی النهضة المصریة ، ۱۹۰۳ •
- ١٠ محاضرات في اللغة : دكتور عبدالرحمن ايوب _ مطبعة المعارف
 نفداد ١٩٦٦ ٠
 - ١١ معانى القرآن : الفراء _ الطبعة الثانية _ ١٣٧٤ ك _ ١٩٥٥ ز ٠
 مطبعة دار الكتب المصرية ٠
 - ۱۲_ مبادىء النقد الادبى: ١٠ ١٠ ريتشارد ٠
- ۱۳_ النقد: اسس النقد الادبى الحديث: ومراكبرانى: هيفاء هاشم، والنقد: اسس النقد الادبى الحديث: ومراكبرانى: هيفاء هاشم،
 - ١٤_ الكتاب سيبويه •
 - ١٥_ مشكل القرآن : ابن قتيبه •

- ١٩ فظرية الأدب : رينيه ويليك : ترجمة : محى الدين صبحى ـ مطبعـة
 خالد الطرابيش ١٣٩٢ك ـ ١٩٧٢ .
 - ١٧ مناهج البحث في اللغة : دكتور احسان عباس .
- ۱۸ اللغة: ج: فندريس: ترجمة عبدالحميد الدواخلي و محمد القصاص
 مطبعة لجنة البيان العربي •

ج ـ سەرچاۋە ئىنگلىز يەكان:

- 1- Grammar of Metaphor. Christine Brooke Rose.
- 2— The Koran. Translated by E. F. Palmer, Oxford University Press, 1949.
- 3— The Problem of Style. by F. Middleton Marray, Oxford University, Press, London 1960.
- 4— English Prose Style. by Herbert Read. G. Belland Sons Ltd., London, 1956.

ناوەرۆك

لأبمره	بــابەت
7 - 7	۰-۰ پیشــه کی
TT_ V	 بهشی پهکهم : میتهفور له رهخنهسازیی یونانی و رومانیدا
	میته فور له ره خنه سازیی یونانی و رومانیدا
17.	سۆفسىتاييەكان و زانسىتى مىتەفۆر
$\mathcal{F}(t_{\mathbb{R}^n}) =$	فمراموش کردنی میته فور له نیوانی سوکرات و نه فلاتوندا
37	ئەرەستىق و لىكى لىنەوەى مىتەفۇر
7.7	ووشه و واتا له لای هوراس دا
78	لۆنجىنۇس و دەربېينى مىتەفۇرى
31-17	بهشی دووهم : مهجاز له رِهخنهسازیی عهرهبیدا
13	سهردهمی پیش ئیسلام و باسی مهجاز
73	قورئانی پیروز و زمانی عمرهبی
73	لهدایك بوونی زاراوهی مهجازی عمره بی
٨³	فمرامق شکردنی مهجاز له رهخنهسازیی عهرهبیدا
٣٥	ریبازی شی کر دنهوهی مهجاز له ره خنه سازیی عمره بی دا
77_17	بهشى سىخ يەم : مىتەفۇر لە رەخنەسازىي ئەورووپىدا
74	زانستى مىتەنۆر و رەخنەسازىي ئەورووپى
77	رێبازی شی کردنهوهی میتهفور له رهخنهسازیی ئهورووپیدا
11	بهشی چوارهم: خوازه له رهخنهسازیی کوردیدا
٧٣	خوازه له رهخنهسازیی کوردی دا
Y {	خوازه له لای ماموّستا سجادی
٨.	ماموستا عهزیز گهردی و باسی خوازه
٨٥	دکتور ئەورەحمانى حاجى مارف و لېكلالينەوەي مەجازى
1.	ئيمه و ئاوهلواتا
174	
, , ,	

لابسەرە	بابهت
41	سیمانتیك و ئاوهلواتا
9.5	مەڭبەندى وشىە
48	زاراوەي ئاوەلواتا بۆچى
17	چەشىنەكانى ئاوەلواتا
	ئاوەلواتاى فەرھەنكى
1.8	ئاوەلواتاي ھونەرى
	علم المجاز من النقد الادبي اليوناني والروماني والعربي والاوروپي
119-111	الى الدراسات البلاغية الكردية _ عرض وتلخيص
177-17.	سهرچـاوه

نرخی (۳۰۰) فلسه